

இதோ!

உங்களுக்காக
புதியவிதமான உயர்ந்த ரக,
காம்பு மண்வெட்டி



**டாடா
அக்ரிகோ**

எம்மா பெரிய
இரும்பு கைவலிதான்
விடைக்கும்

தி டாடா அயரன் அண்டு கம்பனி கம்பனி லிமிடெட்,
தலைமையகம் ஆகிய: 23 B, கோதாஜி கபாஷ் ரோடு, மும்பை.
பிரைம்ஸ் டிஸ்ட்ரிக்ட்
சுரியன்ட்ஸ் பிளாட், 108, அன்மலாக்காத்தெரு, ஜி.டி. மதராஸ்.

கொலம்பியா

புதிய வெளியீடு

ஐமிடர்ஸ்
வெணக்காறி
T.V. ரத்னம்
& பார்ட்டி

டாக்கிப்
பாட்டுகள்
GE.6638
வாழ்விலே சுகம்
கோரஸ் - 2 பாடல்கள்



முந்திய ரிகார்டுகள்

M.V. ஜானகி & P. லீலா

GE
6600

[ஓரிடந்தனிலே
லாலீ லாலீ P. லீலா & பார்ட்டி

T.V. ரத்னம் & P. லீலா

GE
6606

[வாழிய நீதே
T.V. ரத்னம்
ஆட வருவாயா கண்ணு



ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ்..... மதராஸ். 2.



கிரிக்கெட்டார் கில்வதத்தினுள் அவுட்டாக்கப்பட்டார்



ஒரு முறை
'க்ரூஷன்' எய்ந்தபின்
மறுபடியும் தகுதி

சாம்பலின் மூட்டங்கள்
கில் வாதத்தினால் பாழ
டைத்தன. கூர்வ வளி
அவனுடைய கில்களையும்
தவாகளையும் வீழ்த்தன.
மட்டுமையால் வீழ்வது
கூட. பெரும் வேதனையாக
இருந்தது. பத்தாத்தி
வின்று ஓர்வு எடுத்துக்
கொண்டபோது தனது
இரக்கமே விளையாட்டே ஓர்
முக வேலிக்கு வந்து விட்டது பன்
திறந்தான். அவன் திறைன் செ
யோகிலாக் கோல்குள்: திரும்ப
காலை உண்டிக்கு முன் 'க்ரூஷன்'ம்
பரிசீலிப்புகள்."

சாம்பலம் அவ்வாறே செய்தான்.
மூன்று வாய்க்குக்கும் பின்னரே
ஓர் வறுமையான பத்தாத்திக் அதுபத
மூட்டங்கள் எடுத்துவிட முடிந்தது.
அவனுடைய விளையாட்டு முக்கி
விட அதிக மேல்வையுடன் விளங்
குத்து - 'க்ரூஷ்'னுக்கு தந்தகம்.
தங்கன்! கஷ்டப்பதும் எவ்வித கில்
வாதமும் ஓரே ஒரு முகியே வர
வாத்தாக் கொண்டுமவது - ஒத்திர
தீர் கணுதிறும் தவால்தும் கோத்

துக்கொண்டு விடுவதாம். உங்கள்
உடம்பினின்று ஒத்திர தீரை வெளி
யெற்ற ஓரே ஒரு வழிதான் உவது -
அதுதான் ஒத்திரக் காய்கனினின்று
தீரை வெளியே தர் செய்வது.
'க்ரூஷ்'னுடைய சகலியம் அது
செய்யும் இரட்டை வேலியிற்சான்
உவ்வது. அது அங்கேயும் குடக்கனி
தும் ஒருக்கேயேகி செய்து தீர் தங்கு
விடக்கனினின்று அவற்றை வெளி
யெற்றுவதுடன் மறுபடி அவ்விதம்
சொவிடாமதும் செய்கிறது. தீவ்றே
'க்ரூஷ்'ன் வாய்க்குக்கள். கோலிக்கு
விட குடும் விவர
பாசிகவிடரும் வங்
கும் கிடைக்கும்.
வினகு. 1/16 (மஞ்
வன் பெட்டியிம்.)



நீங்கள் கூட அந்த க்ரூஷன்
உணர்ச்சியை அடையலாம்

DEVI. S.

வீகாவில் எதிர்பாருங்கள்!



சீயாமளாவின்

இன்பவம்ஸ்

[ஏராளமான வார்டு சீலவில் தயாரிக்கப்பட்ட
ஓர் மகோன்னத ப.ப.ம.
நாஜிமார்-மங்கிராமான் காதல் சித்திரம்
ரஸமான சம்பவங்கள் நிகழ்கிறது]

நடிகர்கள்:

மஹாலிங்கம்-சுரோஜா
சர்ஸ்வதி-மேனகா-கிருஷ்ணன்
மதுரம்-சாமிநாதன்-சுஜாதேவன்
மற்றும் பலர்...

வடாக்கஷன்: S. பொடானி.

சங்கீதம்: G. ராமசுந்தரி. பாட்டு: P.R. நாராயணசாஸ்திரி
ஸ்கிரீனப்பா: ரகுநா. சேலம்
ஒளிப்பதிவு: வஸந்தராய் ஜகதீப். ஒலிப்பதிவு: R.G. பீஸ் லீன

ஸூபர்
ரீலீஸ்



ஸூபர் பீக்சர்ஸ் சர்க்யூட்ட. மகரூஸ் 7.



விகாரமான வேக்காடு மறைகிறது

விட்டத்திட்ட புத்திக் கோளாறுதான்?

“சில மாதங்களுக்கு முன் எரும வேக்காட்டிலும் மிகவும் அலர்வாதம் பட்டேன். அதுவும் இரவு நேரத்தில் பருத்திருக்கும்போது வயத்தியல் பிடித்ததுபோலவே இருந்தது. உங்களை விடுத்தே தவிர்ப்பாலேயே வெக்டர்மாவுக்குப் பெரிதும் தணி செலுத்த வேண்டுமென்று நான் மனம் பூர்வமாகக் கூறுவேன். வெக்டர்மாவை நேரடிகளாக உபயோகித்த பிறகுதான் வெக்ட் எருமம் மூலமாகச் சொந்த மடைத்தது. அதேக இதர மருத்துவக் உபயோகத்தோன். ஆனால் வெக்டர்மாவுக்கு இன்ன வேறெதுவும் கிடைவது என்பதே என் உறுதி. எனக்குப் பிடித்த மருத்து அதுதான்.”



— எம். D. F. எஸ்

இருவித கீழும் நாரண வேனை

எருமத்தின்மேல் முதல் தடவை யாகப் பட்டவுடனேயே வெக்டர் மாயின் இருவித கிருமி காரண சக்திகளும் வேலை செய்வத் தொடங்கி வின்றன. அநேக எரும ரோகங்களுக்கு ஆஸ்பதமான பல்வேறு ரக கிருமிகளை இரும்புக்கு வேகத்தில் கொன்று காரணாக்குவின்றன. அதிலுள்ள கிருமி காரண சக்திகளும் இரண்டும் பல்வேறுவித விஷக் கிருமிகளுக்கு இரண்டு சேற்றுருக்கவாகும்.

எருமத்தினுடே செய்யும் வேனை

எரிச்சல் அடங்குகிறது. கணம்சாலும் வேக்காடும் இருந்த இடம் தெரிவாமல் மறைந்து விடுகின்றன. எருமம் சுத்தமாகவும் சுகமாகவும் ஆகிவிடுகிறது. எக்ஸீமர், கொப்புளங்கள், வேக்காடுகள், பருக்கள், மற்றும்

எருமத்திற்கு அடியில் ஏற்படும் இதர ரோகங்களெல்லாம் சொந்தமாகின்றன. ஏனெனில், வெக்டர்மா எருமத்தினுடே சென்று ரோகத்திற்கு மூலாதாரமான இடத்தினைவே தாக்குகிறது.

கிறல் - என்னைச் - ரோக்கைவேளும் அடிப்படையில் தவிரிக்கப் பட்டிருப்பதால் கோல்பட்ட இடத்திலுள்ள விஷத்தை வடிவட்டி வெளியேற்றுகிறது வெக்டர்மா. ஆகையால் மீண்டும் கோல் தொத்தி விடாமல் பாதுகாப்பான்கிறது. கழுவழப்பான வெக்டர்மா பிசுக்கற்றது. கரைபடாது, உபயோகித்த இடம் புனனாகாது. ஆகையால் எந்த இடத்திலும் எந்த ரோகத்திலும் உபயோகிக்கலாம். எல்லா தெந்த கெமின்கு கிடிலும், உலர்வகிடிலும் கிடைக்கும்.

ஜெஸ்பே மானிக் அம் கோ., கிமிட்டி பம்பாய் - கங்கத்தா - டுமினி - மதராஸ்



DOUBLE-ANTISEPTIC
Valderma
THE Non-Greasy BALM

இல்லலெய்ன்ற கொடுமை
உலகில்
இல்லையாக வைப்பேன்"
என்றார் பாரதி
இதை வட்சியமாகக்கொண்டவர்
பல பாடுகளை சீத்திரிக்கும்...



புது ராஜராஜன்
சுப்பா. கணகம்
இரு திரைப்படங்களையும்
ஒரு இரவு நேரத்தில்
காணுங்கள்
நாளை நன்றாக

ஸ்ரீ ராஜராஜன் வரி ரீலம் கம்பெனியின்

நவஜீவனம்

கம்பி

நாதய்யா • கண்ணம்பா • எஸ். வரலட்சுமி • ஸ்ரீராமன்
டி. ஏ. கயலட்சுமி • டி. ஆர். ராமச்சந்திரன் • எம். காரையன் ராஜ் • லக்ஷ்மி

மோட்டர்

இன்ஷூரன்ஸ்



உங்கள் மோட்டர் வண்டிகளை இந்த பிரபலமான மோட்டர் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனியில் இன்ஷூர் செய்து கொள்ளுங்கள். குறைந்த பிரீமிய விலைகளுக்கும், உரிமைகளை உடனுக்குடன் வழங்குவதற்குப் பெயர்பெற்ற கம்பெனி.

கி வான்கார்டு

NY 202

பயர் & ஜனாஸ் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்,
தலைமை ஆபீஸ்:
மதராஸ்.1.



குண்டுச்

விற்பனைப்பிரதிகள்

16,000

கத மீமல்

பிலிம் சஞ்சிகைக்கு
புதிய சிகரம்

விளம்பரத்திற்கு உகந்தது.....

மாணேஜர்... குண்டுச்... மதராஸ்.1...



சிறிசிறிப்பு



ஒ கே
இரு முறை
சுத்தம் செய்யப்பட்ட
ஆகார எண்ணெய்

இப்பொழுது
எங்கும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பாளர் :

த. என். டி. லீயாடி & கம்பெனி (இந்தியா) லிமிடெட்,
மதுரை.



கலீகி பொருளடக்கம்



மலர் 8 | ஜூலை 3 | (மேல்த 20)

அவதூய் உயிவும்	சாஸ்திரி	10
என்ன செதி?	...	11
செதி செத்தி பெறவில்லை!	...	12
எஸ். எஸ். வானன் (அட்டைப் பட வினக்கம்)	...	15
அஸ் ஓசா	கம்பி	17
ஆத்தாத்த தேக்குவோம்! சாகரம் ஆக்குவோம்! ர. சி.	...	29
பவாவி சாகரம் (போட்டோ)	...	36
எது உன்மை?	செ. ர. கோபாலன்	39
காவகேயம்	...	42
குறை இல்லாக குறை	ஸ்ரீபாத சங்கர்	45
வளரும் தமிழ்	...	46
யாருக்கு செத்தி? (பாப்பா மவர்)	சாஜி	47
சுத்திர மானிக	ஜெயமணி	49
மூன்று வருஷங்களுக்குப் பின்...	ரா. வீழ்நாதன்	51
ஜாக்கிரதையாகவே இருங்கள்!	டி. கே. சி.	56
வட்டமேதை	...	58

"கம்பி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும் சம்பவங்களும் கற்பனையே.

பம்பாய் தேவிதயாஸ் கம்பெனியாரின்

"ஸ்டேப்ரைட்"

பாத்திரங்களின் விலைகள் மிகவும் குறைக்கப் பட்டுள்ளன. அவ்வளவான தினசரிகளில் அழகிய வடிவங்களில் கைக்கு எளிதாய் காரியத்திற்கு ஏற்றதாய், வீடுகளுக்கும், விடுதிகளுக்கும், ஹாஸ்டல் களுக்கும், ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் உபயோகப்படக்கூடிய "ஸ்டேப்ரைட்" பாத்திரங்களில் தற்போது குத்தடுக்குகள், டம்ளர்கள், கோப்பைகள், ஹைலர்கள், கரண்டிகள், ஸ்பூன்கள், காப்பி பீட்டர்கள், ஹாப்பென்கள், போஜனத் தட்டுகள் ஆகியவைகள் ஏராளமாக வந்துள்ளன.

வெள்ளியின் அத்தமும் இரும்பின் உறுதியும் ஒருங்கே கொண்ட "ஸ்டேப்ரைட்" பாத்திரங்களை ஒரு முறை வந்து பாருங்கள். பிறகு வாங்குங்கள்!

மெருசு, ரோமல், ரோமல், மலையாளம், ஆத்திரதேசம், திருச்சிராப்பள்ளி, மேற்கண்ட இடங்களில் கிப்பிளியாஸ்கன் தேவை.

வங்காளத்தில் இவ்வகை உப்பு தேவிய்த்து முடிக்கும் கிப்பிளியாஸ்கன்:

ஸாம்ஸன் & கோ., லிமிடெட்

8/22, பிராட்வே

(ச. பெ. 1219)

மத்தூஸ் - 1

பேன் : 4521

::

தந்தி: BARAPASH



SHASTRI

இத்தியாவிலும் பாகிஸ்தானிலும் உம்மையப் பார்த்து என்மனது தாயமாகிறது. அந்த நிறுவனம் முடிந்ததும் வாயை மாயாநாடு கிடைத்தது.



என்ன சேதி?

அண்டை நாட்டு தப்பு

சூதப்பாசு அண்டை நாடுகளின் எட்டைப் பழக்கமும் இருப்பதுதான் இன்றைய நாடுகளிலிருந்து நெருங்கிய அம்சம். எவ்வளவு பெரிய வல்லரசாகியும், அது முக்கியமாக அடுத்துள்ள நாட்டின் உலகமைய இழக்க விரும்புவதில்லை. அமெரிக்காவும் காண்டாவும் மிகவும் அன்னியோனியமாக இருந்து வருகின்றன. அவர்களது பிரிட்டிஷ் தொடர்பை அறவே கத்தரித்துக் கொண்டும் கூட, அதனுடன் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் உறவு கொண்டு வருகிறார்கள். சர்வ வல்லமையுடைய பொருத்திய அமெரிக்கா உலகத்திலே எத்தனை நாடுகளின் எட்டைப் பெற முடியுமோ, அத்தனை நாடுகளின் எட்டைப் பெற முயற்சித்து வருகிறது. சமீபத்தில் கத்திரிப் பெற்ற பர்மா இந்தியாவை அடைவதில் சேர்ந்தது. தான் பிரதேசங்களின் தயவையே நாடவில்லை என்று பெருமையுடனாகக் கொண்டது. ஆனால், அதனுடைய கத்திரித்துக்கும் சமாதான வாழ்வுக்கும் ஆபத்து நேரவே, பர்மியப் பிரதம மகிந்திரி இந்தியாவின் எட்டைபயம் உதவியையும் பெறுவதற்காக இந்தியாவுக்கு ஓடி வந்தார்; பிரிட்டனின் உதவியைப் பெறுவதற்காக அந்தேசத்துக்கும் பறந்து சென்றார்.

வல்லரசுகளும் சிறந்தவர்களும் அடுத்துள்ள நாடுகளின் நெருங்கிய நாடுகளுக்கிடையே, சிறிய தேசமான இலங்கை மாத்திரம் தனக்கென்று ஒரு தனி வழியைப் பிரித்திருக்கிறது. பிரம்மாண்ட தேசமான இந்தியாவின் எட்டைப் பழக்கமான காரியங்களைக் கர்ம சித்ததை யாகச் செய்து வருகிறது! பூரண ரீதியாகவும் காரண ரீதியாகவும் ஆவிரம் ஆவிரம் ஆண்டுகளாகத் தொடர்புள்ள இந்தியாவைச் சேர்க்கவர்களுக்குத்

தொல்லு விளையப்படுத தாய்கள் கத்திரிப்பெற்றதன் பயன் என்று இலங்கைத் தலைவர்கள் கருதுகின்றனர் போலும்!

பொருளாதாரப் போர்வை

இலங்கை சர்க்கார் தங்களுடைய அரசியல் குழந்தைகளைப் பொருளாதாரப் போர்வையின் கீழ் மறைக்கப் பார்த்திருக்கின்றனர் என்றே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு நாட்டின் மூலதனம் பெரு வாரியாகப் பிரதேசங்களுக்குப் போகாமல் தடுப்பது அந்தந்த நாட்டு சர்க்காரின் கடமை என்பதை எவரும் மறுக்க மாட்டார்கள். ஆனால், இலங்கை சர்க்கார் தற்போது கையாண்டு வரும் முறை அந்த நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்று கூற முடியாது. இந்தியர்களை அங்கிருந்து விரட்டுவதற்கு என்னென்ன முறைகளைக் கைக் கொள்ள வேண்டுமோ அவற்றை பெய்வாய் தகக் கொள்ள இலங்கை சர்க்கார் முனைந்திருக்கிறார்கள் என்பதையே அவர்களது எட்டைப் பழக்கம் தெளிவாக்குகின்றன.

இலங்கையில் ஐரோப்பியர்களைக் காட்டிலும் இந்தியர்களின் தொகையே மிகவும் அதிகம். எனினும், இலங்கையில் இருந்து இந்தியர்களைக் காட்டிலும் ஐரோப்பியர்களே தங்களுடைய நாடுகளுக்கு அதிகத் தொகை அனுப்புகிறார்கள். அப்படி இருக்கும் அவர்கள் மாதா மாதம் துன்புறுத்தும் அனுப்புதல் தற்கு இலங்கை சர்க்கார் அனுமதி யளித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் தங்களுடைய நாட்டுக்குச் செல்வதாயின், 'பர்மிட்' இல்லாமலே, ஈனாறு பலன் எடுத்துச் செல்லலாம். ஆனால், ஏழை இந்தியத் தொழிலாளிகளோ வெளியில், இந்தியாவின் ஏழை ஏழைக் குடும்பத்துக்கு மாதா மாதம் இருபத்தைந்து ரூபாய்க்கு மேல்

அனுப்பக் கூடாதாம்! அந்த அற்பத் தொகை அனுப்பவும் அவர்கள் எத்தனைபோடவருகிற சிறையென்ற வேண்டும். இந்தியர்கள் இலங்கைத் தபால் ஆபீஸ்களின் வாயிலில் ஒரு மைல் நீளத்துக்கு மேல் 'கிஸ்'யில் சிறக்கும் கண்ணாடிகளில் அத்தகைய படங்குகளில் ஒன்று.

சேற்று வளையில் இலங்கையைச் சரண்டி வந்த ஐரோப்பியர்களுக்குச் சந்திர இலங்கை சர்க்கார் அங்கவசனங்களை அளிக்கும்போது, இலங்கையின் பொருளாதார கமிட்டிக்குக்காகச் சீர்தரத் தரச் சாரகப் பிழிந்து உழைத்த இந்தியர்கள் விஷயத்தில் மாத்திரம் ஏன் இரக்கமற்று நடந்துகொள்ள வேண்டும்? ஏழை இந்தியர்கள் அனுப்பும் அற்பத் தொகை இலங்கையின் பொருளாதார சிஸ்டைப் பாதித்துவிட முடியாது. உண்மையிலேயே இலங்கையின் பொருளாதார சிஸ்டைப் சீர்ப்படுத்துவதாயின், ஐரோப்பியர்கள் மாத்திரம் ஐம்பதுபவுள் அனுப்பவும் காணாது பவுள் எடுத்துச் செல்லவும் ஏன் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்? இத்தகைய அநீதியை இந்திய சர்க்கார் வேகுவாகக் கண்டித்து இலங்கை சர்க்காருக்குத் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மேற்படி கண்டனம் இலங்கை சர்க்காரின் கண்ணைத் திறக்குமா? மனதை மாற்றுமா?

குறுக்தி வாநம்

ஆந்திரர்களையும் ஆந்திர மாகாணப் பிரதீகிஷப் பிரதீகிஷையையும் இந்தியா மறந்து விடக் கூடாது என்பதற்காக ஆந்திர கோரிக்கை அடிக்கடி கூட்டம் கூடிக்கொண்டு வருகிறார்கள்! சென்ற வாரம் அவர்களுடைய கூட்டமொன்று சென்னைலில் கூடித்தது. அதில் பேசியவர்கள், "சென்னை கோரி ஆந்திரர்களுக்கு உண்மையான உரிமைகளைக் கை விடுவது என்ற பேச்சே எழுவதற்கில்லை" என்று முழங்கிறார்கள். பாஷாபாஷையாக கூட்டு மாகாணம் களைப் பிரிக்காவிட்டால், கைத்தர உபதேர்தலில் சிகழ்ந்தது போல் தோம் என்றும் சீகழும் என்று ஒரு கோரிக்கை எச்சரித்தார். சென்னைவைத் தலைக்கதாக்கி கொண்டு ஆந்திர மாகாணம் ஏற்படாவிட்டால், ஆந்திரர்கள் காலமிறை ஆதரிக் மார்ட்டர்கள் என்று அவர் மறைமுகமாக மிரட்டினார்.

மற்றொருவர் ஆந்திரர்களுக்கு ஓர் அருமைவாய் போசனையை எடுத்துக் கூறினார். "சென்னை கோரி உங்களுக்கு வேண்டும் அல்லவா? அப்படியானால், பாஷா, ஐரோப்பிய தொகை, அல்லது சரித்திரம் இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்தக் கோரிக்கையை வற்புறுத்தாதீர்கள். ஏனெனில், சென்னை யிலே நெய்யுங்கர்களைக் காட்டிலும் தமிழர்களே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். எனவே, சென்னை நகரம் இன்றே ஆந்திர மாகாணத்தை அமைக்கவே முடியாது என்றும், சீர்தர வாதியை உத்தேசித்தே சென்னை நகரைக் கட்டப்படும் சொல்லுங்கள். புதிய தலைநகரை ஏற்படுத்தப் பண வசதி இல்லை வென்றும் கூறுங்கள்" என்று அவர் ஆந்திரர்களுக்கு யுக்தி சொல்லிக் கொடுத்தார். சீர்தர வாதியும் பண வாதியும் இவ்விருவருள்ளும், ஆந்திரர்கள் தனி மாகாணக் கோரிக்கையைக் கைவிட்டு விட்டுப் போசமல் இருக்கட்டுமே! அவர்களுக்கு சீர்தர வாதியும் பண வாதியும் செய்து கொடுப்பதற்காகத் தமிழர்கள் ஏன் சென்னைவை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்? இந்தக் கேள்வியை அவர் தன்னிதம் தானே கேட்டுக் கொண்டிருப்பாராயின், மேலே குறிப்பிட்ட குறுக்தி வாதத்தில் இறங்கிவிருக்க மாட்டார். எனினும் அவரது பேச்சிலிருந்து ஒரு விஷயம் தெளிவாகி விருக்கிறது. அதாவது பாஷா, ஐரோப்பிய தொகை, சரித்திரம் இவற்றில் எதைக் கொண்டு பார்த்தாலும் சென்னை நகர் தமிழர்களுக்கே சொந்தமானது என்பதை அந்த ஆந்திரப் பிரமுகர் ஒப்புக் கொள்கிறார் அல்லவா?



"தம்ம பையன் வாங்கி விருக்கிற மார்க்கு இயட்சனாம், காரேஜின் துழைவதற்கே வாய்க்கென்கை என்று பிரின்ஸிபால் சொல்கிறார்!"

"அப்படியானால், தம்ம பையன் எடுத்திருக்கிற மார்க்கைக் கொண்டு அவன் காரேஜின் வாய்க்கென்கைக்குள்ளேகூட துழைவ முடியாது!"

வெற்றி வெற்றி பெறவில்லை!

பிளகோடி மக்களைத் தன்னுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் வைத்திருக்கும் மகாராணி ஒருவர் நிமிஷமொன்று சென்ற வருஷத்தில் ஒரு நாள் ஓர் அரிய பெரிய விஷயத்தை வெளியிட்டார்.

ஒரு தேச ஜனங்கள் மற்றொரு தேச ஜனங்களை அடக்கி ஒடுக்கி ஆட்சி புரிவதும் காணல் முறை இந்த உலகத்திலிருந்தே ஒழித்துவிட்டது என்று கூறி, அவர் இப்புவியில் சுதந்திர அபிமானத்தை கொண்ட ஜனங்களை வெல்வதில் மயிழைத்தார்.

அப்போது டச்சு சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கும் இந்தோனேஷ்யக் குடியரசின் தலைவர்களுக்கும் மோரல் பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்துகொண்டிருந்தன.

எனவே, தெரிவிக்கப்பட்டு மகாராணி அவ்வாறு உதவத்தைக் கேட்ட உலக மக்கள் இந்தோனேஷ்யர்களுக்குக் கதி மோட்சம் ஏற்பட்டு விட்டது என்று எண்ணினார்கள். இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டிஷர்கள் வெளியேறியதைப் போல் இந்தோனேஷ்யாவிலிருந்து டச்சுக் காரர்கள் வெளியேறப் போவதைக் கண்டு திகைக்க உலகம் தயாராயிருந்தது! தங்களுடைய நாட்டில் அன்னியர் ஆட்சி ஒழித்து சுதந்திரம் உதவ மாகப் போகிறது என்று இந்தோனேஷ்யர்களும் வேரு ஆர்வத்துடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால், அந்த மக்களின் நினைவு வேறும் உணர்வியது!

அடிமை வாழ்வு அகன்று ஆனந்த வாழ்வு ஏற்படப் போகிறது என்று எண்ணிவந்த, — அதற்காகக் கொடிய தயார் புரிவது போல் கோரமான போரில் ஈடுபட்டுத் தங்களுடைய வீர தீர பரக்கிரமங்களைக் காட்டிய ஜனங்களின் தலையில் டச்சுக்காரர்கள் பாராங்குலுத் தூக்கிப் போட்டார்கள்! அதாவது நிமிஷமொன்று அவர்களுடைய தலையிலே குண்டு மாரி பொழியத் தொடங்கினார்கள்.

"காணல் ஆட்சி முறை ஒழித்து விட்டது" என்று கூறிய டச்சு ராணி, "இந்தோனேஷ்யாவில் மனித சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக டச்சுக் காரர்கள் போரை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்" என்று ஒரு பெரிய வெடி குண்டைத் தூக்கிப் போட்டார்!

மோரல் பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்துகொண்டிருக்கையிலே டச்சுக் காரர்கள் அவ்வாறு அக்கிரமமாக யுத்தத்தைத் தொடங்கியது உலகத் தரவே திடுக்கிடச் செய்தது.

"சர்வ தேச சட்டத்தை மீறும் தேசம் உலகத்தின் பரமவிரோதி யாதலால், அதை நாசிக்க நாடுகள் யாவும் பரிசுக்கரிக்க வேண்டும்" என்று சிந்தித்துவந்த குருகாண பேரப் குகைம வாகக் கண்டித்தார்.

"1940-ம் வருஷம் ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று மோரமாக நடந்து கொண்டாரோ, அதைக் காட்டிலும் படுமோரமாக ஞாயிற்று அதிகாரிகள் இந்தோனேஷ்யாவில் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்" என்று ஆஸ்திரேலியப் பிரதிநிதி ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலே டச்சு சர்க்காரை வெறுத்து வாய்விட்டார்.

"இந்தோனேஷ்யக் குடியரசைப் பாதுகாக்க ஐக்கிய நாடுகள் சபை தவறியிருமாயின், ஐரோப்பாவில் எரிந்து கொண்டிருக்கும் தீ, டச்சு சர்வராஜ்யத்தை மாதிரியாக, ஆசியாவிலுள்ள மற்றெல்லா சர்வராஜ்யங்களையும் தரித்து விடும்" என்று அதே சபையில் இந்தியப் பிரதிநிதி சர்வராஜ்ய வெறி கொண்ட எக்ரை நாடுகளையும் எச்சரித்தார்.

மர்ஷல் திட்டப்படி ஞாயிற்றுக்கு எவ்வித உதவியும் அளிக்கக் கூடாது என்று அமெரிக்காவில் எதிர்ப்புப் புலம் கிளம்பியது.

இந்தோனேஷ்யாவில் டச்சுக் காரர்கள் திறுதியிருந்த போய்மை சர்க்கார்க்கு டச்சுக்காரர்களின் அட் குழியத்தைச் சவிக் குடியாமை ராஜ் குமர செய்தனர்.

டச்சுக்காரர்களின் அக்கிரமத்தை உலகநாடுகள் வாய்மையில் கண்டித்து வருகையில், இந்தியா வேறும் கண்ட வத்துடன் நின்று விடாமல், அவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டது. டச்சு விமானங்கள் இந்தியா வழியாகச் செலக்கூடாது என்று தடுத்தது.

மேலும் உற்ற நடவடிக்கைகளைக் கைக்கொள்ளுவதற்காக இந்தியா

புதுக்கோட்டையில் ஆரிய மகாநாட்டைக் கட்டியது. அதில் பத்தொன்பது ஆரிய நாடுகளின் சர்க்கார் பிரதிநிதிகள் உலகத்து கொண்டார்கள். உலகத்தின் ஐனத்தொகையில் பாதிக்கு மேற்பட்டவர்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய அந்த மகாநாடு சில முக்கிய நிர்மாணங்களை நிறைவேற்றியது.

டச்சு சர்க்கார் அதிகாரிகள் இத்தோனேஷ்யக் குடியரசின் தலைவர்களை உடனே விடுதலை செய்வதுடன், குடியரசுத் தலைநகரையும் விட்டு வெளியேற வேண்டும்; 1949-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் முதல் தேதிக்குள் இத்தோனேஷ்யாவில் அரசியல் நிர்ணய சபை அமைக்கப்பட வேண்டும். 1950 ஐனவரி மாதம் முதல் தேதிக்குள் டச்சுக்காரர்கள் தங்களுடைய அதிகாரம் முழுமையையும் இத்தோனேஷ்யர்களிடம் ஒப்புவீர்த்துவிட வேண்டும்—இதுதான் மேற்படி ஆரியநாடுகளின் மகாநாட்டில் நிறைவேற்றிய முக்கிய நிர்மாணம்.

அங்காராக, ஐக்கிய நாடுகள் சபை செய்யத் தவறிய கடமைகளை இந்தியா முதல் வந்து தலைமை வகித்துச் செய்யத் தொடங்கியது.

வந்தாக்கள் வாயனலில் கண்டிப்பதுடன் நின்று விடும் என்றும், எனவே, இத்தோனேஷ்யாவில் தங்களுடைய ஆதிக்கம் பிரத்திரமமாக நிலைக்கும் என்றும் நினைத்து வந்த டச்சுக்காரர்களின் பேராகையை இந்தியா முதலிய ஆரிய நாடுகளின் உறுதியான நடவடிக்கைகள் நவீன போடியாக்கி விட்டன.

அங்கிலையமாக ஆரிய நாடுகள் தகுந்த நடவடிக்கைகளைக் கைக்கொண்டன முற்பட்டதாக, ஐக்கிய நாடுகள் சபையும் தன் மானத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதற்காக ஏதாவது சமரசம் செய்ய வேண்டிய நிப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

எனவே, டச்சுக்காரர்களுக்குத் தங்களுடைய விபத்தியான போக்கை மாற்றிக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

ஏகாதிபத்திய வெறியின் உச்ச நிலையிலிருந்து டச்சுக்காரர்களின் நோவிலிந்து சிந்திதக இறங்கியது.

இத்தோனேஷ்யக் குடியரசுக் கட்டுவியர் கைக்காரர்கள் என்றும், அவர்கள் கொன்ற, கொடுக்கப் பூர்த்து வருகின்றனர் என்றும், அங்கிலிடமிருந்து இத்தோனேஷ்யாவை ரட்சிப்பதற்காகவே தங்கள் போர் தொடுத்திருப்பதையும் சொல்லி வந்த

டச்சுக்காரர்கள் இப்போது என்ன சொல்கிறார்கள் தெரியுமா?

“தேச பக்தி வந்த கைக்காரர்களிடமிருந்தும் கம்யூனிஸ்டுகளிடமிருந்தும் உங்கள் தேசத்தைப் பாதுகாக்கவே தங்கள் போர் பூர்த்தோம். எங்கள் கடமை அதேமாதிரி பூர்த்திவாவிவிட்டது. இனி உங்களுக்குப் பயமில்லை” என்று இத்தோனேஷ்யர்களுடன் சமரச ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்!

அந்த ஒப்பந்தத்தை அனுசரித்து டச்சுத் துருப்புடன் இத்தோனேஷ்யக் குடியரசின் தலைநகரான ஜோக்யாகர்த்தாவிலிருந்து வெளியேறி விட்டன.

இத்தோனேஷ்யத் தலைவர்களும் விடுதலை வடைத்து விட்டார்கள்.

இவ்வாறாக, ஆரிய மகாநாட்டில் நிறைவேற்றிய நிர்மாணத்தின் ஒரு பகுதி இப்போது காரியத்திலும் நிறைவேற்றிவிட்டது.

டச்சுக்காரர்களின் சான்றாண்மை வெற்றி பெறவில்லை!

ஆதலால், அந்தத் நிர்மாணத்தின் மற்றப் பகுதிகளும் கிரியாக்கரையில் வந்தாலன்றி இத்தோனேஷ்யப் பிரதீசை நிரூபதற்கு இடமில்லை. டச்சுக்காரர்களும் பெருமைப் படுவதற்கு இடம் இராமத் போகும்.

தற்போது ஏற்பட்டுள்ள ஒப்பந்தத்தின்படி நெதர்லாண்டிலிருந்து வட்டமேதன மகாநாடு நடக்கப் போகிறது. அதில் இத்தோனேஷ்யத் தலைவர்கள் கலந்துகொள்ள இசைந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த வருஷம் முடிவதற்கு முன் இத்தோனேஷ்யர்களிடம் நிர்வாக அதிகாரம் முழுமையும் மாற்றப்படும் என்று, அநாவது இத்தோனேஷ்யர்கள் உத்திரம் பெற்றுவிடுவார்கள் என்று பத்திரிகைச் செய்திகள் உறுதிப்படுத்த.

தலைநகரிலிருந்து டச்சுக்காரர்கள் வெளியேறி விடுப்பது அதற்கு முதற்படி என்றும் அனை குறிப்பிட்டிருக்கின்றன.

அது உண்மையானால், ஆரிய நாடுகளிலுள்ள ஐக்கிகள் மாத்திரமல்ல, சர்வதேச நிலையிலும் சமாதானத்திலும் உத்தர வாய்வினும் தம்பிக்கை கொண்ட உலக மக்கள் வரவருமே மிஞ்சிவிட்ட அடைவார்கள்.

எழுதோடி மக்கள் பாரும் அடிமை வாழ்வினிருந்து விடுதலை பெற்றுத் தந்திரம் அடைவது உலகமே குறுகப்பட்ட வேண்டிய விஷயம் அல்லவா?

எஸ். எஸ். வாஸன்

தென்னாற்காடு பிறந்த வந்தது அகில இந்தியாவும் விவக்கும்படியாகக் காரியம் செய்து புதிய பெற்ற பெருமை சிலருக்குத்தான் உண்டு. அத்தகைய பெருமையை இந்த வருஷத்தில் பெற்றவர் ஸ்ரீ என். எஸ். வாஸன் அவர்கள்.

"சந்திரவேகா" என்னும் படத்தைத் தயாரிப்பதில் ஸ்ரீ என். எஸ். வாஸன் கமார் மூன்று வருஷத்துக்கு மேலே செலவிட்டார். அந்த மூன்று வருஷமும் ஏகாங்கிர சித்தத்துடன் மேற்படி படத் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டிருந்தார். ஒரு படத்துக்காக இதுவரை இந்தியாவில் வாரும் செலவிட்டாத அளவு பணமும் செலவு செய்தார். அவருடைய கண்பங்களும் சரி, கண்பங்க எல்லாதவர்களும் சரி, பலவிதமாகப் பேசிக் கொண்டார்கள். "ஒரு ஸீனியாப் படத்துக்கு இவ்வளவு காலமும் பணமும் செலவிட்டாலா? அதிலும் ஒரு தமிழ்ப் படத்தில் இவர் இப்படிப் பணத்தை வாரிக் கொட்டிக் கொண்டுக்கொண்டு? என்ன ஆகுமோ! என்னமோ!" என்று சந்தேகப்பட்டார்கள்.

படம் வெளியானதும் எவ்வாறான சந்தேகங்களும் நீங்கிப் போயின. குறைகூட்டு பிடிக்கப் போனவர்கள்கூடப் படத்தின் மற்ற உயர்வுகளைப் பார்த்துப் பிரமித்துப் போய்ச் சிறிய குறைகளை மறந்த விட்டார்கள். படம் தமிழ் மக்களின் ஆதரவைக் கொண்டே கொண்டது. படத்தைப் பார்த்தவர்களின் தொகையிலும் பணவசூலிலும் 'சந்திரவேகா'வுக்கு இவ்வளவு தமிழ்ப் படம் இதுவரை வெளிவந்ததில்லை என்று ஏற்பட்டது.

தமிழ்ப் படம் தமிழ்ப் படமாக உருவெடுத்த பிறகு அகில இந்தியாவிலும் திகழியும் செய்து வெண்டு பாரிந்து. தமிழ் 'சந்திரவேகா'யின் அபரிமிதமான வெற்றியுடன் ஒப்பிடும்பொது தமிழ்ப் படத்தின் வெற்றி சாதாரணம் என்று ஏற்பட்டது. ஸ்ரீ வாஸனின் விளம்பர ஆற்றலைக் கண்டே வட இந்தியப் பட முதலாளிகள் பிரமித்துப் போனார்கள். படத்தின் வெற்றியைப் பார்த்தபிறகு பனர் மூர்க்கை படைத்து விட்டார்கள். இதுவரையில் வடக்காட்டில் எடுத்து வெளியான எந்த தமிழ்ப் படமும் 'சந்திரவேகா'யின் வெற்றிக்குப் பாரி அளவுக்குக் கூட வந்ததில்லைவா! தென்னிந்தியாவில் உற்பத்தியான ஒரு படம் இந்த மாதிரி உன்னிய ருமரீதியிலுக்கு காஷ்மீரம் வகையில் மகத்தான வெற்றி

அடைந்தது புதிய பெற்றிருப்பது குறித்துத் தென்னிந்தியர்கள் அனைவரும் பெருமைப்பட வேண்டும்.

"கதை எழுதினதும் சரி, படம் எடுத்தாலும் சரி, அதில் ஏதேனும் ஒரு சிறந்த இலட்சியம் இருக்க வேண்டாமா? சந்திரவேகாவில் அம்மாதிரி இலட்சியம் இல்லையோ?" என்று சிலர் குறைப்பட்டார்கள். ஆவிலும், "சந்திரவேகா" படத்தில் ஓர் இலட்சியம் இருக்கத்தான் இருக்கிறது. ஆரம்ப முதல் இறுதி வகையில் அந்தத் தனி இலட்சியத்தை வைத்துக்கொண்டு படம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. "படம் பார்த்தும் ஊங்களைக் குதாசலப்படுத்த வேண்டும்" என்பதுதான் அந்தத் தனிப் பெரும் இலட்சியமாகும். "சந்திரவேகா" வைப் பார்த்தவர்கள் மேற்படி இலட்சியம் அதில் பரிபூரணமாகச் சிறையேறி விடுகிறது என்பதை அறிவார்கள்.

"சந்திரவேகா" படத்தில் இன்னொரு லட்சியமான விசேஷம் உண்டு. அந்தப் படத்தின் வெற்றியானது முழுக்க முழுக்க ஸ்டாப்டரின் வெற்றியாகும். மற்றப் படங்கள் கடிக்கனின் திறமையினாலோ, கதை மதிமையினாலோ, சங்கீதத்தில் உயர்விலினாலோ, சம்பாஷனைச் சுவையினாலோ வெற்றி பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் "சந்திரவேகா" வெற்றி இத்தகைய எந்த அம்சத்தினாலும் ஏற்பட்டதல்ல. படத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து கூடலி வகையிலும் ஒவ்வொரு சீயிலும் ஸ்டாப்டரின் திறமை வெளிப்பாடிக் கோரியபதைக் காண்கிறோம்.

"சந்திரவேகா"யின் ஸ்டாப்டர் ஸ்ரீ என். எஸ். வாஸன்தான் என்பது அவருக்கு இருமடங்கு புதிய தருவதாகும்.

அமெரிக்கா முதலிய பல மேல் காடுகளுக்குச் சென்று இந்திய நடனக் கலைகள் பெருமையை சிவகாட்டிய ஸ்ரீ உதய சங்கர் உயர்தரமான நடனப் படம் ஒன்றை எடுக்க விரும்பினார். அந்தப் படம் மேஜைகளில் திரையிடப் படுவதற்குத் தகுந்ததா யிருக்க வேண்டும் என்பது அவருடைய விருப்பம். இந்த விருப்பத்தை சிறைவெற்றிக்கூடிய வசதிகள் அமைந்த ஸ்டூடியோ ஒன்றை இந்தியா தேரம் முழுவதிலும் அவர் தேடி அலைந்தார். கூடலியாக, கொங்காக்கு வந்து மெயின் ஸ்டூடியோவைப் பார்த்தார். "இந்தியா தேரத்தில் தனிமொத்த

அலை ஒலி



இருபத்தாரும் அத்தியாயம் தந்தியின் மர்மம்

தாரிணியும் சூரியாவும் டில்லி டவுன் ஹாலுக்குப் பின்னால் உள்ள பூத்தோட்டத்துக்குச் சென்று அங்கே போட்டிருந்த சலவைக்கல் பெஞ்சி ஒன்றில் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள்.

டவுன் ஹாலின் திபாலங்கார ஒளி விலா வெளிச்சத்தைப் போல் நாலா புறமும் கவிந்து பரந்திருந்தது. நகரத்தின் பல பகுதிகளிலும் நடந்த சுதந்திரக் கொண்டாட்டங்களின் கோலா கலசத்தின் சிலசமயம் குறைவாகவும் சிலசமயம் அதிகமாகவும் கேட்டது.

அவர்கள் இருவரும் உட்கார்ந்திருந்த இடத்தை ஒட்டிச் சென்ற நடைபாதைகளில் குறுக்கும் நெடுக்கும் ஐனங்கள் கும்பல் கும்பலாகப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் குதூகலமாகப் பேசிக் கொண்டும் வாய்விட்டுச் சிரித்துக் கொண்டும் சென்றார்கள். அவர்களுடைய கவனமெல்லாம் அன்று நடந்த சுதந்திர விழா வைபவங்களிலேயே ஈடுபட்டிருந்தபடியால் சூரியாவும் தாரிணியும் அங்கே தனித்து உட்கார்ந்திருப்பதை அவர்களில் யாரும் திரும்பிப் பார்க்கக்கூட இல்லை.

சூரியா ஆர்வத்துடன் கூறினான் :—

"தாரிணி! இங்கே அக்கம் பக்கத்தில் நம்முடைய பேச்சை ஒட்டுக் கேட்கக் கூடியவர்கள் யாரையும் காணோம். நாம் தாராளமாக மனம் விட்டுப் பேசலாம் அல்லவா? உண்மையில் நம்முடைய கவிபாண விஷயத்தை ஆயிரம் பேருக்கு மத்தியில் சாட்சி வைத்துக் கொண்டு பேசி முடிவு செய்வதே விசேஷமாக யிருக்கும் என்று நினைத்தேன். ஏனெனில் முன்னொரு சமயம் நாம் இப்படித்தான் தனிமை யாக உட்கார்ந்து பேசினோம். இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்ததும் நம்முடைய கவிபாணத்தை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று தீர்மானித்தோம்!....."

தாரிணி குறுக்கிட்டு, "கொஞ்சம் தவறாகச் சொல்பவர்கள். இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்ததும் நம்முடைய கவிபாணத்தைப் பற்றி யோசிக்கலாம் என்று முடிவு செய்தோம்!" என்றான்.

"அப்படியே இருக்கட்டும். இப்போது அதைப்பற்றி நாம் யோசிப்பதற்கு வேறு தடவ் ஏதாவது இருக்கிறதா?" என்று கேட்டான் சூரியா.

அந்தச் சமயத்தில் வெள்ளி விதியி விடுத்து "மகாத்மா காந்திக்கு நே!"

"பண்டிட் மயுண்ட் போட்டனுக்கு ஜே!" என்று ஜனங்கள் பலத்த குரலில் கோஷமிடும் சந்தம்கேட்டது.

"பார்த்தாயா, தாரிணி! இந்தனை ஜனங்கள் இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்து விட்டது என்று கம்பிக்கு தூ கலப் படுகிறார்கள். உனக்கு மட்டும் கம்பிக்கை உண்டாகவில்லை!" என்று குரீயா கட்டிக் காட்டினான்.

"எனக்கும் அந்த கம்பிக்கை இருக்கத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் என் மனது மட்டும் எதனுலோ நிம்மதி அடையவில்லை. இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் கொஞ்சம் சீக்கிரமாகவே வந்து விட்டது என்று தோன்றுகிறது."

"அப்படியானால் அது என்னுடைய தவறில்லை; காந்தி மகாத்மாவின் தவறு. அந்தத் தவறாத் திருத்துவதற்கு நான் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை! தாரிணி! எம்முடைய கலியாணத்துக்குத் தடையாக இருப்பது வேறு பதாவது உண்டா?" என்று குரீயா கேட்டான்.

"இன்னும் ஒரு தடை இருக்கிறது. என்னுடைய தாயார் தகப்பனாசரப் பற்றிய உண்மையைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு முன்னால் நான் கலியாணம் செய்து கொள்ள விரும்பவில்லை!" என்றான் தாரிணி.

"இதுதான் போகாத ஊருக்கு வழி சொல்கிறது என்பது. உன் தாயார் தகப்பனார் யார் என்பதற்கும் நாம் கலியாணம் செய்து கொண்டுவதற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கமுடியும்?"

"என்னுடைய தாயார் தகப்பனார் யார் என்று தெரிவாயிட்டால் எந்த மத சம்பிரதாயப்படி நாம் கலியாணம் செய்து கொண்டுவது?"

"இது என்ன, சீந்திரந்த ஆவேச மூண்ட புரட்சித் தலைவியான தாரிணி நினைவென்று ஸுதிகச் சம்பிரதாயத்தில் பற்றுக் கொண்ட அதிசயம்! குருட்டு கம்பிக்கைகளையும் அந்த மந்திர பழைய ஆசாஸங்களுக்கும் தகர்த்தெறித்து காதல் தெய்வத்தின் சந்நிதியில் கலியாணம் செய்து கொண்டுவது என்று நாம் எத்தனையோ தடவை பேசி முடிவு செய்வதில்லைவா?"

"பேசும்போது அதெல்லாம் சரி யாகத்தோன்றியது. காரியத்தில் வரும் போது தயக்கமா யிருக்கிறது. குரீயா! என் பெற்றோர்கள் யார் என்று தெரி

பாதவராயின் என் மனம் நிம்மதி அடையாது. இதுவரையில் இந்தியா தேசத்தின் சுதந்திர இயக்கத்தில் கவனம் சென்று கொண்டிருந்தது. இனிமேல் அதுவும் இல்லை. என் தாய் தகப்பனார் யார் என்ற விசாரம் என் மனதை ஓராமல் வாட்டிக் கொண்டிருக்கும். இந்த விசாரம் திரும்புவதில்வாழ்க்கையில் என்னால் உண்டான குச் சுக்லம் நிம்மதியும் ஏற்படாது."

"அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலை யில்லை. நீ படுகிற விசாரத்தை நானும் பிளீர்த்துகொண்டு அதுபணிப்பேன். உன் காரணமாக எனக்கு ஏற்படுகிற கஷ்டம் எல்லாம் உண்மையில் கெமென்றே தோன்றும். ஆனாலும் உன்னுடைய மன நிம்மதி யிகவும் முக்கியமானது என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். அதற்காக வேண்டிய பிரயத்னம் செய்வத் தவாரா யிருக்கிறேன். தாரிணி! உன்னுடைய பெற்றோர்கள் யார் என்பதைப் பற்றி உன் மனதில் எந்தவிதமான சந்தேகமோ, ஊகமோ தோன்றிய தில்லைவா?"

"தோன்றாமல் என்ன? பல தடவை தோன்றித்தான் இருக்கிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு தடவையும் என் ஊகம் போய் வாய்ப் போயிருக்கிறது. முதலில் சலீயா பேசத்தை என் தாயார் என்றும் சீதாவின் தகப்பனார்தான் எனக்கும் தகப்பனார் என்றும் என்னி யிருந்தேன். அது பிரேசு என்று ஏற்பட்டது. சலீயா பேசம் உண்மையில் தாயார் அல்லவென்றும் வளர்ப்புத் தாயார் என்றும் வெளியாயிற்று. பிறகு என் உண்மையத் தாயார் யார் என்று கண்டு பிடிக்க முயன்றேன். சலீயா பேசத்தின் சகோதரி கங்கா பாய் என் தாயார் என்றும், அவள் அபாக்கியவதியாக அற்பாயினில் இறந்தாள் என்றும் தெரிந்தது. அதற்குப் பிறகு என் தகப்பனார் யார் என்று கண்டுபிடிக்க முயன்று வருகிறேன். இன்று வரை அது தெரிந்தபாடியில்லை."

"தாரிணி! நிச்சயமாக நீ ரஜனிபூர் ராஜாதின புதல்வி அல்லவா?"

"நான் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? ரஜனிபூர் பெரிய ராணி நான் ராஜகுமாரிதான் என்று சொல்லுகிறேன். முதலில் அந்த மறுதலித்த சலீயா பேசமும் இப்போது அதுதான் உண்மையென்று சொல்லுகிறேன்."

காலஞ்சென்ற ராஜாவின்கொடுத்த சொத்தின் நான் உங்கு கேட்க வேண்டும் என்று கூட ராஜியா பேசும் விருப்பமில்லை. ஆனால் என் மனதிற்குள் மட்டும் ஏதோ ஒன்று நிச்சயமாகச் சொல்லக் கொண்டிருக்கிறது; நான் ஒரு கதேச ராஜாவின்குமாரியாக இருக்க முடியாது என்று."

"தாரிணி! என் மனதிலிருந்து ஒரு பெரிய பாரம் இறங்கியது போலிருக்கிறது. உன் உன் உணர்ச்சி எப்போதும் சரியாக இருப்பது வழக்கம். இது விஷயத்திலும் அது சரியாகத்தான் இருக்க வேண்டும்."

"ஆனால் அது உண்மை என்பதை நிரூபிப்பதற்குக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சூரியா! சில சமயம் ஒரு விசித்திரமான எண்ணம் என் மனதில் உண்டாகிறது. சீதாவை உன் என்று எண்ணிக் கொண்டு ராஜாவிடம் ஆட்கள் பிடித்துக் கொண்டு போனார்கள் அல்லவா? இது ஏன் என்று சில சமயம் நான் சிந்தனை செய்வதுண்டு. நீங்கள் போனில் பாதுகாப்பாக இருந்து தப்பித் துக் கொண்டு போனபிறகு நான் சீதாவை கதியை அறிந்து கொண்டவதற்காக ராஜாவிடமிருந்துப் போனேன். ராஜமாதிரியும் ராஜகுமாரரும் வற்புறுத்தியதன் பேரில் சில நாள் அங்கேயே தங்கி யிருந்தேன். அப்போது அவர்கள் பல நடவடிக்கைகளில் முக ஜாடை என்ன முக ஜாடையைப் போல் இருந்ததாகவும் அதனுடைய அந்தப் பிசகு நேர்ந்ததாகவும் சொன்னார்கள். இது உண்மையா? அப்படியானால் இதன் காரணம் என்னவா? என்னுடைய உடம்பும்? உங்களால் ஊதித்துச் சொல்ல முடியுமா?" என்று தாரிணி கேட்டாள்.

சூரியா சிந்தனையில் ஆழ்ந்தான். ராஜாவிடம் ஆட்கள் அத்தகைய தவறு ஏன் செய்தார்கள்? ஒரு வேளை அவர்கள் செய்த தவறில் தாரிணியின் பிறப்பைக் குறித்த இரகசியம் இருக்குமோ? அது என்னவா? யிருக்கக் கூடும்?—சூரியாவுக்கு வினங்கலில்லை.

"எனக்கு அத்தகைய காரணம் ஒன்றும் தோன்றவில்லை. இந்தப் புதிதாக அழிந்தக் கூடியவர்கள் வேறு யாரும் இல்லைவா, தாரிணி?"

"இல்லாமல் என்ன? ராஜியா பேசத் துக்கும் மெளல்வி சாகிபுவுக்கும் அது

நிச்சயம் தெரியும். ஒரு நாளைக்கு அவர்கள் இருவரும் வாக்குவாதம் செய்து கொண்டிருந்தது என் காதில் விழுந்தது. மெளல்வி சாகிபு என்னிடம் உண்மையைச் சொல்லிடவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார். ராஜியா பேசும் கூடாது என்று சொன்னான். இருவருக்கும் இது விஷயமாகப் பெரிய சண்டையே நடந்தது. அது ஒன்றும் என் காதில் விழாததுபோல் நான் நடந்து கொண்டேன். ஏனெனில் வற்புறுத்திக் கேட்டால் உண்மை வெளிவராது என்பது நிச்சயம். அவர்களாகச் சொல்லட்டும் அல்லது சந்தர்ப்பம் பார்த்துக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறேன்."

"மெளல்வி சாகிபு என்று யாரைச் சொல்லுகிறாய்? ஜாட்மா மருதிக்கு தெரில் நீ சில காலம் வசித்த சந்து வீட்டில் ஒருவர் குர் ஆன் வாசித்துக் கொண்டிருந்தாரே? அவரைவா?"

"ஆமாம், சூரியா! அவரைத்தான் சொல்கிறேன்."

"அவர் யார், தாரிணி! அந்த மெளல்வி சாகிபு யார்?"

"இது என்ன கேள்வி? மெளல்வி சாகிபு ராஜியா பேசத்தின் கணவர்."

"அது தெரியும். மெளல்வி சாகிபு ராஜியா பேசத்தின் கணவராவதற்கு முன்னால் அவருடைய பெயர் என்ன என்று கேட்டேன்."

தாரிணி சிறிது நேரம் யோசனை செய்துவிட்டுக் கூறினாள்:— "உங்களுக்கு அது தெரிந்திருக்க வேண்டியது தான். நீங்களே ஊதித்துத் தெரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள் என்று நினைத்தேன். அதை மறைத்து வைப்பதில் இனி உபயோகமும் இல்லை. சூரியா! அந்த மெளல்வி சாகிபு சீதாவின் தகப்பனார் துரைசாமி ஐயாதான்!"

சூரியா மெளனமாக இருந்தான். தாரிணி கூறியதை அவன் மனம் நிரூபணம் செய்து கொண்டிருந்தது.

"என்ன? ஒரே ஆச்சரியக் கடலில் மூழ்கி விட்டீர்கள் போலக் காணப்படுகிறதே!" என்றான் தாரிணி.

"அப்படி ஒன்றும் இல்லை. சில விஷயங்களை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டேன். சீதா தன்னை ஆச்சா கோர்ட்டில் ஒரு முஸ்லிம் வந்து சாட்சி கூறிக் காப்பாற்றியதாகச் சொன்னான்."

எனக்கு உடனே உங்கள் விட்டில் பார்த்த மெனல்விபின் ஐரபகம் வந்தது. இரண்டையும் இரண்டையும் கட்டி நாலு என்று வாகம் செய்து கொண்டுடன். தாரிணி! அந்த மெனல்வி சாமிபுலவ நான் உடனே பார்க்க விரும்புகிறேன்."

"எதற்காக? அவரிடம் என்ன பிடிப்பதற்காகவா?"

"ஆமாம்."

"ரஸீயா பேசுததைக் கலியாணம் செய்துகொண்டதற்காகவா? அல்லது அவர் லுரித்து மதத்துக்குத் துரோகம் செய்ததற்காகவா?"

"அதற்கெல்லாம் இல்லை. அவர் எங்களை பெல்வாம் மறந்து விட்டிருப்பதற்காக. ஒரு முக்கிய விஷயம் அவரைக் கேட்டு நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். தோயின் கலியாணத் தன்று அவர் 'கலியாணத்தை நிறுத்தவும்' என்று தந்தி கொடுத்திருந்தார். அதன் காரணத்தை இன்னொரு சமயம் சொல்லுகிறேன் என்றார். பிரகு அவரைக் கேட்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படவே யில்லை. தாரிணி! இப்போது உடனே போய் நான் அவரைப் பார்த்தாக வேண்டும்."

"அது முடியாத காரியம். மெனல்வி சாமிபுல ரஸீயாபேசுமும் கொஞ்ச காலமாக இந்த ஊரில் இல்லை. போகிற இடமும் என்னிடம் சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்தத் தந்தியின் காரணத்தை நானே சொல்லிவிடக்கூடும். சூரியா! கஷ்டமான விஷயந்தான்: ஆனால் சொல்லிவிடுகிறேன். அந்தச் சமயம் வரையில் உங்கள் மாமாவை நான் எந்த கப்பலார் என்றும் ரஸீயா பேசுததைத் தாபார் என்றும் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன். சௌந்தர சாகவ னுக்கும் எனக்கும் இருந்த நட்பைக் குறித்து ஏற்கெனவே சொல்லி விடுகிறேன் அல்லவா? அந்த நட்பில் ஏமாற்றமும் வெறுப்பும் அடைந்து பிறரைப் புகம்ப விபத்தில் சேவை செய்வதற்காக நான் புறப்பட்டுப் போனேன். அதே சமயத்தில் ரஸீயா பேசும் ரஸூபிப் ராஜாவைக் குத்த முயன்று சிறை சென்றான். இந்தச் செய்தியை எனக்குக் கூறி ஆறுதல் சொல்வதற்காகத் துரைசாமி ஸுப் என்னைத் தேடிக்கொண்டு வந்தார். செய்தியைச் சொல்லிவிட்டு எனக்கு

ஆறுதலாக ரஸீயாபேசும் உண்மையில் என் தாய் அல்ல என்றும் சொன்னார். கலியாணம் செய்து கொண்டு கமாய் வாலும்படி எனக்குப் போதித்தார். அப்போதுதான் நான் வசித்திருந்த புகழனுக்கிடே தோவை மணம் செய்யப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று அவருக்குத் தெரிந்தது. பாவம்! என்னிடம் அவருக்கு தோம்பவும் அபிமானம் உண்டு. அதனாலேயேதான் 'கலியாணத்தை நிறுத்திவிடவும்' என்று அவர் உங்க ளுக்குத் தந்தி கொடுத்தார். அல்லிதம் அவர் தந்தி கொடுத்தது அப்போது எனக்குத் தெரியாது. வெகு காலத் துக்குப் பிற்பாடுதான் தெரியவந்தது."

"தாரிணி! அந்தத் தந்தியின் மர்மம் இன்னதென்பது வெகு காலமாக என் உணர்ந்ததை வகுத்தி வந்தது. அதை இன்று வெளியிட்டதற்காக வந்தனம். அந்தத் தந்தி விஷயமாக நான் மிக்க மூடத்தனமாக வந்து கொண்டேன். அதையாரிடமும் காட்டாமல் மறைத்து வைத்தேன்; தந்தியில் கண்டிருந்த படி கலியாணத்தை மட்டும் நிறுத்தி விட்டிருந்தால்?.....அடாடா! தோயின் வாழ்க்கை இவ்வளவு துன்ப மய மாநி பிரசாதல்லவா? நாம் நல்லது என்று நினைத்துக் கொண்டு செய்கிற காரியம் சில சமயம் எவ்வளவு கெடு தலாய் முடிந்து விடுகிறது!"

"கெல் எண்ணத்துடன் செய்கிற காரியம் ஒருகாலும் கெடுதலாய் முடியாது. இப்போது தோயும் சௌந்தர சாகவனும் எவ்வளவு சந்தோஷமாய் இருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் பார்த்தால் பதவசமடைவீர்கள்."

"அவர்கள் சந்தோஷமா யிருப்பதும் இவ்வாததும் உனக்கு எப்படித் தெரியும், தாரிணி! நேரில் பார்த்ததைப் போலச் சொல்லுகிறாயா?"

"ஆமாம்; பஞ்சாப்புக்குப் போய் நேரில் அவர்களைப் பார்த்தபடியினால் தான் சொல்லுகிறேன்."

"ஆகா! அது எப்போது? பஞ்சாப் புக்கு எப்போது போயிருந்தாய்? தோய் ஐயாகவே சந்தோஷமாக இருக்கிறானா?" என்று சூரியா அடங்காத ஆர்வத்துடன் கேட்டான்.

"அந்தக்காளைப் பற்றிச் சொன்னதும் இவளுக்கு வகுநிற ஆத்திரத் தைப் பார்!" என்றான் தாரிணி.

"என்னைவிடச் சீதாவின் விஷயத் தில் உனக்கு அக்கரை அதிகமாயிருப் பது நன்றாய்த் தெரிகிறதே? நான் போய் அவர்களைப் பார்க்கவில்லையே? சீதானே பார்த்திருக்கிறாய்? இத் தனைக்கும் நாம் அவர்களுடைய வாழ்க் கையில் தலையிடுவதனால் அவர்களுக் குத் தொல்லைதான் ஏற்படுகிறது என்று நாம் இருவரும் சேர்ந்து தீர்மானம் செய்திருக்கிறோமே!....."

"சீதாவின் விஷயத்தில் எனக்கு ஏன் இத்தனை பாசம் என்பது எனக்கே விளங்கவில்லைதான்....."

"தாரிணி! சிறுமாக சீதாவின்மேல் உள்ள பாசத்தினாலேதான் நீ பஞ்சாப் புக்குப் போனாயா!....."

"இல்லை! பஞ்சாப்புக்குப் புறப் பட்டபோது அவர்களைப் பார்க்கும் உத்தேசமே எனக்கில்லை. இந்த வருஷ ஆரம்பத்தில் மறுபடியும் என்னுடைய சரித்திர ஆராய்ச்சி வேலைகளை நான் ஆரம்பித்தேன். ராவல் பிண்டிக்கு அருகிலுள்ள தட்ச சேத்துக்கு நானும் ஏன் சீதாநி நர்மலாவும் போனோம். அங்கே நான்கு பார்த்த அற்புதங் களைப் பற்றி ஒரு புத்தகமே எழுத வேண்டும். திருப்பி வரும்போது சீதா வசிக்ஞம் தோஷங்காபாத் ஸுநியாக வரவேண்டி யிருந்தது. இவங்கி அவளைப் பார்க்காமல் வருவதற்கு என் மனம் கொடுக்கவில்லை. இரங்கியது கல்லதாய்ப் போயிற்று. சீதாவின் சௌந்தர ராகவனும் குழந்தை வஸந்தி யும் எவ்வளவு சந்தோஷமா யிருக் கிருர்கள் தெரியுமா? வஸந்தியின் கன்னங்கள் காஷ்மீர் ரோஜாப்புஷ்பங் களைப்போல் இருக்கின்றன. அந்தக் குழந்தையின் முகம் என் மனதை விட்டுப் போகவேயில்லை. சீதாவும் உடர்பு நன்றாய்த் தெரியிருக்கிறாள்....."

"சௌந்தரராகவனும் நன்றாய்த் தா னிருக்கிறார்! போன வருஷம் இந்த காலில் அவர் உமலோகத்தை எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் என்று காட்டுவதற்கு யாதொரு அடையாள மும் இல்லை!" என்று சூரியா சௌன்ன தும் தாரிணி வியப்படைந்தான்.

"நீங்கள் அவரைச் சமீபத்தில் பார்த் தீர்களா, என்ன? எப்போது? எங்கே?" என்று பரபரப்புடன் கேட்டான்.

"சௌந்தரராகவன் பெயரைச் சௌன்னதும் வருகிற ஆத்திரத்தைப் பார்!" என்றான் சூரியா.

"எங்கள் பழைய சரித்திரத்தை நானும் மறந்துவிட்டேன். அவரும் அடியோடு மறந்துவிட்டார். சீதாவும் கூட மறந்துவிட்டாள். நீங்கள் மட் டும் மறக்கவில்லை போலிருக்கிறது!" என்றான் தாரிணி.

"மன்னிக்க வேண்டும். நானும் அத் தப் பழைய கதைகளையெல்லாம் மறந்து தான் இருந்தேன். ஆனால் இன்று காடியில் ராகவனைப் பார்த்தபடியால் பழைய கதை நினைவு வந்தது....."

இத்தனை நேரமும் உட்கார்ந்திருந்த தாரிணி சட்டென்று எழுந்து நின்றான்.

"இன்று காடியில் பார்த்தீர்கள் என்றால் இந்த டில்லியில்தான் பார்த் திருக்க வேண்டும். அவரை மட்டுமா? சீதாவும் கூட இருந்தாள்?"

"அவரை மட்டுந்தான் பார்த்தேன். சீதாவை அழைத்து வர வில்லையாம். உத்தியோக சபலம் அவரை மறுபடி யும் பிரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இப் போதுதான் புது டில்லியில் சுதந்திர அரங்கம் ஏற்படப் போகிறதே, தம்முடைய உத்தியோகத்தைத் திருப் பிக் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்று பார்ப்பதற்காக வந்தாராம். டில்லிக்கு வந்து ஒரு வாரம் ஆயிற்றும்....."

"ஸ்யோ! இது என்ன விபரீதம்? இரண்டு நாளாக அடிக்கடி எனக்குச் சீதாவின் ஞாபகம் வந்து கொண்டிருக் கது. ஏதோ மனம் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அதன் காரணம் இப்போதுதான் தெரிகிறது. சூரியா! சௌந்தரராகவன் ஏங்கே தங்கியிருக் கிறார்! அவரை நான் உடனே பார்க்க வேண்டும்" என்றான் தாரிணி.

"அவரை உடனே பார்க்கமுடியாது. இன்று காடியிலேயே அவர் கல்கத்தா வுக்கு ரயில் ஏறிவிட்டார். அவருடைய உத்தியோக சம்பந்தமான பழைய நிகார்டுகள் கல்கத்தாவில் தங்கிவிட் டனவாம். அவற்றை எடுத்து வருவ தற்காகப் போகிறாராம். தமக்கு மறுபடி உத்தியோகம் வந்துவிடும் என்றும் டில்லிக்கே திரும்பி வந்து விடப் போவதாகவும் எக்களிப்புடன் சொன்னார். நீ ஏன் இவ்வளவு பதட்ட மடைய வேண்டும், தாரிணி!"

"ஏன் என்று எனக்கே தெரிய வில்லை. சூரியர்! என்னுடைய உன் உணர்ச்சியில் உங்களுக்கு உம்பிக்கை உண்டு என்று சொன்னீர்கள். சீதாவுக்கு ஏதோ ஆபத்து வரப்போகிறது என்று என் உன் உணர்ச்சி சொல்லுகிறது. அவளைக் காப்பாற்றுவதற்கு என் உடனே விளம்பியாகியவனும்."

"இது என்ன ஸப்திவம்?"

"எனக்குப் ஸப்திவம் இல்லை. ராவல்பிண்டி கலவரத்தின் போது என் பஞ்சாப்பில் இருக்கேன். அந்தப் பங்கரங்களைப் பற்றி இப்போது நினைத்தாலும் சூலை கடுக்குகிறது. ராவல்பிண்டியைப் போல ஆபாயம் ராவல்பிண்டியின் பஞ்சாப் முழுதும் படக்கலாம் என்று அங்கிருந்து வந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். காலுடைய கட்டியைச் சேர்ந்த சிடுகிதர்கள் பலர் பஞ்சாப்பில் இருக்க விரும்பாமல் இங்கே வந்துவிட்டார்கள்."

"அப்படியிருந்தால் சௌந்தரராக வறுக்குத் தெரிந்திராதா? அவர் ஏன் தோஷை விட்டுவிட்டு வருகிறார்?"

"எனக்குப் ஸப்திவம் என்று சொல்லீர்கள் அல்லவா? ஸப்திவம் எனக்கில்லை; அவருக்குத்தான். பஞ்சாப் சீக்கியர்களை யாரும் ஏதாவும்

செய்ய முடியாதது என்று அவர் ஒரே திட உம்பிக்கையில் இருக்கிறார். அதனாலேயே சீக்கியர்கள் வசிக்குந் பருதியல் அவர் வீடு எடுத்துக்கொண்டு வசிக்கிறார். ஆனால் அவருடைய கம்பிக்கை ஸப்திவக்கார கம்பிக்கை. சூரியர்! நீங்கள் என்னுடன் வரப்போகிறீர்களா? இல்லையா? வராவிட்டால் என் தனிப்பாகவே போகப்போகிறேன். ஆம்; ஒரு வேளை நீங்கள் இங்கே இருப்பதே கலமாபிடுக்கும்."

"ஒருகாலும் இல்லை, தாரிணி! உன்னுடன் காலத்துக்கு வேண்டுமானாலும் வரத் தயார் என்று பலதடவை என் சொல்லியதுண்டு. அவசியமானால் அவதக் கட்டாயம் கிறைவேற்று வேன். ஆனாலும் இது அவசியமா, உசிதமா என்று மறுபடியும் யோசிக்க வேண்டும். என் தோவின் விஷயத்தில் தலுபிட்டபோதெல்லாம் அவளுக்குக் கஷ்டதான் சேர்க்கிடுக்கிறது....."

"அதற்கெல்லாம் பிராயச்சித்தம் செய்யும்படியான சந்தர்ப்பம் இப்போது ஒருவேளை ஏற்படுமோ, என் தமோ? யார் கஷ்டது?" என்று சொல்லிக் கொண்டே தாரிணி விசைவாக கட்டக்கத் தொடங்கினாள். சூரியர் அவளைத்தொடர்ந்துசென்றான்.

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம்

இருளில் ஒரு குரல்

நின்னிரவு நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. கடிக்காரத்தின் மூட்கள் பன்னிரண்டு எண்ணிக்கையைச் சமீபித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. தோ கையில் 'டிசிப்ளூன்' பத்திரிகை ஸப்திவிருத்தான். கொஞ்சம் அதில் படிப்பதும் பிறகு ஏதோ யோசிப்பதும் கடிக்காரத் தைப் பார்ப்பதும் மறுபடி படிப்பதுமாயிருந்தான். தூக்கம் வராத இரவுகளில் தோ ஏதாவது புத்தகமோ பத்திரிகையோ படிப்பது வழக்கம். சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் தூக்கம் வந்து விடும். ஆனால் அன்றைக்கு வெகு நேரம் படித்தும் தூக்கம் வரவில்லை. பல காரணங்களால் அவனுடைய மனம் ஏற்கெனவே கலக்க முற்றிருக்கிறது. பத்திரிகையில் படித்தசெய்திகள் அந்தக் கலக்கத்தை அதிகப்படுத்தின.

நோவுக்காரபாத் கரத்தின் கோடியில் அது ஒரு தனி வீடு. சுற்றிலும் சிறு தோட்டமும் காம்பவுண்டு கவரும் இருந்தன. விட்டின் மச்ச அறையில் தோ தன்னக் தனிப்பாக இருந்தான். இல்லை, — 'தன்னத்தனிப்பாக' என்று சொல்லுவது தவறு. பக்கத்துக் கட்டியில் குழந்தை வஸந்தி படுத்துத் தூங்கினாள். ஆனால் குழந்தை வஸந்தி ஸபத் துணை என்று சொல்லமுடியாதல்லவா? சீக்கியக் காவற்காரரின் தினம் தினம் இராத்நிரி எட்டு மணிக்கு விட்டுக்குப் போய்ச் சரப்பிட்டு விட்டு ஒன்பது ஒன்பதரை மணிக்குத் திரும்பி வந்து விடுவது வழக்கம். அன்றைக்கு எதனாலோ அவன் திரும்பி வரவில்லை. இந்தப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கும் செய்தி

கனூக்கும் அவன் வராததற்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் இருக்குமோ? அப்படி என்ன இருக்கப்போகிறது?

பக்கத்துக் கட்டியில் படுத்திருந்த வஸந்தியின் மீது தோயின் பார்வை சென்றது. குழந்தையின் கன்னங்கள் உப்பி இரண்டு அழியை ஆப்பின் பழம் களைப் போலக் காணப்பட்டன. மூடிய கண்ணாடிகள் தூங்கிய குழந்தையின் முகத்தில் களை சொட்டியிருந்தது. பஞ்சாப்புக்கு வந்த பிறகு குழந்தைக்கு உடம்பு கண்ணுப் ஆயிரிருக்கிறது. ஒரு வருஷத்தில் எவ்வளவு கல்ல வளர்ந்தி! கம்முடைய ஊர்ப் பக்கமா யிருந்தால், குழந்தைக்கு இப்போது மேலாக்குப் போட வேண்டும் அவ்வது சிந்தனையுடன்த வேண்டும் என்பார்கள். ஆனால் இந்தப் பக்கத்திலேதான் பெரிய பெரிய ஸ்திரீகள் எல்லாரும் கால் சட்டையும் மேல் சட்டையும் அணிந்து கொண்டு ஒரு அங்க வஸ்திரத்தையும் தரித்துக் கொண்டு வெளியில் புறப்பட்டு விடுகிறார்களே? இங்கே தேச ஆசாரம் அப்படி! குழந்தைக்கு மேலாக்கு, சிந்தனையுடனாகவது பற்றி என்ன கவலை!

கவரிசை மாட்டியிருந்த வஸந்தியின் போட்டோ படத்தைச் சீதா பார்த்தாள். பஞ்சாபிப் பெண்களைப்போல் கால் சட்டை, மேல் சட்டை, அங்க வஸ்திரத்துடன் விசங்கிய வஸந்தியின் படம் அது. அப்படி ஒன்றும் விகாரமா யில்லை. குழந்தைக்கு அழகாய்த்தா விருக்கிறது. ஆனால் சில வருஷம் போன பிறகு கண்ணுக்கு மூர்? அது எப்படி இருக்கும்? ஒரு வேளை இந்தப் பக்கத்திலேயே காமகேடு கான் இருந்துவிட்டால் வஸந்தி வயதான பிள்ளையும் இப்படித்தான் உடை தரிப்பாளோ, என்னமோ?

இந்த ஊரிலேயே இருப்பதற்கு ஆட்சேபம் என்ன? ஒன்றுமே யில்லை. பஞ்சாப்பைப் போன்ற தேசமே சிலவாது. எந்த விதத்தில் பார்த்தாலும் சரிதான். கணீச் சொட்டையப்போல கணமான பால் ரூபாய்க்கு இரண்டரைப் படி ஆப்பிலும் ஆரஞ்சம் திராட்சையும் வாதாடியும் கொண்டு கொண்டுயாப்க் கிடைக்கின்றன. மற்ற சாமான்களும் அப்படித்தான். ஏன் எல்லாருக்கும் உடம்பு கண்ணுப்

ஆகாது? இந்த தேசத்து ஜனங்கள் எல்லாரும் கல்ல ஆரூறுபாருவாக வளர்ந்திருப்பதற்குக் கேட்பாளோ?

ஆகா! இந்தப் பக்கத்து இயற்கை அழகைத்தான் என்ன வென்று சொல்வ? ஏதோ கம்முடைய பக்கங்களிலும் 'வஸந்த காலம்' என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே பெல்லாம் வஸந்த காலத்தைக் கொண்டது யார்? புத்தகங்களிலே படிப்பதுதான்! இங்கேயோ சரியாகப் பிப்ரவரி மாதம் 15ல் வஸந்த காலம் பிறப்பதைக் கண்ணுடைய காலலாம், முதல் கான் வரை யில் மரங்கள் எல்லாம் மொட்டை மொட்டையாய் நிற்கும். பிப்ரவரிய் 15ல் பன்று பார்த்தால் மரங்களில் எல்லாம் சின்னஞ் சிறு சிலந்த மொட்டுக்களைக் காணலாம். முதலில் மொட்டுக்கள் மலரும்; பிறகு இலைகள் தனிரக்கும். பிப்ரவரி 15ல் வரையில் வரதப்பக்கமெல்லாம் வெறுங்கட்டாக் தரையாகக் காணப்படும். சரியாக 15ல் பன்று எங்கே பார்த்தாலும் தரையில் சிறு சிறு மஞ்சள் பூக்கள் பூத்துக் குலுங்கும். பூமாநேயி நிமிரென்று குதுகலித்துச் சிரிப்பது போன்ற அக் காட்சியை எப்படி வர்ணிப்பது? இவ்வளவு அழகான காட்சியிலிட்டு ஏன் போகவேண்டும்?

கோடை காலத்தில் இங்கே வெயில் என்னமோ கடுமையான; சந்திரன் இல்லை, ஆனால் பக்கத்தில் காஷ்மீர் இருக்கிறது; சிம்ஸா இருக்கிறது; இன்னும் பல மலை வாகங்களும் இருக்கின்றன. மிம, ஜுகர் மாதங்களில் மலைக்குப் போய்விட்டு வந்தால் மற்ற மாதங்களைப்பற்றிக் கவலியே இல்லை.

பஞ்சாப்புக்கு வந்த பிறகு, ஏறக்குறைய இந்தப் பத்து மாத காலமும் தோயின் வாழ்க்கை ஒரே ஆனந்த மயமாக இருந்தது. கம்பு இல்லை, தம்பு இல்லை, அருளிய இல்லை, ஆத் திரம் இல்லை, பொருளம் இல்லை, புழுங்குவதும் இல்லை, சிகெதர்கள் இல்லை, விரோதி இல்லை. தான் உண்டு, தன் கணவனின் அன்பு உண்டு, தன் குழந்தையின் மழலை உண்டு. வேறு என்ன வேண்டும் இந்த உலகத்தில்?

இத்தகைய ஆனந்த மயமான வாழ்வு இன்னும் எத்தனை காலம் நிலைத்து நிற்குமோ தெரியவில்லையே! மறு

படியும் அந்தப் பாடும் டில்லிக்குப் போகவேண்டி வருமோ, என்னமோ, தெரியவில்லையே? இவருக்கு என்னத் தக்காகத் திடீரென்று சர்க்கார் உத்தியோக மோகம் மறுபடியும் பிடித்துக் கொண்டது? என்ன இருந்தாலும் புருஷர்களுடைய போக்கே விசித்திரமானதுதான். வீட்டில் அசுமறையும் இன்பமும் குடிசைக்கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்குப் போதுவதில்லை. உட்டமும் கூச்சலும் அதிகாரமும் ஆர்ப்பாட்டமும் தட்புடனும் இருந்தால்தான் புருஷர்களுக்கு வாழ்க்கை சலிக்கும் போலாம். கிணப்புடன், பார்ட்டிகன், விருந்துகள் இல்லாமல் அவர்களால் அதிக லாபம் உற்சாகமாக இருக்க முடியாது போலும்! இல்லாமற் போனால், பஞ்சாப்புக்கு வந்த புத்தி இருந்த உற்சாகம் அவருக்கு இப்போது ஏன் இல்லாமற் போயிற்று? சிசிப்புகுதா

களையும் களிப்பும் விடையாட்டும் ஏன் வர வரக் குறைந்து போய்விட்டன? பத்து நாட்களுக்கு முன்புதான் திடீரென்று அவர் இந்த வெடிருண்டைத் தூக்கிப் போட்டார். "சீதா! ஆகஸ்டு மாதம் 15-ல் தேதி இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் வரப்போகிறது. நம்முடைய சேர்த சர்க்கார் ஏற்படப்போகிறது. புரட்சி இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நான் வீட்டில் இடம் கொடுத்தேன் என்பதற்காகத்தானே எனக்கு உத்தியோகம் போய்ற்று? போன உத்தியோகம் ஆகஸ்டு 15-ல் எனக்குத் திரும்பி வந்துவிடும்!" என்றார்.

"அப்படியானால் இந்த ஊரிலிருந்து டில்லிக்குப் போக வேண்டி யிருக்குமோ?" என்று சீதா கேட்டாள். அவளுடைய குரலில் தொனித்த கவலைவந்த தெரிந்துகொண்டு சாகஸன், "டில்லிக்குப் போய்த்தான் நீரே வேண்



டும் என்று அவசியம் இல்லை." இங்
மிருந்தால் டில்லிக்குப் போகலாம்.
இங்டம் இல்லாவிட்டால் பாகிஸ்தா
னுக்கு 'ஆப்ட்' செய்துகொண்டு பஞ்
சாப்பியேய உத்தியோகம் பார்க்க
லாம். சீதா! உன்னிடம் உண்மையைச்
சொல்லி விடுகிறேனே! என்னதான்
இருந்தாலும் சர்க்கார் உத்தியோகத்
தைப் போல் கம்பெனி உத்தியோகம்
ஆகாது. ஆபிரம் ரூபாய் சம்பளம்
குறைவாக இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார்
உத்தியோகத்தின் மவுனே வேறு
தான்!" என்று சொந்தராகலான்.

இதற்குப் பிறகு சீதா ஆட்சேபம்
எதுவும் சொல்ல விரும்ப வில்லை.
"அதற்கென்ன சந்தேகம்? சர்க்கார்
உத்தியோகம் திரும்பி வந்தால் அந்த
வேண்டாம் என்று யாராவது சொல்
வார்களா?" என்று.

"ஆனால் சர்க்கார் உத்தியோகம்
கம்பளத் தேடிக்கொண்டு வராது.
காம்தான் அதைத் தேடிக்கொண்டு
போகவேண்டும். டில்லிக்குப் போய்
அதற்காகக் கொஞ்சம் வேலை செய்
தாவேண்டும். உடனே புறப்பட்டுப்
போனால்தான் கைகடும். திரும்பிவரப்
பத்துப் பதிலளித்து நான் பிடிக்கலாம்.
ஈ இங்கேயே இருக்கிறோம், சீதா?
அல்லது என்கூட நீயும் வருகிறோமா?"
என்று கேட்டான் ராகவன்.

"நான் உங்களுடன் வந்தால்
உங்களுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்
குமா?" என்று சீதா கேட்டாள்.

"அப்படிப் பிரமாத இடைஞ்சலா
யிராது. கொஞ்சம் இடைஞ்சலா யிருந்
தாலும் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டி
யதுதான்!" என்று ராகவன்.

இதன் பிறகு சீதா டில்லிக்கு ராகவ
னுடன் போகும் எண்ணத்தை
விட்டு விட்டாள். அடிக்கடி ராகவன்
வெளியூர்களுக்குக் கம்பெனி காரிய
மாகப் போவதுண்டு. அதுபோல இப்
போதும் போய்விட்டு வருகிறார். நான்
எதற்காகப் பரபரப்பு அடைய வேண்
டும்? டில்லிக்குத் தாலும் போனால்
அதிக நான் அங்கே தங்கும்படி நேர்ந்
தாலும் நேர்ந்து விடும். அவர் மட்டும்
தனியாகப் போனால் சீக்கிரம் திரும்பி
வந்து விடுவார்!—இவ்விதம் மனதைச்
சமாதானப்படுத்திக் கொண்டு ராகவ
னுக்கு விடை கொடுத்த அனுப்பினான்.

ராகவன் போய் இரண்டு காலைக்
குப்பிறகு மீண்டும் எதிர்பாராத வித
மாகப் பாமா என்பவன் வந்து சேர்ந்
தான். மூன்றொரு காலத்தில் அவன்
பேரில் சீதாவுக்கு ரோம்பவும் கோபம்
இருந்தது. ஆனால் இப்போது சீதாவின்
மனதில் கோபத்துக்கோ ஆங்காரத்
துக்கோ அருவையக்கோ மீறியும் இடம்
இருக்கவில்லை. அப்படி எப்போதேனும்
மீறின ஆங்காரம் தோன்றினாலும்
தேவப்பட்டனத்திலிருந்து தான் நன்
னிரவில் புறப்பட்ட அன்று காந்தி
மகாத்மாவின் படத்தின் முன்னிலையில்
செய்த பிரதிஷ்டையைய நினைவுபடுத்திக்
கொள்வான். உடனே ஆங்காரம்
அடங்கிச் சந்தம் குடிக்கொள்ளும்.
எனவே, பாமாவைச் சீதா அன்புடன்
வரவேற்குள். அவனுடைய குணமும்
இப்போது எல்ல விதத்தில் மாறி
யிருந்தது கண்டு மகிழ்ந்தான். ராகவன்



அல்லிக்குப் போக கேர்ந்தது பற்றி இன்னொரு காரணத்தைப் பரமாயிடமிருந்து சீதா அறிந்தாள். ராகவன் எந்தக் கம்பெனியில் உத்தியோகம் பார்த்தாது அந்தக் கம்பெனிவர் பஞ்சாப்பில் தங்களுடைய கடைகளைக் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருந்தார்களாம். பஞ்சாப் பாசிஸ் தானில் சேரப்போவதுதான் அதற்குக் காரணமாம். ஆகையால் "இனி பஞ்சாப்பில் உனக்கு வேலை இல்லை! மதராஸுக்குப் போகிறாயா?" என்று ராகவனுக்குக் கேட்டிருந்தார்களாம். இதனால் வெறுப்படைந்துதான் ராகவன் திரும்பவும் சர்க்கார் உத்தியோகத்தைத் தேடிப் போயிருக்க வேண்டும் என்று பாமா சொன்னாள். வாகூரில் கம்பெனியின் காரியங்களை முடிவு செய்வதற்காகப் பரமாயின் தகப்பனார் வாகூருக்கு வந்திருந்தாராம். அவருடன் வந்திருந்த பாமா, ராகவன் என்ன செய்யப்படுகிறார் என்று தெரிந்து கொண்டு போவதற்காக நொறுங்குபாத்துக்கு வந்தாளாம்.

இதையெல்லாம் கேட்ட சீதாவுக்குக் கொஞ்சம் மனக் கலக்கம் அதிகமாகிற்று. பஞ்சாப் பாசிஸ்தானில் கேர்வதற்காகக் கம்பெனியை எதற்காக நடைவேண்டும் என்பது அவளுக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் ராகவன் மதராஸுக்குப் போக விருப்பாதது இயற்கைதான் என்பதை உணர்ந்திருந்தாள். ஆகையால் மில்லிவீலேயே உத்தியோகம் பார்க்கவேண்டி விருந்தாலும் தான் தடை சொல்லுவதில்லை யென்று எண்ணிக் கொண்டாள்.

பாமா மேலும் நாடித்து நான் சீதாவுடன் அங்கே இருந்தான், பஞ்சாப்பின் நிலைமையைப் பற்றி ஏதேதோ பயங்கரமான விஷயங்களைக் கூறினாள். அந்த நிலைமையில் ராகவன் சீதாவைத் தனியாக விட்டுவிட்டுப் போனது பற்றிக் குறைகூறினாள். தன்னுடன் வந்து விடும்படி சீதாவுக்கு யோசனை சொன்னாள். சீதா அதை மறக்கவே, "அப்படியானால் நானும் உன்னுடன் இருக்கிறேன்!" என்றாள். ஆனால் ஆக்டோபர் 12உ யன்று. "அப்பா என்னைப் பற்றிக் கவலைப் படுவார். நான் இனி இருக்க முடியாது" என்று சொல்லவிட்டுக் விளம்பிவிட்டாள்.

பாமா போன பிறகு சீதா தன்னுடைய தனிமையை அதிகமாக உணர்

ஆரம்பித்தாள். மனதில் கலக்கம் மணிக்கு மணி அதிகமாகக் கொண்டு வந்தது. ஆரிலும் ஹதிர்பத்தை அடிபோடு இழந்து விடவில்லை. "உலகத்தில் பார்க்க வேண்டிய பயங்கரங்களை யெல்லாம் பார்க்கவிழிபட்டது. அது பரிக்கவேண்டிய கஷ்டங்களை யெல்லாம் அநுபவித்தாவிழிபட்டது. புதிதாக இனிமேல் எனக்கு என்ன கஷ்டம் வந்துவிடப் போகிறது?" என்று அங்கடி எண்ணி மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டாள்.

பாமா சென்று இன்றைக்கு காது தினம் ஆகிவிட்டது. ராகவனிடமிருந்தே கடிதம் ஒன்றும் வரவில்லை. வச பிடிவாதம் பிடித்து ராகவனுடன் தானும் போகவிட்டே பென்று தோன்றியது. பாமாவை வற்புறுத்தித் தன்னுடன் இருக்கும்படிச் சொல்லாமற் போனதும் பிரகடானம். பத்திரிகைகளைப் போட்டிருக்கும் செய்திகளை யெல்லாம் பார்க்கால் கொஞ்சம் பயமாய்த்தா விருக்கிறது! எங்கே, எப்போது, என்ன நடக்கும் என்று சொல்வதற் கில்லையா? பஞ்சாப் முழுவதிலும் எரிமலை குழறிக்கொண்டிருக்கிறதாமே! இப்படியெல்லாம் பத்திரிகையில் விரைந்து விரைந்து எழுதியிருப்பதின் அர்த்தத்தான் என்ன?

வினக்கை அணைத்துவிட்டுச் சீதா படுத்துக் கொண்டாள். கடினரத்தில் மணி பன்னிரண்டு அடித்தது. பன்னிரண்டாவது தடவை மணி அடித்ததும் கிச்செத்தம் குடி கொண்டது. ஒரு நிமிஷ நேரத்துக்குத்தான், அப்புறம் எங்கேயோ வெகு தூரத்தில் ஏதோ ஒரு சத்தம் கேட்டது. வரவர அது பெருகிக் கொண்டும் அருகில் பெருங்கிக் கொண்டும் வந்தது. குழத்திரத்தில் அடிக்கும் அலைகளின் ஓசைமாதிரி இருந்தது. சீசீ! இது என்ன பிரமை! அந்தப் பழைய உபத்திரவம் மறுபடியும் திரும்பி வருகிறது போலிருக்கிறதே! ஐந்தாறு மாகமாகவே இவ்விதம் அடிக்கடி காநில் ஏதோ அலை ஓசை மாதிரி கேட்கிறது. ஆரம்பிக்கும்போது மெதுவாயிருக்கிறது; வரவரச் சத்தம் அதிகமாகிறது. காநில் ஏதோ கோனாறு என்று ராகவன் சொன்னது சரியாகத்தான் இருக்க வேண்டும்! அடுத்த தடவை வாகூருக்குப் போகும்போது கல்லகாதுவைத்தி

வரைக் கொண்டு பரிசோதித்துப் பார்க்க வேண்டும். இருக்கிற இடைஞ்சல் எல்லாம் போதாது என்று கால வேலை செலிடாதத் தொலைந்த விட்டால் என்ன நடவடிக்கை செய்திடுது?

காலவேலை போட்ட அலை ஓசை வர வர அடிமாலி வரவே அந்தப் பிரமையைப் போக்கிக் கொண்டுவதற்காகப் படுக்கையிலிருந்து எழற்கான். அவன் படுத்திருந்த மச்ச ஹாலின் ஒரு பக்கத்துக்குப் போய் அங்கிருந்த ஐன்னைல் வழிவாக வெளியிலே பார்த்தான்.

இராத்திரியில் எந்த நேரத்திலும் தொலைந்த பாக் கதரத்தில் மின்சார விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருப்பது வழக்கம். ஆனால் இன்றைக்கு ஒரு விளக்கையும் காணாமே! இது என்ன அதிசயம்! ஒருபேரை 'கரண்டி' தகைப்பட்டு விட்டதா என்ன? ஆனால் இந்த வீட்டில் விளக்கு 12 மணி வரையில் எரிந்ததே! அப்பறம் கரண்டி நின்று போயிருக்குமோ? ஸ்விட்சைப் போட்டுப் பார்க்கலாமா?

எங்கேயோ ஒரு விளம் அடிக்கும் சத்தம் கேட்டது. அதற்குப் பதிலாக இன்னொரு விளம் சத்தம் கேட்டது. நாய் ஒன்று ஊர்வியிட்டது. 'தம்' 'தம்' என்று எங்கேயோ ஒரு முகப் பங்கரத் தொலி செய்தது.

தேவனுக்கு உடம்பு இனித்தது. சீ! இது என்ன எப்பத்தியக்காரப் பவம்? டோனிலார் விளம் ஊதனால் அது ஒரு ஆச்சரியமா? நாய் ஊர்வியிடாமல் வேறு என்ன செய்யும்? எங்கேயோ சீக்கிரபின் குருந்லாரத்தில் முக முழங்குகிறது. இன்று ஏதாவது உச்சவமா யிருக்கலாம். இதற்காக நாம் ஏன் பவப்பட வேண்டும்?

திடீரென்று அந்தமில்வாத ஒரு புது பவங்கரமான எண்ணம் தேவனின் மனதில் தோன்றியது. இரண்டு கண்கள் தன்னை உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தன. அவை எங்கிருந்து பார்ப்பின்றன என்று தெரியவில்லை. அறைக்குள்ளிருந்தா, வெளியிலிருந்தா என்றும் தெரியவில்லை. மனிதமுடைய கண்ணு, காட்டு மிருகத்திமுடைய கண்ணு, கோட்டாறுமுடைய கண்ணு, கோன்னிவாய்ப் பிரசுரின் கண்ணு என்றும் தெரியவில்லை. ஒரு சமயம் அந்தக் கண்கள் பின்னாலிருந்து பார்ப்பதுபோல

விரும்பது. இன்னொரு சமயம் அந்தக் கண்கள் பக்கவாட்டிலிருந்து பார்ப்பதாகத் தோன்றியது. ஐன்னலுக்கு எதிரே கொஞ்ச ஊரத்தில் ஒரு மாம் இருந்தது. இருட்டில் அந்த மாம் கெடிதுபரந்த ஒரு கரிய பூதம் எனக் காணப்பட்டது. அதிலிருந்து இரண்டு கண்கள் தோவை உற்று நோக்கின. முதலில் சாதாரணக் கண்களாகத் தோன்றியவை பிறகு நெருப்புத் தாலைப்போல் பிரகாசித்தன.

தேவ தலையை ஒரு ஆட்டம் ஆட்டி அந்த மரத்திலிருந்து பார்வையைத் திருப்பி அடுத்த வீட்டின் பக்கம் நோக்கினான். அடுத்த வீட்டுக் கூரை மேலிருந்து இரண்டு கண்கள் அவனை நோக்கின. வெளியிலிருந்து தன் பார்வையைத் திருப்பி அறைக்குள்ளே செலுத்தினான். அறையின் கூலியிலிருந்து அவனை இரு கண்கள் நோக்கின. மறுபடியும் வெளியில் பார்த்தான். வீட்டைச் சுற்றியுமிருந்து நூற்றுக் கணக்கான கண்களின் ஜோடிகள் அக்னிமயமாக ஜொலித்துக் கொண்டு அவனை உற்று நோக்கின.

"நம்முடைய மூளை குழம்பி வருகிறது: சீக்கிரத்தில் எப்பத்தியார் பிடித்துவிடுமோ, என்னமோ! அவர் எப்போது வருவாரோ, தெரிய வில்லைவே! அவர் வரும் வகையிலாவது நாம் எப்பத்தியமாகாமல் இருக்கவேண்டுமோ!" என்று எண்ணிக்கொண்டே ஐன்னைல் பக்கமிருந்து திரும்பிவந்து படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டான். தலையணைக்கு அப்பால் கையினால் துளையினான். டார்ச் லுட்டும், ரிவரல் வரும் கையில் தட்டுப் பட்டன. "இருக்கன் ஐக்கிரந்தவரக!" என்று மனதிற்குள் சொல்லிக் கொண்டான். சாகவன் இந்தப் பத்து மாத காலமாகத் திண்டிதோறும் டார்ச் விளக்கும் கைத்துப்பாக்கியின் பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டுதான் படுப்பது வழக்கம். தான் வெளியில் போகும்போது தேவவும் அந்தமாதிரியே செய்யவேண்டும் என்று சொல்லி யிருந்தான். தேவ அந்தக் கட்டளைகளை நிறைவேற்றிவந்தான். ஆனால் கைத் துப்பாக்கியினால் தனக்கு என்ன பிரயோஜனம்? கைத் துப்பாக்கியினால் மூளை குழம்பாமல் தடுத்துக்கொள்ள முடியுமா? தற்கொலை வேண்டுமானால் செய்து கொள்ளலாம். அப்படித் தற்கொலை செய்துகொண்டு

தான் இறந்துபோவதில் என்ன பயன்? குழந்தை வளர்த்தியின் கதி என்ன ஆவது? மூன்றொரு தடவை இதே மாதிரி துப்பாக்கியால் சுட்டுக்கொண்டு சாகும் எண்ணம் தனக்கு உதித்திருந்ததும் அதைச் சூரியா வந்து தடுத்ததும் சீதாவுக்கு நினைவு வந்தது. சூரியா இப்போது எங்கே என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறா? அவனுக்கும் தாரிணிக் கும் கலியாணம் எப்போது நடக்கும்? தனக்கு அழைப்பு வருமா?.....

ஆகா! இது என்ன சத்தம்? வீட்டுக்குப் பக்கத்திலுள்ள மாத்தில் கரகா வென்று சத்தம் கேட்கிறது. யாரோ மாத்தில் ஏறும் சத்தத்தான்; சந்தேகமில்லை, அது யாராயிருக்கும்? திருடனா? கொலைகாரனா? அல்லது ஒருவேளை காவல்காரர் சீக்கியனா? காவல்காரன் வரையில் வந்து படுத்துக் கொள்ளாமல் மாத்திச் சேமல் எதற் காக ஏறி வருகிறான்?

மாத்தில் ஏறியவன் யாரா யிருந் தாலும் அவன் மாடி வராததால் குறித்துவிட்டான்! குறித்த சத்தம் கன்னியக் கேட்டது. அடுத்தபடி என்ன செய்வான்? ஊரலுக்குள் எப்படி அவன் துழைந்து வருவான்?

வராததா ஜன்னலுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு சிறல் தோன்றியது. ஒரு கரிய பயங்கர உருவம் நின்றது. அந்த உருவத்தின் அங்க அடபாளம் ஒன்றும் தெளிவாகத் தெரியவில்லை.

ஆகா! ஸ்திரீகள் புருஷர்களைப் பிரிந்து தனியாக இருக்கிறதென்பது எவ்வளவு அபாயகரமான விஷயம்? இந்தத் தடவை பிழைத்தால் இனி இத்தகைய பிரகை என்னைக்கும் செய் பக் கூடாது! ஆனால் இன்றைக்குத் தப்பிப் பிழைப்பது எப்படி?

தேவரின் கொஞ்ச அடித்துக் கொண்ட வேகத்தைச் சொல்ல முடியாது. கரையில் அலை ஓசை கேட்பது நின்று தன்னுடைய இருதய அடிப்பின் ஓசை கேட்கலாயிற்று. கடினாத்தின் டிக், டிக்கோடு இருதயத்தின் அடிப் புழம் துடிப்புடன் சேர்ந்து கொண்டன. அவனுடைய உடம்பு விரிந்தது, கால் முதல் தலை வரையில் கடுகடுக்கிறது.

கடுங்கிய கவலினால் துறையில் சீதா கைத்துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்

டான். துப்பாக்கியைத் தொட்டதும் கை கடுக்கமும் நின்றது. ஒரே வினாடி, ரிவால்வரை ஜன்னல் பக்கம் குறி பார்த்துச் சுடவேண்டியதுதான்; வந்திருப்பவன் செத்து விழுவான்!

ஆனால் அந்தச் சமயத்தில், சீதா ரிவால்வரைக்கையில் பற்றிக்கொண்ட அடுத்த நிமிஷத்தில், அவன் மனக் கண்ணின் முன்னால் கார்தி மகாத் மாவின் திரு உருவம் தோன்றியது. கவரில் மாட்டிய படத்திலிருந்து அவர் திருமுகம் தனியாக வெளிக் கொழித் தருகிற ததும்பும் கண்ணால் சீதா வைப் பார்ப்பது போல இருந்தது. "சீதா! இதை நான் ஒப்பவில்லை. இது ஜிவ தரிம்கை! கடாதே! உன்னால் உயிரை வாங்க முடியும்; உயிரைக் கொடுக்கமுடியுமா?" என்று மகாத்மாவின் கருணைக் கண்கள் கேட்டன.

"இவன் எதற்காக வந்திருக்கிறா? என்னமோ? ஒருவேளை ஏழைப்பட்ட மானிகனா யிருக்கலாம். சாப்பாட்டுக்கு இல்லாமல் வலிந்துப் பிழிவின கொடுமை காரணமாகத் திருட வந்திருக்கலாம். பாவம்! அவரை ஏன் சொல்ல வேண்டும்? நீன் வசத்தின் கதையில் என்ன வருகிறது? திருடனைக் காட்டிக் கொடுக்காமல் காப்பாற்றுகிறோ, அந்த பிஷப்! நாம் மட்டும் எதற்காக இந்தப் பாதகத்தைச் செய்ய வேண்டும்? எப்படியும் ஜன்னல் வழியாக அவன் உன்னை துழைந்து வர முடியாது. அவன் என்னதான் செய்யப்போகிறான், பார்க்கலாமே?

இவ்வளவு எண்ணங்களும் ஒரே நிமிஷ நேரத்துக்குள் தேவரின் மன தில் குழறிப் பார்த்தன. அந்தக் குழறலுக்கு மத்தியில் தேவரின் காதில் ஒரு குரல் கேட்டது.

"சீதா! சீதா! எழுந்திரு! சத்தம் போடாமல் எழுந்திரு!" என்று அந்தக் குரல் சொல்லிற்று.

ஆகா! அது யாருடைய குரல்! அந்தக் குரல்க் கேட்டதும் உடம்பு ஏன் இப்படிச் சிலிர்த்தது? இருளில் வந்த அந்தக் குரல் யாருடையது?

ரிவால்வரை கைத்துவிட்டு, டார்ச் லைட்டை எடுத்துச் சீதா ஸ்திரீயை அழைக்கினான். ஜன்னலுக்கு வெளியே வராததால் நின்ற உருவத்தின்மீது அதன் வெளிச்சம் விழுந்தது!

ஆற்றைத் தேக்குவோம்! ரா.க சோகரம் ஆக்குவோம்!

மேட்டுப் பாலையம் ரயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து பவானி அணைக்கட்டு வேலை நடக்கும் இடம் இருபத்தைந்து மைல் தூரம் இருக்கிறது. அங்கே போய்ச் சோ இன்றும் ஐந்தாறு மைல் தூரம் இருக்கும்போதே சேப் என்ஜினியர் வெங்கடாச்சாரியார் "பவானியும் இது வரையில் கெட்டு எட்டும்" என்று சொன்னார். நான் வியப்படைத்து "பவானி சாகரமா? அது என்ன?" என்று கேட்டேன். "அணைக்கட்டுக் கட்டியானதும் ஏற்படப்போகும் நீர்த் தேக்கத்துக்குப் பவானி சாகரம் என்று பெயர் வைக்கப் போகிறோம்" என்று பதில் கிடைத்தது.

கேரளமுத்துரிலிருந்து "இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ்" — "சொமணி" — "ஹி இந்தியா" பத்திரிகைகளின் சிறுபர்கள் மதராஸத்து மத்தியிலுடன் அணைக்கட்டு வேலை வயப் பார்க்க வந்திருந்தார்கள். "பவானி சாகரம்" என்று பெயரை அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லிப் பார்த்துக் கொண்டார்கள். அதில் அவர்களுக்கு அவ்வளவு சந்தேகமும், சாதாரணமாய், கேரளமுத்துர் ஜில்லாக்காரர்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாக்காரர்களைப் பார்த்து "உங்கள் ஜில்லாவில் மலையே கிடைப்பாதே! எங்கள் ஜில்லாவில் பெரிய பெரிய மலைகள் உண்டு!" என்று பெருமை அடித்துக்கொள்வார்கள். இதற்குப் பதிலாகத் தஞ்சாவூர்க்காரர்கள் "எங்கள் ஜில்லாவில் எழுந்திரம் இருக்கிறதே! உங்கள் ஜில்லாவில் எழுந்திரமே இல்லை!" என்று சொல்லுவ துண்டு.

ஆனால் இனிமேல் கேரளமுத்துர்க்காரர்களுக்குச் சூழத்திரம் இவ்வாத குறையும் தீங்கு போய்விடும் என்று கண்டறிது! அவர்களுடைய ஜில்லாவில் "பவானி சாகரம்" ஏற்படப்போகிற தல்லவா? தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உலர்ந்த புகழ்பெற்று விளங்குவது போல் கேரளமுத்துர் ஜில்லாவுக்குப் பவானி சாகரம் அருமைபான காட்சியை விளக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை!

"பவானி சாகரம் இவ்வளவு தூரம் பரவி நிற்கும் என்றால் அதற்கெற்ப அணை ரொம்பப் பெரிதாக இருக்கவேண்டுமே!" என்று கேட்டேன். "ஆமாம்; பெரிய

அணைதான். கட்டி முடிவுப்போது அதன் நீளம் ஐந்தரை மைல் இருக்கும்" என்று சேப் என்ஜினியர் கூறினார். "அணை எப்போது கட்டி முடியும் என்று எதிர் பார்க்கிறீர்கள்?" எனக் கேட்டேன். இந்தக் கேள்விக்கு ஸ்ரீ வெங்கடாச்சாரியார் கூறிய பதில் என்னை ஆச்சரிய சகரத்தில் தூக்கிப் போட்டுவிட்டது.

"1953-ம் வருஷத்தில் முடிவாகிறதும் என்று திட்டம் போட்டிருக்கிறது. திட்டத்தில் கண்டதைக் காட்டிலும் ஒரு வருஷம் முன்னதாகவே வேலை முடிந்தாலும் முடிந்து விடலாம்!" என்றார்.

சாதாரணமாக, திட்டத்தில் குறிப்பிட்டதைக் காட்டிலும் அதிக காலம் ஆவது தான் சர்க்கார் செய்யும் வேலைகளின் வழக்கம். இந்த அணைக்கட்டு அந்த மாமூலுக்கு விரோதமாக ஒரு வருஷம் முன்னதாகவே ஆகிவிடும் என்று சொன்னால், ஆச்சரியப்படாமல் வேறு என்ன செய்வது?

அந்த ஆச்சரியம் தீர்வதற்குள்ளே 'பவானி சாகரம்' என்னும் புதிய பட்டணத்தை கெருங்கி விட்டோம். ஒழுக்காகப் பிளாக் செய்து போட்ட சாலைகளும் சாலைகளின் இரு புறத்திலும் வரிவச வரிவசவாக வீடுகளும் தென்பட்டன. அணைக்கட்டில் வேலை செய்யும் சிப்பாங்கிகள் குடியிருப்ப தற்காகக் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட வீடுகள் அமை என்று அறிந்தோம். ஒவ்வொரு வரிவசிலும் இருந்த வீடுகள் அச்சில் வைத்து வார்த்ததுபோல் இருந்தன. ஆனால் வரிவசக்கு வரிவச உத்தியோகத்தின் தாத்துக் கேற்ப அனாதலும் செவிலிலும் கொஞ்சம் வித்தியாசப்பட்டது. எரெப்தையலர்கள், பெரிய குமால் தாக்கன், சிறிய குமால் தாக்கன், மேஸ்திரிகள் முதலியவர்களின் வீடுகள் மூலாபிரம் ரூபாவிக்குத் துபாயிரம் ரூபாய்க்குள்ளே கட்டப்பட்டிருந்தன. சென்னை, திருச்சி, மதுரை முதலிய நகரங்களில் வேலை பார்க்கும் சாதாரண உத்தியோகத் தர்களுக்கு இந்தமாதிரி சிறு ரூபியுக்கக் கிடைத்தால் மேட்டமே கிடைத்து விட்ட தாகச் சந்தேஷப்படுவார்கள்.

தொழிலாளர் வீடுகள் ஐந்தாறு ரூபாய்க் கொளவில் கட்டப்பட்டிருந்தன. எனினும் சந்திமையையும் வசதியாகவும் இருந்தன.

குமாந்தாக்கள், மென்நீரிகள், தொழிலாளிகள் எல்லாருடைய விடுகளுக்கும் 'யிளவு - அடி' என்று சொல்லப்படும் கனாதார வாதிகள் அமைத்திருப்பதை மூக்கியமமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். சொந்தியில் உள்ளது போல் பூமிக்குள் குடைந்து அமைந்த சாக்கடை இங்கே கிடையாது. ஆயினும் கவின கனாதார மூலத்தில் பூமிக்குள்ளே பெரிய தொட்டிகள் கட்டித் தொழங்குகளைப் போட்டு 'யிளவு - அடி' அமைத்திருக்கிறார்கள். இதனால் அகத்தங்கள் கார்த்தாக் கெடுக்கும் தீமை இல்லாமல் போகிறது. தேரம் பூராவும் பட்டணங்களிலிருந்து கிராமங்கள் வரையில் மாளிகையிலிருந்து குடிசைகள் வரையில் இத்தகைய கனாதார வாதிகள் ஏற்பட வேண்டியது அவசியமாகும். அப்படி ஏற்படும்போது தொட்டித் தொழித்கு என்று ஆட்கள் வேண்டியதில்லை. காட்டில் பரவியுள்ள கோல் கொடிகளில் 100க்கு 50 வீதம் மாயமாக மறைந்து விடக் கூடும்.

நூற்றுக் கணக்கான வீடுகள், புழுதியில்லாத கோயில்கள், தபால் ஆபீஸ், தக்தி ஆபீஸ், பெட்டிரோல் பங்க், பன்னிக்கூடம், நேரைட்டன், சிங்கரைக் கடைகள், கனாதார வாதிகள், குடி தண்ணீர் வாதிகள் — ஆகிய இவ்வளவும் சொந்த ஒன்பது மாதத்துக்குள் இங்கே உண்டாகி விருக்கின்றன என்பதை அறிக் தோம். ஒரு வருஷத்துக்கு முன்னால் கனம் பக்தவத்சலம் இவ்விடம் வந்திருந்தபோது ஒரே ஒரு ஒலைக் குடிசை மட்டும் இருந்ததாம்! இப்போது ஒரு

சிலைத்து சிறு பட்டணமே மூலத்து எழுந்திருக்கிறது! — இந்த அதிசயத்தைப் பற்றி என்னுடைய கையாடல் தெரிவித்து, "இது எப்படிச் சாத்தியமாகிற்று?" என்று விசாரித்தேன். குறைந்த செலவில் துரிதமாக விடு கட்டும் வேலை நடப்பதற்கு இங்கே கனவாண்ட மூலதனம் என்னவென்று என்னுடைய ஸ்ரீ சீனிவாசன் எடுத்துச் சொன்னார்.

ஸ்ரீ ஏ. சீனிவாசன் ஏற்கெனவே காவேரியில் ஜெட்பாணியம் 'சதுங்கு' வேலை நடத்தி அதுபலம் பெற்றவராம். அந்த வேலையைக் கண்டிராட்டிகளுடைய உதவி யில்லாமல் சொந்த மேற்பார்வை யில் குறைந்த செலவில் செய்து முடித்துப் பெரிய வாகனொன்றாம். அவர்தான் இப்போது பவரானி அணைக்கட்டு வேலையை எந்தவந்தில் இருந்து கவனித்து வருகிறார். இங்கேயும் கண்டிராட்டிகளை எதிர்பாராமல் உத்தியோகஸ்தர்களைக் கோர் மேற்பார்வைவெலையே பெரும்பாலும் வேலை நடத்து வருகிறது என்று தெரிந்தது.

வீடுகளில் கவர்கள் எழுப்புவதற்கு ஒரு புதிய மூலம் இங்கே கைவாஸப் படுகிறது. எட்டு அங்குலம் கனமுள்ள பெரிய பெரிய கற்களை அடுக்கிச் கவர் கட்டுகிறார்கள். இந்தக் கற்கள் செங்குத்தும் அல்ல; கருங்குத்தும் அல்ல. ஏழு பங்கு மண்மூலம் ஒரு பங்கு மென் டும கலந்து சொந்த புதுசிதக் கற்கள். இவற்றைக் காவவாயில் வைத்து வேக கவர்ந்தல். பார்ப்பதற்குப் பந்தை வேட்டுக் கல் மாதிரி இருக்கும். ஆனால் கல்வ உறுதி உள்ளவை. கவரின் மேலே மெய்நீய சொண்ட் பூச்சுப் பூசியிட்டால் இன்னும் அதிக உறுதி பெற்றன்கூடும்.

இந்த வகை மண் - சொண்ட் கலப்புக் கற்களைச் சீக்கிரம் செய்துவிடலாம்; துரிதமாக அடுக்கச் கவர் வைத்தவிடலாம் ஆனால் எவ்வளவு அதிக மண்ணில் எவ்வளவு குறைந்த சொண்ட் கலந்தால் எவ்வளவு காலம் உடந்தை யிருக்கும் என்ற ஆராய்ச்சிகளை என்னுடைய காலவகுப்பு நடத்திய தினவேயே இந்த மூலம் சாத்தியமாகியிருக்கிறது.

குதர்க்கள் — கதவுகளுக்கு முழுதுமே மரம் வேண்டும் என்று வற்புறுத்தும் காரியம் இலேசில் கடைபிடித்து ஆகையால் மரச் சட்டங்களைப் போலியை சொய்க்குமளவும் சட்டங்களைச் செய்து குதர்க்களுக்குக் கதவு கிடைக்கும் உபாயமாகியிருக்கிறது.



பவரானி அணைக்கட்டில் வேலை செய்கும் சிப்பந்திகளுக்கான இம்மாதிரி துத்துக்கணக்கான வீடுகள் கிடைக்க மூலத்தின் கட்டியிருக்கிறார்கள்.

படுத்தி விடுகிறார்கள். செமன்ட் கடைக் கொண்டு துள்ளம் சட்டம் கொள் சொப்தம். செமன்டிலுள் 'பிளாஷ்-அவுட் சாதனம்' களை அமைத்தல் முதலிய வேலைகள் எல்லாம் இவையே என்ஜினியர்கள் மேற்பார்வைபில் கடைபிடிக்கின்றன இம்மாதிரி கவன முறைகள் பின்பற்றாத கைவாண்டதிலும் தான் இவ்வளவு சேதமீர்த்தில் இத்தனை வீடுகளைக் கட்டி முடிப்பது சாத்தியமாயிற்றும்.

இந்தப் பட்டணத்தை சீர்மாணிப்பதற்குச் செலவு என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டபோது, கட்டிடங்களுக்குப் பதிலேரு வட்டாரமும் சாலைகளுக்கு ஆதார வட்டாரமும் இதுவரை ஆகவிரும்பதற்குத் தெரிந்தது. பட்டணத்

தின் விந்நிரணத்தையும் கட்டிடங்களின் எண்ணிக்கையையும் உத்தேசிக்கும்போது செலவு என்னமோ சொப்பன் குதையு தான். ஆனால், இவ்வளவும் அனை கட்டி முடித்த பிறகு என்ன ஆகும்? சீப் என்ஜினியரோ போட்ட திட்டத்துக்கு ஒரு வருஷம் முன்னாலேயே முடித்து விடுவதாகச் சொல்லுகிறார்! அப்படியானால் 1853-ல் இவ்வளவும் வினாகப் போப் விடுமா?—இந்த யோசனை என் மனதில் நோன்றியிருப்பதைத் தெரிந்து கொண் டாரோ, என்னமோ! "இது ஒன்றும் வினாகப் போகாது; வினாகப் போகவேண்டிய அபிவிருத்தி இல்லை. அனைகட்டி முடித்த பிறகும் இந்தப் பட்டணம் இப்படியே இருக்கலாம். பெரிய பெரிய ஆலைகளையும் தொழிற் சாலைகளையும் இங்கே அமைத்து கட்டத்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் கிடைக்கும். 'மாவாறு' திட்டத்திலிருந்து பின்னர வசதியும் அதற்குள் கிடைத்த விடும். ஆகவே—தொழிற்சாலைகளோடு கூட ஒரு முதல்தர என்ஜினியரின் கவன சாலைவும் ஏற்படுத்தலாம். இப்போது தான் என்ஜினியரின் கமிட்டிக்கு ஏகமீராக்வி இருக்கிறேன்! 'வொர்க் ஷாப்' கூடத் தயாராக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வொர்க் ஷாப் வேறு எங்கும் கலையாகக் கிடைக்காது!" என்று சீப்-என்ஜினியர் சொன்னார். "அப்படியானால் 'மாவா'க் ஷாப்பையும் பார்த்து உவங்கலாம்!" என்று அங்கே போனோம். வொர்க் ஷாப் புக்கு இன்னும் எவ்வா இயந்திரங்களும் வந்து சேரவில்லை. ஒரு சிலநாள் வக் திருக்கின்றன. அனை போடும் சத்தமே காவிதச் செவிடாக்கி விடும் போயிருக் கிறது. சென்ற வருஷத்திலேதான் புர்த் தியான ஒரு கவின புத்தப் புதிய மெஷின்



திரவ 'விவிடர்'ன் எந்தாம் தங்குவதற்காகக் கட்டியிருக்கும் மாவா ஷாப்

ஒன்று வந்திருக்கிறது. அது இரும்புக் கருவிகளை சீப்பேர் செய்யும் மெஷின். இரும்புத் துண்டை அந்த மெஷினிலே கொடுத்து எத்தனையோ வருவத்துக்கு வேறுமானாலும் அதை வளைத்து சிமிர்த் திக் கூறுகள் அட்டிச் செப்பணிட்டுக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள்.

"இயந்திரங்கள் இப்போதுதான் வரத் தொடங்கி விடுகின்றன. இன்னும் சிறைய வர வேண்டும்!" என்றார் சீப் என்ஜினியர். அமெரிக்காவிலிருந்து இயந்திரங்கள் வருவதில் 'டாஸர் எக்ஸ் டேக்' முதலிய கட்டிடங்களைப் பற்றிக் கூறினார். இயந்திரங்கள் தருவிப்பதில் தாம் கடைப்பிடிக்கும் முறை துள்ள தென்பதையும் தெரிவிப்படுத்தினார்.

குதிரைப் பட்ட அளவு வேலை செய்யக்கூடிய ஒரு பெரிய மெஷின் வங்குலத்தைக் காட்டினார் அதே அளவு வேலை செய்யக்கூடிய மூன்றாவது மெஷின் வங்குலத்தை நம்முடைய பழ அளவுடைய கொக்கை.

சொம்பப் பெரிய மெஷின் ஒரேயே விருத்து இன்னொரேயேயுக்குக் கொண்டு போவது கஷ்டம். அது கெட்டுப்போய் விட்டால் செப்பணிடுவது கஷ்டம் செப்ப ணிட்டு முடியும் வகையில் அடியோடு வேலை எவ்வாறு தடைப்பட்டு விடும்.

ஒரு பெரிய மெஷினுக்குப் பதிலாக மூன்று சின்ன மெஷின்களை வைத்துக் கொண்டால், ஒன்றில் சீப்பேர் ஏற்பட்டாலும் மற்ற மூன்றும் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும். வேலை ஒருவாறு தடைப் படாமல் கட்டித் கொண்டிருக்கும்.

இந்த காரணத்தினால், புதிய கம் பென்கன் செய்யும் புது வகை மெஷின் களைக் காட்டிலும் பழைய கம்பெனிகள்



பவானி நதியில் அணைக்கட்டு வேலை தொடங்க வேண்டிய இடத்தில் பாதி ஆற்றைத் தாண்டி அணை போட்டு அடைத்துவிட்டும் பாக்கியில் பாதி யில் தண்ணீர் விடப்படுகிறது.

செய்யும் பழைய மாடல் இவற்றோடுகளைச் சீப் என்ஜினியர் விரும்புகிறார். புதிய மெஷின்கள் அமெரிக்காவிலிருந்து இங்கு வந்த பிறகு அவற்றை ஒட்சர் செய்வதற்கும் அமெரிக்க நியூனர்கள் வரவேண்டியிருக்கிறது. சிலசமயம் அந்த மெஷின்கள் சரியாக வேலை செய்வதில்லை. அப்போது யாரைக் கேட்பது? அமெரிக்காவிலுள்ள லர்களைக் கேட்டுப் பதில் வருவதற்குள் இங்கே அணைக்கட்டு முடியவேண்டிய காலம் செருக்கி வந்துவிடும்!

இவ்வாறு இந்த பவானி அணைக்கட்டு சம்பந்தமான ஒவ்வொரு காரியத்தையும் நம் என்ஜினியர்கள் முன் போசனைவுடனும் சிங்களமாலையும் பிள்ளைப் பவன்படக் கூடிய முறையிலும் செய்து வருவதை அறித்து மிக்க மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது.

பழைய காலத்தில் பம்பாயில் கடனைத் தார்த்த திட்டத்தைப்போல் பல திட்டங்கள் இத்தியாலின் பணம் பழாய்ப் போயிருப்பதை நாம் அறித்துதான் இருக்கிறோம். சதர்திர இத்தியாலின் அந்த மாதிரி வெல்லாம் காரியம் நடவராமலிருக்க வேண்டுமே என்பதில் நமக்குள்ள வேலை நம் என்ஜினியர்களுக்கும் இருப்பது சந்தோஷமான விஷயம் அல்லவா?

பிறகு, பவானி அதிகாரத்துக்குச் சொ்ளும், அணைக்கட்டுக்கு மத்தியஸ்தவமாக ஏற்படப் போகும் இடத்தில் இப்போது 'காபர் டாம்' (Coffer dam) ஒன்று எடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது நதியில் பாதி வரையில் அணை கட்டி, அந்தப் பாதி அணையின் முனையிலிருந்து நதியைச்

சமபகுதிவராகப் பிளந்து கோண்டுபோகும்படி அணைவ கட்டி விட்டிருக்கிறார்கள்.

இதன் பலனாக, நதியில் ஒரு பாதியில் மட்டும் தண்ணீர் போகிறது. மற்றொரு பாதி யில் அணைக்கட்டு அஸ்திவாரம் போடுவதற்காகப் பாறைகள் வெட்டி எடுக்கப்படுகின்றன. கமார் ஸ்வாமிதம் தொழிலாளிகள் இவ்விடத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் வெட்டுகிறார்கள்; சிலர் தோண்டுகிறார்கள்; வெட்டியவர்களும் தோண்டியவர்களும் மற்றவர்கள் தட்டுக் கூண்டில் எடுத்துக் கொண்டுபோய் வெளியே கொட்டுகிறார்கள். சற்றுத் தூரத்தில் நின்றபார்த்தால் ஒரு எதும்புப் புற்றில் ஒருகூப்புள்ள எதும்புகள்

அங்கு மிங்கும் ஓடித் திரிந்து வேலை செய்வது போலத் தோன்றுகிறது. கிட்டெருக்கிச் சென்று பார்த்தால் கூந்திரையும், புருஷர்களும், சிறு பிள்ளைகளும் கூட மலர்ந்த முகங்களுடன் உதாரமாக வேலை செய்கிறார்கள் என்று தெரியவரும். தொழிலாளிகள் இவ்வளவு உற்சாகமாக விருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டேன்.

முதலாவது, இங்கே கண்டிராட்டர்கள் இல்லை. என்ஜினியரிப் இலாகாவின் சொந்த மேற்பார்வையில் வேலை நடக்கிறது. தொழிலாளிகளில் பெரும்பாலோர் தினக் கூலி பெறுகிறார்கள். வேறு சிலர் இவ்வளவு வேலைக்கு இவ்வளவு கூலி என்ற கணக்கின்பேரில் சர்ப்பணம் பெறுகிறார்கள். இந்த விதமான வேலைக்குத் தகுந்த கூலி என்ற ஏற்பாட்டில் இருந்து அமைது ஆறுபேர் அடங்கிய கோஷ்டிகள் சேர்ந்து வேலை செய்கின்றன. சராசரியில் ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் ஒரு ரூபாயிலிருந்து ஐந்தரை ரூபாய் வரையில் கூலி கிடைக்கிறது.

கூலி கிடைப்பதற்குப் பெரிய காரியம் இல்லை. பதிலாக அவர்கள் ரேஷன் விதத்தில் தானியமும் கிடைக்கிறது. சீப் என்ஜினியர் வெங்கடாச்சாரியார் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடும் செய்திருக்கிறார். உணவுக்குத் தொழிலாளிகளுக்கு 14 அவுன்ஸ் தானியம் வேண்டும் என்று உணவு இலாகாவுடன் சண்டை பிடித்து வாங்கி, எல்லாத் தொழிலாளிகளுக்கும் தானியம் கிடைக்கும்படி செய்திருக்கிறார். அணைக்கட்டிலும் கால்வாய்களிலும் தற்போது வேலை செய்யும் கமார் இருபதிலு

விரும் தொழிலாளிகள் இந்த இருவித என்மைகளையும் அடைந்து வருகிறார்கள். பின்னே, அந் தொழிலாளிகள் உற்சாகமாக இருப்பதற்குக் கேட்பானேன்?

அணைக்கட்டு ஏற்படப் போகும் இடத்தை ஒரு வெள்ளைக் கோடு போட்டு எடுத்துக் காட்டி விடுக்கிறார்கள். இந்த ஐந்து மைல் நீளக் கோடு அங்கங்கே பள்ளத்தில் இறங்கியும் மேட்டில் ஏறியும் அந்தச் சந்திர வடிவமாகப் போகிறது. அங்கங்கேயுள்ள பாறைகளையும் சிறு குன்றுகளையும் அணைக்கட்டுக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குன்றுகளில் எல்லாம் சைரமாவ குன்றின் மிகரத்துக்கு எங்களை அழைத்துச் சென்றார்கள். பரபரப்புடன் சந்திர விருத்த காசிர ஓட்டி வந்தவர் கோவரத்தூர் குப்பிண்டியல் என்னுள்ளவர். பூயெல் கட்டராமன். இவர்தடைய தோற்றத்தைப் பார்த்த உணர்வு ஒருவர், "இவர் எங்கே பரவறமேன் ஏற்ப்போகிறார்?" என்று என் காதோடு சொன்னார். உணர்வார். பூயெல் கட்டராமன் தான் மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக முதலில் ஏற்ப்போகார். ஆனால் அவரையார் மூலிக் கொண்டு இன்னொருவர் ஏற்கெனவே அந்தக் குன்றின் மிகரத்துக்குப் போய் விற்றிருந்ததைப் பார்த்துத் திடுக்கிட்டுப் போனோம். "ஓ! வார் என்று சினைக்கிறீர்கள்? சாக்ராத் விளையகரப் பெருமான் தான்!"

விண்ணகவரர் கம்பிரமகத்தான் வீற்றிருந்தார். ஆனால் அவரைச் சந்தி இருக்கிறார்களே வேண்டிய கோயில் கால்கள் இடித்து விட்டதன், மேலே உறையும் இடமாயது. வெயிலும் மழையும், அந்தப் பின்னாலான தலைபிழைதான்.

"கவாமி! விக்கோகவரரே! தங்கன் இந்தத் தயிற்சாட்டைச் சேர்த்தவர் அல்லவாமோ? வடக்கேயிடுத்து ஆயிரம் வருஷத்துக்கு முன்னால் வந்தவராமோ? அப்படி வெளியூரிலிருந்து வந்துவிட்டு, எங்கள் சிவன் கோயில், பெருமான் கோயில்களில் முதல் வீதாயம் பெற்றுவிட்டீர்கள். அவ்வாகத் தங்களுக்குக் கோயில்கள் எடுத்துக் கொண்டீர்கள். அப்பறம் ஆரம்பகார, குளத்தங்கரை, அச்சாரம். ஆம் மரம், காஞ்சாணி, முச்சாணி, ஊர் எல்லாம், இப்படியாக எங்கே எங்கே இடம் விடைக்குமோ அங்கெல்லாம் பார்த்து உட்காட்டி கொண்டீர்கள். இவ்வளவும் போதாமல் இந்தப் பலாவி சாகரத்து அணைக்கட்டின் உச்சி மேட்டிற்கு வந்து நுள்ளதாகவே அமர்ந்து விட்டீர்களே? இது சிவபுரமா? இங்கே அணைக்கட்டுப் போட்டுப் பலாவி

தெயின் தண்ணீரைத் தேக்க ஆரம்பித்து விட்டால் சுற்றிலும் ஓரே எழுத்திரம் மாநிலி இருக்குமோ? ஐயு ஐயு என்று காற்றை அடிக்குமோ? ஐயதோவும் பிடித்துக்கொண்டால் என்ன சொய்திறது?" என்று கேட்டேன். இவ்வளவு கேள்வி களுக்குத் திரையகர் பறம் சொல்லாமலே மெனமம் சாதித்தார். "கவாமி! இது என்ன கெல்லப் பின்னாலா விருக்கிறீர்கள்?" என்றேன். விளையகரன் பெரிய குகத்தில் புள்ளிசீப்பும் தெரிய கண்ணில் குறுகுறுப்பும் ஒரு கணம் தோன்றியது போலக் காணப்பட்டது. "விளையகரே! தங்களுக்குடைய திருவுருவத்தை எந்த மகா சிற்பிமுதன் முதலில் கற்பனை செய்தானோ அவனுடைய கலைத்திறமையிலும் நனைச் சைவியிலும் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு எனக்கு அருள் புரியுங்கள். மற்றப்படி இந்தப் பலாவி சாகர அணைக்கட்டு வேலையை யாதோரு விக்களும் இல்லாமல் நடத்திக் கொடுங்கள். இது போன்ற அணைக்கட்டுகள்—சீப்பாரைத் திட்டங் களின் உதவியால்தான் தயிற்சாட்டு எங்கள் உணவுக்கு அயங்குகளை எதிர் பாராமல் வேண்டிய தானியங்களை உற்பத்தி செய்து கொள்ள வேண்டும்!" என்று பிரசுர்த்தனை செய்தான்.

அந்தப் பரவரையின் உச்சிவிதிருந்து என்னுள்ளவர்கள் அணைக்கட்டு எம்பக்த மான மற்ற எல்லா விவரங்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மொத்தம் அணைக் கட்டின் நீளம் ஐக்கரை அளவு. அணை யின் மத்தியில், ஆற்று வெள்ளத்துக்குப் போக்கு மதற்குள் அளமக்க வேண்டிய இடத்தில், இரண்டு பில்லங்கு நீளம் மீட்டும் கருங்கல்லையும் சொமண்டையும் கொண்டு அணை கட்டப்படும். மற்றப் பகுதி வெள்ளம் மண்டிய அணைத்து அணை போடப்படும். அணையின் அடிப் பகுதியின் அகலம் கிட்டத்தட்ட ஒரு பில்லங்கு இருக்கும். கல்லணை ஆற்றின் தரை கட்டத்திலிருந்து 1-50 அடி உயரம் இருக்கும். என் அணையின் உயரம் 100 அடி வரையில் இருக்கும். பலாவி நதி யின் வரும் தண்ணீரைத் தவிர சுற்று வட்டாரத்தில் 1021 சதுர மைல் விஸ்திராத்தின் பெய்யும் ஈழைத் தண்ணீரும் பலாவி சாகரத்தில் வந்து சேரும். 2745 கோடி கன அடி தண்ணீரைப் பலாவி சாகரத்தில் தேக்கலாம். தேய்க்கும் தண்ணீரின் மேல் பரப்பு 26 சதுர மைல் விஸ்திராமை இருக்கும். மொத்தம் 88 மைல் நீளமுள்ள கல்லாங்கல் வெட்டி அவற்றின் வழியாகத் தண்ணீரைக் கொண்டு போய் இரண்டு வட்டம் ஏக்கர நிலத்துக்குப் பாய்படுத்தலாம். இதில் பந்தாயிரம் ஏக்கரதான்



"வாத்தியம்! ஒரு 'ஸ்க்ரூ டிரைவர்' உடனே வேண்டும். உன்னும் என்மிருந்தாலது கொண்டு வர முடியுமா?"

"எஜமான! போன மாதத்தில் மோட்டார் டிரைவருக்கு உம் பணம் கொடுக்கக் கட்டினீர்கள் என்று நினைவே? 'ஸ்க்ரூ டிரைவர்' வேறே என்னதற்குக்கூட?"

நெற்றியிர் செய்யக் கூடும். பாக்கி சிலத்தில் பருத்தியும் ரோஸலும் மாற்றி மாற்றிப் பயிர் செய்யலாம்.

இந்த விவரங்களை சொல்லும் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டோம். என்ன தெரிந்து கொண்டாலும் இந்த மாதிரி புன்னி விவரங்கள் எங்களுடைய ஞாபகத்தில் இருக்க முடியாது என்பது என்ஜினியர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தது. அதுவும் பத்திரிகைக்காரர்களை எப்போது வந்தது மோசம். நாலு வருஷம் கழித்து காரை பவானி காரைத்துக்குப் போகலாம். "என்ன, ஐயர், என்ஜினியரே! இந்தப் பவானி காரைத்தில் 2445 கோடி கை அடி தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும் என்று அம்மைக்குச் சொன்னீரே? இப்போது 2445 கோடி கிரே டீஸ்க்கை அடி தண்ணீர் தானே இருக்கிறது? பாக்கி கால் டீஸ்கை அடி தண்ணீர் என்ன ஆயிற்று?" என்று கேட்கலாம். அப்போது என்ஜினியர்கள் பதில் சொல்ல முடியாமல் விழிக்குப்படி கேளும் அல்லவா! அதற்கெல்லாம் இடமில்லாதபடி என்ஜினியர்கள் புன்ன விரவங்களை அச்சுபத்தே எங்கள் கையில் கொடுத்து விட்டார்கள்!

சில பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் உண்டு; அவர்கள் தங்களுக்குக் கீழே வேலை செய்கிறவர்களைப் பற்றி ஓயாளம் புகார் சொல்லிக்கொண்டே யிருப்பார்கள். "உத்த உபயோகஸ்தரவர்கள்! வரலா மோசம்; வேலையே செய்வதில்லை; திறமையும் கிடையாது!" என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டே யிருப்பார்கள். சீப் என்ஜினி

யர் வேங்கடாச்சாரியார் இதற்கு மாறான இயல்பு கொண்டவர். தங்களுக் கீழே வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்கள், சிப்பந்திகள், தொழிலாளிகள்—எல்லாவரவும் பரஸ்பரம் காரண்டே யிருந்தார். சாலை ஓங்குகின்ற கைக்கப்பட்டுக்குத் தேடிக்கொண்டப் பரஸ்பரமுடன். "ஓம் மொரு சாலைக்கும் ஓய்வோது வகைச் செய்து வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னேன். அந்தப்படி உடனே வைத்து விட்டார்கள்! செடிக்கள் ஐம் ஐம் என்று வளருகின்றன!" என்று சில இடங்களில் செடிகள் பட்டுப் போய்க் குழிகள் காலியா யிதப்பதைப் பற்றி அவர் குறிப்பிடவே வில்லை. ஒரு வேளை நான் அந்த விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்தி யிருந்தால், "பாருங்கள்! அவை சொம்பப் புத்தி சாஸிர் செடிகள்! இங்கே தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொட்டுவது எவ்வளவு கடினமாயிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அந்தச் செடிகள் தங்களே பட்டுப் போய்க் விட்டன!" என்று அவர் பெருமையுடன் சொல்லி யிருக்கலாம்.

பவானி அனைக்கட்டில் தோண்டி எடுக்கப்படுகின்ற பெருமையைக்கூட நான்கள் கேட்கும்படி நேரித்தது. அதிலே பாவதனைத் தோண்டும்போது சில இடங்களில் வெள்ளை மாக்கல் கிடைக்கிறதாம் சொம்ப சொம்ப அழகான மாக்கல்வாம்! ஆற்றோரத்தில் ஒரு கோட்டையில் சிலர் ஏதோ வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். "அது என்ன?" என்று மராமத்து மந்திரி கேட்டதற்கு "இங்கே தோண்டி எடுத்த மாக்கல்களைக் கொண்டு இவர்கள் கற்பட்டி செய்தார்கள் அழகான கற்பட்டிகள். சலையலுக்கு சொம்பவும் தகுதியானவை. இந்தக் காலத்துப் பாத்நிரம் எதுவும் கற்பட்டிக்கு டீஸ்காது இந்த மாதக் கண்ணத் துளாக்கிக் கொஞ்சம் வாரனை கயர்த்தான் 'டாக்கம் பவுடர்' என்று டப்பியில் கடைத்து விற்றார்கள்! நாமம் விலை கொடுத்து வாங்குகிறோம்!" என்று என்ஜினியர்களில் ஒருவர் கூறினார்.

கடைசியாக கால்கள் அவர்களிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு காரில் ஏறிய போது தலைக்கு இரண்டு கற்பட்டிகள் 'பிரைண்ட்' கிடைத்தன. அவற்றின் மீது L. R. P. என்று பெருமிகத்துடன் குத்தப்பட்டிருந்தது. (வேலாய் பவானி பிரைண்ட் என்பதற்குக் கருக்கம் L. R. P.) அவ்வளவு ஆவத்துடன் கொடுத்த கற்பட்டிகளை விட்டுவிட மனமில்லாமல் எடுத்துக்கொண்டு போனோம். வழியில் ஒரு சாலைவே ஸ்டீடவுடின் ஒரு பெண்மணி அந்தக் கற்பட்டிகளைப் பார்த்து

தரீ. ஏதோ அநியதந்தைக் கண்டது போல் திகைத்து "இது என்ன?" என்று கேட்டார். என் கதாபாத்திரம் புகழை, அதுவும் பவானி சாகாத்துக் கதாபாத்திரம் புகழை அந்த அம்மாவின் காதல் போட்டு வைத்தேன். ஆனால் எல்லா உற்றையுமே கேட்டுக் கொண்டிருந்து விட்டன. அந்த அம்மாவின் "அழகாய்த் தானிருக்கிறது! இந்தக் காலத்தில் 'ஸ்டேயிஸ்டி' 'ஸைன்ஸிங்' பாத்திரம் களை வாங்குவார்களா? கதாபாத்திரம் போல் வாங்குவார்களா?" என்று சொன்னதும் எனக்கு என்னமோ மாதிரி ஆடுவிட்டது! பாருங்கள்! உலகம் அப்படி மாறுதல் அடைந்து வருகிறது! விட்டுப் பெண்கள் களை 'ஸ்டேயிஸ்டி' 'ஸைன்ஸிங்' பாத்திரங்கள் வேண்டும் என்கிறார்கள். களை என்னிசியர்கள் பழைய கதாபாத்திரம் புகழ்கிறார்கள்!

பவானி சாகா அனைத்துக் கட்டு வேலை வாய்ப்பு பார்த்தும் சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு அளித்ததற்காக ஸ்ரீ பத்தவத்யைத்துக்கு கந்தி உறுவகா, ரெண்டாமா என்ற பிராந்தியங்கள் இன்னும் வடிகுடி சேர்வையில்லை. என்னுடைய மனது கந்தி சேலுத்தல் சேர்வையிலிருந்து, உடம்பு 'வேண்டாம்' என்ற மறுக்கிறது. கைம் பத்தவத்யைத்துடன் போனதினால் படை படைக்கிற செயலிலில் கிட்டத்தட்ட ஏழெட்டு காய் கட்டிவிட்டது. ஆடு விட்டது. ஏதோ மோட்டார் காரில் உட்கார்ந்தபடி, "ஓகா! அதுதான் பவானி எதியோ? இப்போதான் அனைத்துக் கட்டுப் போதிடுகிறோ? அதுதான் பவானி? இதுதான் குமாரத்தாக்கு விடோ?" என்று பார்த்துத் தெரிந்துகொண்டு, மாலை கிடைத்தால் போட்டுக் கொண்டு, விருந்து கிடைத்தால் சாப்பிட்டுவிட்டு, கொஞ்சம் சிரம் பரிசாகவும் செய்து கொண்டுவிட்டு, ஊருக்குப் புறப்படலாம் அல்லவா? ஸ்ரீ பத்தவத்யைம் அப்படிச் சேர்வையிலும், ஒவ்வொரு பாதையாக ஏறிப் பார்க்கிறார்; ஒவ்வொரு இடமாகப் போய்ப் பார்க்கிறார்; ஒவ்வொரு கை வாகனம் தட்டிப் பார்க்கிறார்; ஒவ்வொரு பிராந்தியப் பிரித்துப் பார்க்கிறார்; ஒவ்வொரு லிப்டிங்குமும் துறைவது பார்க்கிறார்; ஒவ்வொரு கதையையும் ஒவ்வொரு ஊர்வாயும் கவனித்துப் பார்க்கிறார்; ஒவ்வொன்றிற்கும் செலவுக் கிட்டம் கேட்கிறார்; காய் கட்டம் விசாரிக்கிறார்! இவ்வளவும் முடிவதற்குள் மத்தியானம் மணி இரண்டு ஆடுவிட்டது. எங்கும் மற்றப் பத்திரிகைகளாக்கும் போதும் போதும் என்று ஆடுவிட்டது.

பத்திரிகைக்காரர்கள் எங்கேயாவது போனும் சாகா சாகா எழுதவதற்கு விஷயம் ஏதோவும் வேண்டும் என்று தெரிவார்கள் இங்கேயோ அத்தகைய விஷயம் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. எங்களுக்குப் 'போட்ட சாப்பாட்டோ' உட ஒன்றும் காதல் இல்லை!

இப்படி எங்கள் என்னிக் கொண் டிருந்தபோது பவானி ஹவுஸ் காரனில் இருந்தாள். தாந்திரம்பது பேர் திருட்டு வேண்டும்து உட்கட்டாய் சின்றுக்கள். "சரி! ஏதோ சாகாசாகா விஷயம் கிடைக்கப் போகிறது. ஸ்ரீங்கள் அனைத்துக் கட்டுப் வேலை சேர்வையும் தெரிவிக்க ண்பதா விருக்கமென்றும். அறிகாரி களைப் பற்றிக் குறை சொல்வதற்கு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த என்னிசியர் களைக் குட்டு இப்போது கெனிப்பாடு விடும!" என்று "என்னிக் கொஞ்சம் உதராகக் கட்டிடுகோம்.

கத்து சேர்வையினிடம் மராமத்து மத்திரி செய்து "என்ன விசேஷம்? என் க வந்திருக்கிறார்?" என்று கேட்டார்.

"இங்கே அனைத்துக் கட்டுக் கட்டினால் எங்கள் சிரமம் எழுகிற 'பாப்பிடும்!' என்று வந்தவர்களில் ஒருவர் சொன்னார்.

"அதற்கு என்ன செய்வதா? இந்த அனைத்துக் கட்டினால் உங்கள் லிப்டிங்குக்கு எவ்வளவு கைம் ஏற்படும? இரண்டு கட்டம் ஏக்கா சிவத்தாக்குப் பாசா காய் கிடைக்கும? இத்தகைய ஒரு சில சிரமங்கள் வரும் கேட்கதால் அதை ஆட்சேபிக்கலாமா?" என்று மத்திரி.

"அதைப்பற்றி எங்கள் ஆட்சேபிக்க விடவில்லை! அனைத்துக் கட்டு, அவசியம் வேண்டியதற்காக, எங்களுக்கு வேறு சிலம் எங்கேயாவது கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்பதற்காகவே வந்தோம்!" என்று வந்தவர்கள் சொன்னார்கள்.

"அதற்கென்ன? வேறு சிலம் கிடைத் தால் பேஷுவாக் கொடுக்கிறோம். அவ்வது கையாக்கக் கட்டிடுகட்டாயம் கொடுக்கிறோம்!" என்று மத்திரி மத்திரி.

"சொல்ப சந்தோஷம். அதுதான் காய்க்க வேண்டி வந்ததும்!" என்று சொல்லிவிட்டு அந்தக் கிராமவாசிகள் சந்தோஷமாகச் சொன்னார்கள்.

போகும்போது மேற்படி கிராமவாசிகளில் ஒருவர் "பேஷுவான மராமத்து மத்திரி!" என்று சொல்லிக்கொண்டு போனது காதில் விழுந்தது.

அந்தக் கிராமவாசிகளும் பேஷுவான வந்தோம்! இவ்வளவு காதல்கள் சிவாய புத்தி வந்தவர்கள். — தயிற் கட்டியே தவிர வேறு எங்கே கிடைப்பார்கள்?

பவானி சீாகரம்



மரமத்த மத்தி செஷ்யஸ் பவானி நதிரி மீது அமைக்கப்பட்டு வரும் தாழ்வாரம் பவத்திம் திக்கு பரிகரிதல். மத்திரிம் நகரம் தோட்டி யுடல் திப்பவத்தல் சே அருளியல் சி. ஏ. ஆர். வெங்கடரத்தியல்.

பவானி அமைக்கப்பட்டுப் போகத்திம் ஒரு தோடுவாட்டி. திப்பவத் துத்திம் உத்தி விதித்தல் அடுத்த படம். 'Top of Dams' என்ற அருளி விடுப்பவத்தல் வணக்கம்.





அங்குலம் நீளத்தில் தந்த சூ அரவால் மயங்கி,
மேலாக, ஓர் அங்குலம் வலி சுவைத்திருந்த மூல
மீது, அங்குலம் மீது தந்த ஓ அரவ சூ.

மேலே தரப்பட்ட செய்தி அளித்த செய்திக்குப் பிறகு, இதுபற்றி உத்தரவு பிறப்பித்து, அதன் கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்று கூறியுள்ளார்.

ரோஜா மார்க் நெய்

"நல்ல மனவாக தள்ள கிராமங்களில், வாத்தட்டு, பருத்தி வதைகளை ஏராளமாகக் கொடுத்து வளர்க்கப்பட்ட பசு, எருமைகளினின்று கிடைக்கும் புதுப்புது நெய் கொண்டு, சுகாதார முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்டது.

எல்லா ஊர் கோவாபேடி வஸ்தோர்களிலும் 3 வீசை, 12 வீசை மின்களில் கிடைக்கும். கோவையில் 14-86, ஒப்பணக்கார வீதியிலும் கிடைக்கும்.

டெலிபோன் நே. 182

அவினாசி ரோடு : தக்ஷமை ஆபீஸ்

விநிகம் & கோ., கோயமுத்தூர்

கல்யாணம்மா ?

2000 டிஸைன்களில் — பட்டுச் சேலைகள்
விலை ரூ. 10 முதல் 700 வரை

4000 டிஸைன்களில் — நூல் சேலைகள்
விலை ரூ. 5 முதல் 80 வரை

1000 டிஸைன்களில் —

பட்டு - நூல் வேஷ்டிகள், அங்க வஸ்திரங்கள், லாவில், ஷர்ட்டிங், கோட்டிங், மிக் ஜவுளிகள் இன்னும் பல

பெங்களுர், பெரூரஸ், பெங்கால், பம்பாய், கல்கத்தா, கொள்ளை காலம், ஆரணி, காஞ்சிபுரம், செலம், கோயமுத்தூர், ஜம்மம்மடுகு, முதலிய ஊர்களில் நெசவுத் தொழில் நுட்புணர்ச்சால் நெய்யப்பட்டு அற்புதமான முத்திகள் அழகான பார்ட்டாகளுடன் கொண்டு வந்து குவித்துள்ளோம்.

மிகுந்த மிக்கம் உயர்ந்த விலைகள்

இந்தே வந்த பரிசு விலைகள்!

கஸ் தாரியாய் கம் பேரி

உயர்ந்த பட்டு நூல் ஜவுளி வியாபாரிகள்

மேல்-விதி

::

தெம்பரம்

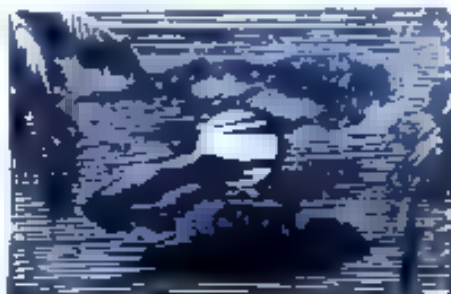


ஜின்னனுக்குச் சமீபமாகச் சம்பவு காற்காலியில் அமர்ந்து அந்தப் பற்ற வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கடராஜன். இவனுடைய பத்திரிகைக்கும். ஸ்தானத்தல் அங்கு விடும் மூலக் கொண்டு கடராஜன் மிக்னிக் கொண்டு குத்தல் மேகக் கூட்டங்கள் கருத்துக் குமைத்து ஒன்றை ஒன்று முட்டி நெருங்கின. துள்ளுதுக்கு எதிர் சரணியுக்கும் இரண்டொரு மரங்களும் இடைக்கா அரைக்காமல் காற்றுகாக விற்றது விற்றபடி விற்று தவறியற்ற வன பாலிக்குதன.

அவனுடைய மீத்தம் சரிவா யில்லை. இப்பொழுது மாதிரியில்லை; கடந்த காங்கு ஸ்டீக்ஸை அவன் மீத்தம் சரிவா யில்லை. காற்றுகாகவும் ஒரு சிறு கிசுந்திகுட மனதைப் போராட்டத்தில் கொண்டு வந்து விட்டுவிடும் என்பதை அப்பொழுதுதான் அவனால் உணர் முடிந்தது.

'மெய்களின் ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் போதும். அதனால் இந்த உலகத்தையே ஆட்டி வைத்து அடக்கிவிடலாம் என்று எந்தோ ஒரு அசிரி எங்கிருந்தோ வந்து சொல்லுவது போல அவன் காதில் கனி ரென்று விழுந்தது.

'கண்ணீர் — கிசிக் கண்ணீர்; பலனை நான் பென்னின் கடைசி ஆயுதம் ஒரு சொட்டுக் கண்ணீரென்று, கண்ணீர் பிரளய மரகட் குமே — உண்மை யும்



உறுதியும் கொண்டான் நெஞ்சை ஒரு காலும் அரைத்துவிட முடியாது.

அசிரிக்குப் பதிலு கொடுத்து விட்டான் கடராஜன். ஆனால் இந்தப் பதிலு கொடு அவன் சமாதான மடைந்துவிடவில்லை.

'எது உண்மை? எது உறுதி? என்னுடைய எண்ணமும் பிடிவாதமமா? இல்லை, நான் உணவன் என்ற மமதா காரமா?'

இன்னொரு கேள்வியைத் தூக்கி போதித்து விடை கேட்டது அசிரி.

கணவனைன்ற மமதையில் ஒருகாலும் கான் அவன்டம் கடந்து கொண்டிருக்கிறான். கணவன் என்ற என்மும் மமதை யல்வ; உரிமையின் உணர்ச்சி. அவன் தன் கண்ணீரால் அந்த உரிமை உணர்ச்சியை மழுங்க வைக்கப் பார்த்தான். சம உணர்ச்சி கூட இப்பொழுது என்னை அவனுக்கு ஏற்படாது? அந்த உரிமை யாக்கிவிடப் பார்த்திருக்கிற கிசிக் கண்ணீரால், இது என்றுதான் வாதாடும். உலகத்தின் சிவாய உராய். அசிரி மீதம் — சம்பிரதாயம் எல்லாவற்றையும் கட்டுப் போகக்கூடிய காம். ஆனால் பக்கத்தி கிருப்பவர்களின் முயற்சியைப் படி மனதை உறுத்துகிறதே? 'இன்று மெனக்கெழுமை — பூரண கட்டு

பிணி. புகக்கத்தி விருந்து பிறந்தகம் பொருக் கூடாது' என்று உடனே கண்ணீரால் கணவனை எல்லா வகையிலும் அடிமை யாக்கும் மனம் பண்பா?

'மெய்களின் மனது சட்டென்று இளகி விடும்' என்று அசிரி

வேறு ஏதோ ஒன்றைச் சொல்லி அவனுடைய மனதைத் திருப்பப் பார்த்தது. 'இனசிய மனதா! கல் கெடுக! ஊருக்குப் போய் ஐந்து காட்கள் ஆகி விட்டதா? சோன்கிராமம்ப் போய்ச் சேங்கீதென் என்று இதுவரையில் ஒரு கடிதம் உண்டா? லான் தனிமை யில் எப்படி இருக்கிறேன்? எங்கே சாப் பிடுகிறேன்? சரியாகத் தங்குகிறேனா? லைப் பணமெல்லாம் பலவழித்து விட்டதே. பணத்திற்கு என்ன சேய்தென்? இவற்றையெல்லாம் பற்றி அவருக்குக் கவலை இருக்கிறதா? அவ்வளவும் மறத்த விட்டதா? கெடுக இரும்பா? பிறத்த விட்டுச் சொர்க்க வாசலில் காலடி வைத்த வுடனே புருஷன் வீடு புகமரசி விடுமோ? பிறத்த விட்டின் குற் றிலை—உபதேசம் எல்லாம் ஆழ்ந்த பற்றுதலும் அன்பும் கொண்ட புருஷனைக் கூடச் சோதனைக் குப்படுத்தி வாழ்க்கையில் தரத்தைத் குறைத்துக் கொள்ளும்படிச் சொல்லு கிறது—இல்லைவா?'

'அவன் உனக்குக் கடிதம் எழுதாததி னால் கல் கெடுத ழுண்டாயவன் என்று நி் மானித்து விடுவதா? இவ்விருக்கும் க அவன் நிலைய என்ன கண்டாய்? பெற் றோர்களின் பிடிவாதமும் கோரிக்கை களும் ஒருபுறம்—புருஷனின் ஆக்கஞ் ஒருபுறம்—இவற்றிடையே பாவம் ஒரு பெண் என்ன சேய்வாள்? உலகத்தில் எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்தவர் கண் வர் என்ற அபிப்பிராயம் மனதில் இருந் தாலும் அதை ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தி லும் பவிரங்கமாகச் சீரெய்க்கக்கூடிய

பேரு முடை



"நான் இப்போது எழுதி யிருப் பதை எந்தப் பத்திரிகைக்காரரும் அவசியம் ஏற்றுக் கொள் நவரன்!"

"அப்படி என்ன லார், பிரமாந மாக எழுதி யிருக்கிறீர்கள்?"

"என்னை ஒரு சந்தாதாரனாகச் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி எழுதி யிருக்கிறேன்!"

துணிவு எல்லாப் பெண்களுக்கும் ஏற் பட்டுவிடுமா? உனக்குக் கடிதம் எழுத எவ்வளவியா தடங்கல்கள். அதை எழுதி னதும் உனக்குக் குற்றமாகப் படுமோ என்று பயம். உன் சோங்குட அவனாய் உன்னை மறத்துவிட முடியாது—உன்னை நினைத்தால் அழுது விடுகிறான்—கண்ணீர் விடுகிறான்—நீவித்தனமான கண்ணீரல்ல —நாகலக் கண்ணீரல்ல—பிரிவாற்றினால் யினும் பிரிக்கொண்டு வரும் கண்ணீர்! ஒருவேளை உங்கள் இருவர் ஐந்தாறுமும் தெரியாமல் வளர்த்த உ. ரி. லா. ம. க. ன் குறக்கிக வந்து நிற்பதற்காக விடும் கண்ணீராகவு மிருக்கலாம்.....!"

காரீரி இன்னும் ஏதேதோ சொல் விற்று. அவையெல்லாம் அவன் காதில் சரியாக விழவில்லை. சிமிர்ந்து உட்கார்ந்து ஒண்ணலுக்கு வெளியே பார்வையைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்த கடராஜன் அப்படியே காற்காலியில் சாய்ந்து கண் களை மூடிக்கொண்டான்.

இருளில் ஒரு உருவம்: சசுவத்திரி— அவன் மனைவி. மன வாழ்க்கையில் நெடு காட்களான பிறகு அவன் கண்ணீர் விட் டுக்கொண்டு நின்ற காட்சி! கலசேரத்த ில் ஒன்றன்மீது ஒன்றாக அடுக்கி வைத் திருந்த பெட்டிகளின் மீது கையை ஊன் திக்கொண்டு கெஞ்சிவிருந்து வரும் வார்த்தைகளைச் சொல்லத் தடுமாறி யிக்கி விக்கிக் கண்ணீர் விடும் காட்சி! அவளுடைய சிரித்த முகத்தைப் பாரித் துப் பார்த்து அவன் அலுப்போ வேறுப்போ அடைந்ததில்லை. ஆனால் அழுத முகத்தைப் பார்க்கவோ அவன் விரும்பவேயில்லை. எனினும் அந்த முகம் அவன் மனத் திவரலிலிருந்து அகலாமல் நிலத்து விட்ட காரணம் என்ன?

"ஏன் இப்படி அழுகிறாய்? உன்னை அடித்தேனா? வைத்தேனா? இப்படி அழுதுவிட்டால் ஸ்பிரம் சாலாது. இதற் கொல்லாம் இனசிப்போகிற ஒருகுதய மில்லை எனக்கு. வெண்ணிக்கிறமை போகக் கூடாது என்று போகக் கூடாதுதான்!" என்று கடராஜனின் குரல் உச்சவீரலையி லில் சஞ்சாரம்செய்தது.

சாமித்திரி புடவைத் தலைப்பால் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள். பாவம்! அந்தப் புடவை எவ்வளவு கண் னீரைத்தான் உறிஞ்சும்? எவ்வளவு துடைத்தாலும் பிரவாகப் கடல் மடை யாகத்தான் வீருந்தது. நேரம் செல்லச் செல்ல ஸ்கம் வீர்டிச் சுவந்து விட் டது. இடையே பொருமும் வீக்கலின் தொனி வேறு கேட்டது.

“வெள்ளிக் கிழமை போவது கல்வதல்வ
என்றும் இவ்வளவு தூக்கம் ஏற்பட்டு
விடுமா? ஆச்சரியம்! நீவித்தான்!”

அவன் உறுமினான்.

அவன் விக்கலிடைவே திக் திக் திக்
பேச வந்தவரித்தான்.

“அப்பா...”

“என்ன அப்பா—அம்மா? இப்படித்
தான் அழச் சொல்லிக் கொடுத்தானோ?”

அவன் வேலங்களுக்கிடையே ஒருவித
மாக வார்த்தையை முடித்தான்.

“அப்பா போகும் பாதையில்லுந்து
சொன்னார்!”

உட்கார்ந்திருந்தவன் எழுந்து சீத்கும்
அவயிற்று அவனுடைய ஆத்திரம் அதிக
மாகியது. “அப்பா பாதையில்லு என்று
சொன்னாரா? அவருக்குப் பாதையில்லா
மல் இருக்கலாம்! எனக்குப் பாதை! —
சுர முழுவதும் வெள்ளிக் கிழமை, போகக்
கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள், அப்பா
வுக்கு மாத்திரம் தனி சான்றியமே!”

“அப்பா கோடியாத்துக் கண்பாடி
களைக் கேட்டுக் கொண்டு வந்தாராம்.
வெள்ளிக் கிழமையா யிருந்தால் பாதை
யில்லை. சாப்பிட்ட பிறகு கிளர்பவாண்டு
சொன்னாராம்!” என்றான் அவன்.

“கண்பாடிகளுக்கு என்ன? அதற்குத்
தானே நெருக் கோடியின் உட்கார்ந்திருக்
கிறார் மனுஷ்யர்! — எவ்வாறுதிற்கும்
தோஷம் ஏற்பிக்கிறவரும் அவர்தான்!
எவ்வாறு தோஷத்திற்கும் ஒரேயடியால்
பரிசாரம் சொல்லுகிறவரும் அவர்தான்!”

“நான் என்ன சொல்வேன்? அவர்கள்
பிடிவாதமாக யிருக்கிறார்களே!”

“பிடிவாதமாக இருக்கிறார்களா?
நான்..... பிடிவாதமாய் இருந்தால்
போய்த் தொலை! இப்படிச் சமீக்து
சமீக்து அடித்து கொண்டு சிந்தாதே!”

“தொலை” என்ற வார்த்தையைக் கேட்
டதும் சாவித்திரியின் அழுதையும் ஆத்
திரமும் மூன்றிலும் அதிகமாகப்
பீறிட்டுக் கொண்டு வந்துவிட்டது.
“தொலையா...! உங்களுக்கு அவ்வளவு
வெறுப்பாய்ப் போயிடுமோ? இரக்கமில்
லாமல் போயிடுமோ?” என்றான்.

“வெறுப்பு, தானாகவே உண்டாகி
விடாது. இரக்கமில்லாமல் போகிறது
எனக்குக் கருக்கல்லாக இயல்—ஒன்று
தெரிந்துகொள்—ராமன் பூரண சாப்பிணி
பாடிய ஜானகியைக் கண்கத்தில்கொண்டு
போய் விடு என்று சொன்ன போழுது
நினைவாய் இயல்—இரக்கம், பச்சா
ராமம், சோகம், தூக்கம் எவ்வாம் அவன்
விதிலும் இருந்தது. அவன் தன் மன
த்குப் பட்டதை—‘சரி’வென்று நோன்
யதைத் துணிவோடு சொந்தான். அப்



நான்: — பார்த்தீர். நேற்றுத்
தான் இந்த வசதினை நான்
நுபாய்க்கு வரவகினை.....

நான்: — அந்தப் பணத்துக்கு
ஒரு பக வாய்க்கிடுக்கானமே!

நான்: — பகலின்மேல் ஏறிச்
சொல்லிச் செய்ய முடியுமா, ஸ்வாமி!

நான்: — உங்கள் கைகளின் பால்
உறக்குமா, நான்!

படியே என் மனதிற்கும் நோன்றியதைத்
துண்சொகக் சொல்லுகிறேன்” என்று
கடாராஜன் தன்னைச் சாஷாத் ராமச்சந்திர
னுக்கு உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டி
யிட்டு, கோதண்டத்தை வாகவாமாக
எடுத்துக் கொள்ளுவது போல மேல்
துண்டை எடுத்து உதறிப் போட்டுக்
கொண்டு கம்பீரமாகவெனியே சொல்லுன்.

அன்று சாவித்திரியின் பிரயாணம்
கின்றுவிட்டது. மாப்பிள்ளையின் கோபத்
திற்கு எதிராக எந்த மாமனாராய்தான்
ஒரு காரியம் செய்ய முடியும்?

மறு நாள் காலையில் போகும்போது
சாவித்திரி தன்னை நமஸ்காரம் செய்து
விட்டுச் சொல்லிக் கொண்டு போவாள்
என்று கடாராஜன் நினைத்தான். அவன்
காலையில எழுந்தபோழுது அவர்கள்
கருக்குப் போய்விட்டார்கள் என்பதைக்
கேட்டுக் கவப்பினான்.

என்ன துண்சொல்! போகட்டும்,
போகும்போதுதான் சொல்லிக் கொண்டு
போகவில்லை. போய் நான்கு நாட்கள்
விட்டதே? போய்ச் சேர்ந்தேன் என்று
அவனிடமிருந்து ஒரு கடிதம் உண்டா?
பெற்ற விட்டுச் குழிவினை கணவனைக்கூட
அடைவியம் சொல்லும்படிச் சொல்லுகிறேன்
பேர்மிருக்கிறதே!

நான்கு நாட்களாய் அவன் புத்தியே
சரிவான நிலையில் இயல். எந்த நேரம்
பார்த்தாலும் போகின்றான்! என்று

மேழாத தீர்மானங்களும் அபிப்பிராயங்களும் புனைந்து புனைந்து மனதில் எழுந்தன. கோபமா? ஆத்திரமா? வெறுப்பா? கணுதாபமா?—அவன் மனதில் தோன்றியது எது வென்று கொண்டுவருடியதா.

சீரிய நாதராவியின் கண்களை மூடிக்கொண்டு படுத்திருந்த அவன் திடீரென்று எழுந்து விழித்து உட்கார்ந்தான். மன்களை வரித்து கொண்டிருந்த கிண்களையே பிரகாசிப்படுத்தினான் தானினால் போல் மெனையிதிருந்த வாகித்தையும் பேனுவையும் எடுத்தான். அவர் அவரமாகப் பேனாவைத் திறந்து எழுத ஆரம்பித்தான்.

அன்பு மிக்க சாவித்திரிக்கு.....
'கடகட' என்று அவனுக்குப் பின்னிலிருந்து ஒரு சிரிப்பு!

அதற்குப் பிறகு அரீரினில் வார்த்தைகள்!

'பெண்களின் ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் போதும், அப்பனே! இந்த உலகத்தைக் கட அழித்துப் படைத்து விடலாம்.'

அவன் எட்டென்று காதெக் கத்தைவைக்கிற போட்டான். 'ஒரு சொட்டுக் கண்ணீரென்ன? கண்ணீர் பிரளயமாகப் பெருக்கெடுத்து ஓடட்டுமே, கண்களையும் உறுக்கும் கொண்டவன் கெஞ்சை ஒரு காலும் அசைத்துவிட முடியாத' என்று முணுமுணுத்தக் கொண்டே பேனாவை மூடி மேனையிதிரு எறிந்துவிட்டு, மறுபடியும் எழுந்து படுத்துக் கண்களை மூடிக்கொண்டான்.

அவனுக்குப் பின்னிலிருந்து எதுவோ 'கடகட' வென்று கதைத்தது.
எது உன்மை?

காலக்ஷேபம்

கணவர் (பொருள்காட்சிச் சீரையில்):—இந்தப் படத்தைப் பார்த்தா? கண்களிகாணியிருக்கிறதா? சிக்கலில்லையே!

மனைவி:—சொம்ப அழகுதான்! இப்படி வானங்கள். உங்களுக்குக் கண் பார்வை கொஞ்சம் மட்டு என்ற கிணத்தக் கொண்டிருந்தேன்; அது கத்த மோசம் என்ற இப்பொழுதுதான் தெரிகிறது. கீழ்க் பார்த்தது படம் இல்லை; கண்ணாடி!

★

கடக:—எனக்கு இப்போது என்ன சொன்னதென்றே தெரியவில்லை.....

தீபதி:—என் அப்பா?

கடக:—இந்தக் கடன்யம் ஏறம்போது சத்தியமே பேசுவதாகப் பிரமாணம் செய்தேன். கான் உன்மை பேசுவதைத் திறக்கும் ஒவ்வொரு தடவையும் இந்த கடன்கள் குறுக்கிட்டுக் கொடுக்கிறதே!

★

மத்திசாதி:—இதோ, பான்கன் கார்! இந்தக் கைக்குட்டைக்குள் கடன் கடினம் ஒன்று சத்தம் கேட்கிறது. இப்பொழுது திருப்பிரகாசே!

கடினாதி கோடுத்தாதி.—திருப்பதி மட்டும் இல்லை; ஒரே ஆச்சரியமாகக்கூட இருக்கிறது. கான் கொடுத்த கடினம் கின்றமேய் ஆறமாத மாதெது!

"கடகர் கார்! என் உடம்பைப் பரிசோதித்த விபாதினில் பெண்கள் புரியும்படி காதச் சொல்லுங்கள். கைத்திய பரிபாணையில் பெரிய பெண்கள் சொல்லிப் பயமுத்தாதிர்கள்!"

"சரி, கடன் உடம்பின் கண்வ சொம்பேறித்தனம் இருக்கிறது!"

"ஒகோ! சரிதான்! அப்படியானால் கைத்தியப் பரிபாணையிலேயே கோயின் பெண்கள் சொல்லுங்கள். மனைவியிடம் சொல்லுவதற்குச் சௌகரியமாயிருக்கும்!"

★

கேரட்டாதி:—என் அம்மா, சாத்திரி கவிற்ற கவிடுதல் தாத்தப் போய்விட்டேன் எங்கெங்கே! என்னை ஒரு குரல் கப்பிட்டிருக்கக் கூடாது?

புளாதி:—கான் முழுதும் சிரமப்பட்டு கோடு செய்திருக்கிறேன், அவற்ற துக்கிக் கொண்டிருப்பாய் என்ற கான் உன்னைச் சிரமப்படுத்தவில்லை.

கேரட்டாதி:—தானும் என்ன அம்மா சத்தமும் கீழ்க் என்னை ஒரு குரல் கப்பிட்டிருக்கலாம். கான் கேற்ற சாத்திரி கவிற்ற துக்கத்தின் கீழ்க் கப்பிட்டிருந்தான்பு விழித்துக் கொண்டிருக்க மாட்டேன்!



பார்வைக்கு இரண்டும் ஒரே மாதிரிதான்
ஆனால் ஒன்றுக்குப் பெயர் கிடையாது!

தொந்தம் ஒருவரை எவ்வளவு வயதானவர்களாம். இரண்டு
வாட்களும் பார்ப்பதற்கு ஒன்றாகவொன்ற தாழ்வியல்வாய்
தொந்தலாம்! ஆனால் இவைகளின் உருப்படி கவனித்தாலோ
பெருமளவு வாட்டுதல் ஒன்றாக இருக்கும் தெளிவாகிறது.

தெளிவானவையும், கம்பளும், சித்த உருவமும், அழகிய
தொந்தமும், உயர் வாட்களுக்கு இத்தியாவில் தெளிவான 75
ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தெளிவான வாட்டுதல் கம்பளியைப் புது
பெற்று விவரங்கொள்க. மேற்கண்ட சொல்லியவர்களுக்கும்
உயர் தெளிவான வாட்டுதல் தெளிவானதற்கும் உயர். சித்த
வாட்டுதல் தெளிவானவோ தெளிவான தெளிவான தெளிவானவோ
தெளிவானதற்கும்.

பேரவைய வாட்டுதல் இத்தியாவிலும் முடிந்த வகையில்
உயர் தெளிவான.

தெளிவான தெளிவான வாட்டுதல் தெளிவான
வாட்டுதல் தெளிவான தெளிவான.

**West End
Watch Co.**

BOMBAY

CALCUTTA

தெளிவான தெளிவான
தெளிவான தெளிவான
தெளிவான தெளிவான



நீங்களும் முன்னணிக்கு வாருங்கள்



“நான் கோ-ஆப்டெக்ஸ்
ஆடைகளையே உடுத்திறேன்.
அவை நாகரிக பொருத்த
முடன் சௌகரியமான
ஆடைகளாகவும் இருக்
கின்றன. நான் முன்ன
ணிக்கு வர அனைவர்கள் ஒரு
சாட்சனமாம்.”

கைத்தறியிலிருந்து
நேரே உங்களுக்கு

கேட்டிங்
ஸூட்டிங்
ஷர்ட்டிங்
வேஸ்டிங்
டவல்
கைகுட்டை

பெயரைப் பார்த்துக் கேளுங்கள்

கோ-ஆப்டெக்ஸ்

மேன்மையான கைத்தறி ஆடைகள்

மதராஸ் கைத்தறி நேசுவாஸ் மாகாண கூட்டுறவு சங்கம் லிட்.

“ஜாஸோவேஸ் கார்டன்ஸ்” 34, பாந்தியன் ரோட்.

மேம்பூர்

::

மதராஸ்

சுறை இல்லாக் குறை

ஸ்ரீபாத சங்கர்

சுறைதான்மா? ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்தால்—எங்கு சந்தித்தால் என்ன? —தெரிந்துவிடுவார்களா? தெரிவதற்கு என்ன? —எனது பற்றிப் பேச ஆரம்பிக்கிறேன்? குறைகளைப் பற்றித்தான்! சரியான போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் இல்லாத குறை, வேண்டிய உணவு இல்லாத குறை, துணி இல்லாத குறை, வீடு இல்லாத குறை, பெண் குழந்தைகளுக்குச் சரியான வரங்கள் கிடைக்காத குறை, காலையில் சேர இடம் கிடைக்காத குறை—இன்னும் எத்தனையோ குறைகளைப் பற்றித்தான்! ஆனால் ஒரு குறை மையப் பற்றி மட்டுமே அதிகமாகப் பேசுவது மில்லை, கேள்விப்படுவது மில்லை. அது என்ன தெரியுமா? குழந்தைகள் இல்லாத குறைதான்!

இந்த ஒரு குறை மட்டும் இல்லாமலிருப்பதுதான் பல குறைகள் இருந்து வருவதற்குப் பெரிதும் காரணம். ஆனால் இதை ஐக்கிய நாடுகளின் சாதாரணமாகக் கவனிப்பதில்லை, தெரிந்து கொள்வதில்லை. எல்லாக் குறைகளுக்கும் சர்க்கார் தலையிடுவதற்குப் போட்டுவிட்டு ஏதோ வாய்க்குவதற்கு வாய்க்காததைப் பேசுவதற்குக் காலத்தைக் கடத்தி வருகிறார்கள். எப்போத்பட்ட திட்டங்கள் போட்டாலும் எல்லாவற்றையும் செயல்படுத்தாமல் இப்போழுது ஏற்பட்டு வரும் ஐக்கிய நாடுகளின் குறைகளுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் வேண்டிய ஏற்பாடு செய்தாலோழிய எந்தக் குறைமையும் பூர்த்தியாகத் தீர்க்க முடியாது—ஏன்?

ஐக்கிய நாடுகளின் சாதாரணமாகவும், குறைகள் இல்லாமலும் வாழ்வதற்கு எல்ல உணவு, உடை, வீடு முதலியவற்றையும், மனித வளச் செலவுகளுக்கும் கவனமும், கை வளச் செலவுகளையும், இவை இன்று குறைந்த ஒதுக்கீடுகளுக்கு மட்டுமே இருக்கின்றன. ஐக்கிய நாடுகளின் சாதாரணமாகப் பெருகிக்கொண்டிருக்கும் உயர்ந்த வாழ்க்கை நடத்தலை முடியாது. பசியும் பிணியும், அநாதைகளும் பரவலாகக் காணப்படும். இன்று நமக்குக் கொடுக்கப்படும் சேஷன் பாதி வயிற்றுக்குத்தான் போதும். சேஷன் இல்லாத நிலை இடங்களில் பரப்பப்படுகின்றன. இவை இவை இருக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான பணம் செலவழித்து வெளிநாடுகளிலிருந்து உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்தும்கூட இந்த நாட்டில், இப்போழுது இருக்கும்படியான ஐக்கிய நாடுகளின் நிலை இப்படி இருக்கிறதென

றும் ஐக்கிய நாடுகளின் குறைந்தாலோழிய வேறு எந்த விதத்திலும் இதைச் சரிசெய்த முடியாது.

வேறு எல்லாத் தொழில்களிலும் உழைக்கச் செய்துகொள்ளுங்கள். உற்பத்தியைக் குறைக்காதீர்கள். ஆனால் ஐக்கிய நாடுகளின் குறைகளைச் செய்துகொள்ளுங்கள்! பொறுப்புள்ள இந்த எந்தத் தாய் தந்தைகளும் இன்னும் அப்படி மூன்று குழந்தைகளுக்கு மேல் வீடுமே மாட்டார்கள், பையன்களுக்கு மட்டும் போதாது; குழந்தைகளைச் சரியான முறையில் வளர்ப்பதற்கு உதவாதும்கூட, நினைவையும், பொறுப்பையும், பொறுமைமையும் மிகவும் வேண்டும். குழந்தைகள் அதிகமாக இருந்தால் ஒரு வகையாகச் சரியாகக் கவனிக்க முடியாமல் போய்விடும். அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்குக் குறைபாடு ஏற்படும். குழந்தைகளைப் பெற்றுவிட்டுக் கடவுள் காப்பாற்றுவார் என்று சொல்லும் காலம் இது. அல்ல. இதை நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இப்போழுது கவனமாக வலது பெண் குழந்தைகளுக்குப் பதிலாகவும், ஆண் குழந்தைகளுக்கு இருபதுமாக இருப்பதைப் பதிலாகவும், இருபத்திரண்டுமாகச் செய்துவிட்டால் இந்த மூன்று வருஷ வித்தியாசத்தில் பிஸ்க்கெட்டிய பசு வளம் குழந்தைகள் குறைந்துவிடும். ஆண்களாகட்டும், பெண்களாகட்டும் இன்னடாம் கவனமாகச் செய்து கொள்ளாமல் இருக்கலாம், கோயாளிகளும், குடும்ப சமரங்களைச் செய்ய முடியாதவர்களும் கவனமாகச் செய்து கொள்ளக் கூடாது. குழந்தைகள் வேண்டாமென்ற சிந்தனை தற்போதுக்கு வேண்டிய வேண்டியவர்களையும், சாதாரணமாகக் கவனமாகக் கிடைக்கும்படி செய்தல் வேண்டும். இவை சர்க்காரும் காப்பாற்றும் செயல் வேண்டிய வேண்டியவை.

எல்லா எரிவதற்குச் செய்யும்போது அரிப்போய் பெருக்கிப்பெறும் பயிற்சியைக் கூடாது. காணடையில் ஆதரவு தராமல் விடக்கூடும். குழந்தைகள் ஒரு பாவமும் செய்யவில்லை. குழந்தைகளை உற்பத்தி செய்து வறுமையில் வாடவைப்பதோ கஷ்டப்பட்டுச் செய்தாலோ பொறுப்பற்ற செயலாகவும், சமுதாயத்திற்கு இழைக்கும் பெருக் தீங்குமாகும். கடந்த இந்தியாவில் வாரும் ஐக்கிய நாடுகளின் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

வாழ்க, பாத சமுதாயம்!

தமிழக அகாடமி

பழனித்தல வரலாறு
தீருக்காயில் வழியும்

சூரியசுத்தியே கங்கன்ட தெய்வமாக விளங்கும் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும் புண்ணிய கோத்திரங்களில் பழநி யும் ஒன்று. தொன்மை மிக்க பழனித் திருக் கோதியின் வரலாற்றைச் சுவைத் திருவாரத் துதி ஜே. எம். சோமசுந்தரம் பிள்ளை இத் தலத்தில் ரசமாக எழுதிப்போட்டுள்ளார். அத் தலம், ஆலயம் செல்லும் பந்த கோடகம் தெய்வத்தை எக்காற பயப்பதியுடன் கூழி டு வேண்டுமென்பவதயம் விளக்கியுள்ளார். ஸ்ரீ சோமசுந்தரம் பிள்ளை மூன்று இக் கோயிலின் கிரகாக அனுகாரியாக இருந்த பக வும்கியே தேவதூதர்களைச் செய்த அடியாள்களின் பாராட்டைப் பெற்றவர்; தமிழ் காட்டுக் கோயில்களின் தெய்வபயம் புகழையும் பரப்புவதையே முக்கிய கட்சிய மாகக் கொண்டு உதவித்த கருவவர். பழநி யம்பலிக்குச் சென்ற தண்டாயபத பாணியை கழிபட விரும்பும் பந்தர்களுக்கு இந்தத் தலம் மிக்க உபயோகமாக இருக்கும். வினா ௧. 1. பிரகாரம்: சுவை தெய்வத் தலம், பழநி.

ஒரு தீர்த்தம்:—சென்ற 12-ம் தேதி “கங்கி” இரவு தட்டையில் ஒரு கட்டத் தட்டுக்குள் வெளியே விடுக்கும் சதம் வெள்ளி சதம் என்ற அட்டைப்பட விளக் கத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது. இந்தப் புத்த கத்தைப் படித்த பிறகு அது வெள்ளி சதம் அல்ல, தங்க ரூபி என்ற தெரிந்தே வேறும் பிரகாரம் வேண்டி வருகிறது!

கூலி

விநாயக்கைப் போலில் சிறப்பிட்டு, அத் தப் போலியேயே மகையும் ஒரு கூலிச் சிற களின் கதை இது. சமூகத்தின் சீர்த தட்டில் இருந்த கொண்டு உயர் கால இடைவிடாத போராளும் ஒரு கங்கத்தின் பிரதிநிதியாக விளங்கிய இச்சமூகம் மாயலின் உதயிபால் கைத்தட்டுச் சென்ற ஒரு உத்தியோகத்தர் கிட்டில்

வேலைக்கு அமருகிறார். அந்த கிட்டி வறு மானி காலம்வராத செஞ்சென். அவர் சிறகினைப் புகழியான கொடுமைகளுக்கு ஆள்கிறார். அந்தத் தாண்டொருத் தம்பதியிருந்த கிளப்பிட்டு, மூட்டை தக் கிப் புகழ்க்க ஆரம்பித்தப் பிறகு ஒரு தொழிற்சாலையில் வேலைக்கு அமருகிறார். பிறகு அங்கிருந்த கிளப்பிட்டு பம்பாய்ப் பட்டணத்தக்குச் சென்ற அங்கு ஒரு தனாசனியம்மாளிடம் வேலைக்கு அமரு கிறார். சிக்கலா இருக்கிறார்; பாதிரிம் கழுக்கிறார்; கீழ் கட்டிடுகிறார்; அங்கப் போத உதவிக்கிறார். உட்கிடில் ரோய் காய்ப் படுகிறார். சிறகன் கால்க்கை அத் தலம் முடிவடைகிறது.

இந்தக் கதைகள் எதன் இருக்கிறதா? செஞ்சென் பிரகாரம் ரோகம் இருக்கிறதா? அன்பு இருக்கிறதா? உதாரணம் இருக் கிறதா? தெரிவிக்கும் விருந்த இருக்கிறதா? என்ற கேட்டால் இருக்கிறது, கல்லாம் இருக்கிறது என்றதான் பதில் உதாரணம்.

வினா ௧ 5; மூல ஆசிரியர்: மூலக்காரத் துரைத்; தொழிற்சாலைப்: ஆர் சாமரதன்; பிரகாரம்: புதுமைப் பதிப்பகம், காண்குடி.

மாமக்கியம்

சூரியசுத்தியின் கிரகத்தினைப் பிரதிநி திபெற்ற இடங்களில் மாயங்குடிபுரம் ஒன்று. மாயங்குடிபுரத்தர் தெய்வகளைப் பாராதவர் களைப் பழந்தமிழ் காட்டுப் பண்பாட்டை அறிந்தவர்கள் என்ற சொல்ல முடியாது. மாயங்குடிபுரத்தக்குச் சென்ற தமநாட் தன் உயர்ந்த கைப் பொருள்களைக் கான விரும்பும் கைஞர்களுக்கும் கிரகர் களுக்கும் உதவிபாரிசுக்கென ஒரு வழிக் குறிப்புப் புத்தகத்தை வேம்பு, எலிபா என்ற இரு இனஞர்கள் எழுதிவிடுக்கிறார்கள். மாயங்குடிபுரத்தன் காலாறு, அங்குள்ள சித் தங்கள் கதை வேலை, அகற்றில் உள்ள தெய் வபுகள் பாலை என்பதை பெய்வாய் இந்தப் புத்தகம் தெரிவாக விளக்குகிறது. எழுத் தில் மட்டுமல்ல; பட்களால் உபத்தான்.

இப்போது சென்னை சர்க்கார் மாயங்கு டிபுரத்தக்குச் சென்னைவிலிருந்த பன் கிடு கிறார்கள். இந்தப் புத்தகத்தை ஒரு தடவை படித்தபின் மேற்படி பண்கில் எதி மாயங்கு புத்தகத்துப் போனல் போதும். பங்கித் கதைகள் அந்தச் சிறப்புகளை காப் திறந்த சொல்லியும். வினா அனா 8. பிரகாரம்: உயர் பதிப்பகம், தாய்ப்பாம்.



யாருக்கு வெற்றி?

ராக்

ஒரு காட்டில் முயல் ஒன்று இருந்தது. அது மிகவும் புத்திராதி. துஷ்ட மிருகங்கள் இருக்கும் இடத்திற்கே அது போகாது. முயல் யுத்தமென்று வளர்க்கிறந்ததனால் மற்ற துஷ்ட மிருகங்கள் யாவும் அதன் மீது ஒரு கண் வைத்திருந்தன.

ஒரு நாள் அந்த முயல் இரை தேடுவதற்காகத் தன்னுடைய இருப் பிடத்தினை விட்டு வெகு தூரம் போய் விட்டது. ஆயினும், அதற்கு விட்டுக் குத் தரும்படி போது வறி தெரியவில்லை; தவித்தது. அப்பொழுது அருகிலிருந்த ஒரு புதரில் படுத்துக் கொண்டிருந்த சிங்கம் முயலைப் பார்த்து ஒரு கர்ஜனை செய்தது. போதாக் குன்றாக் ஒரு ஓரையும் முயலைப் பார்த்துவிட்டது.

பாவம், முயல் என்ன செய்யும்! எதிரியைத் தவிர்த்துக் கொண்டு ஓடாது கால் பாய்ச்சலில் ஓட ஆரம்பித்தது. முயலைத் துரத்திக்கொண்டு சிங்கமும் ஓரையும் ஓடி வந்தன. துஷ்ட மிருகங்கள் கிட்ட நெருங்க நெருங்க முயல் ஒன்றைத் தோன்றமல் தவித்தது. "ஓர்ந்து கொள்ள ஒரு இடமும் காணவில்லை. இனிமேல் என் உயிருக்கு ஆபத்துத்தான்!" என்று முயல் நினைத்த சமயத்தில் அதன் கண்களுக்கு ஒரு விறிய பொத்து தென்பட்டது. முயலுக்குச் சந்தேகமும் தாங்கவில்லை. ரேரே என்று அந்தப்

பொத்துக்குள் நுழைந்து அது பறுங்கிக் கொண்டது. ஓடிச் சென்றோட வந்த முயல் திரை என்று பொருளுக்குள் நுழையவே சிங்கத்துக்கும் ஓராய்க்கும்

ஒன்றும் விளங்கவில்லை. இரைக்க இரைக்க ஓடி வந்து பொந்தின் எதிரில் நின்று கொண்டு விழித்தன.

"உன்னுடைய நாள் அகாத விட்டு விட்டேன்!" என்று சிங்கம் ஓராய் மீது குற்றம் சாட்டியது.

ஓராய்க்குமே இருக்குமா? "உன்னுடைய நாள் அகாத விட்டு விட்டேன்!" என்று அதுவும் பதிலளித்துச் சிங்கத்தின்மீது குற்றம் சாட்டியது.

சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் வாய்ப் போக வறுத்து ஒன்றுக்கொன்று சண்டை விட்டுக் கொள்ள ஆரம்பித்து விட்டன.

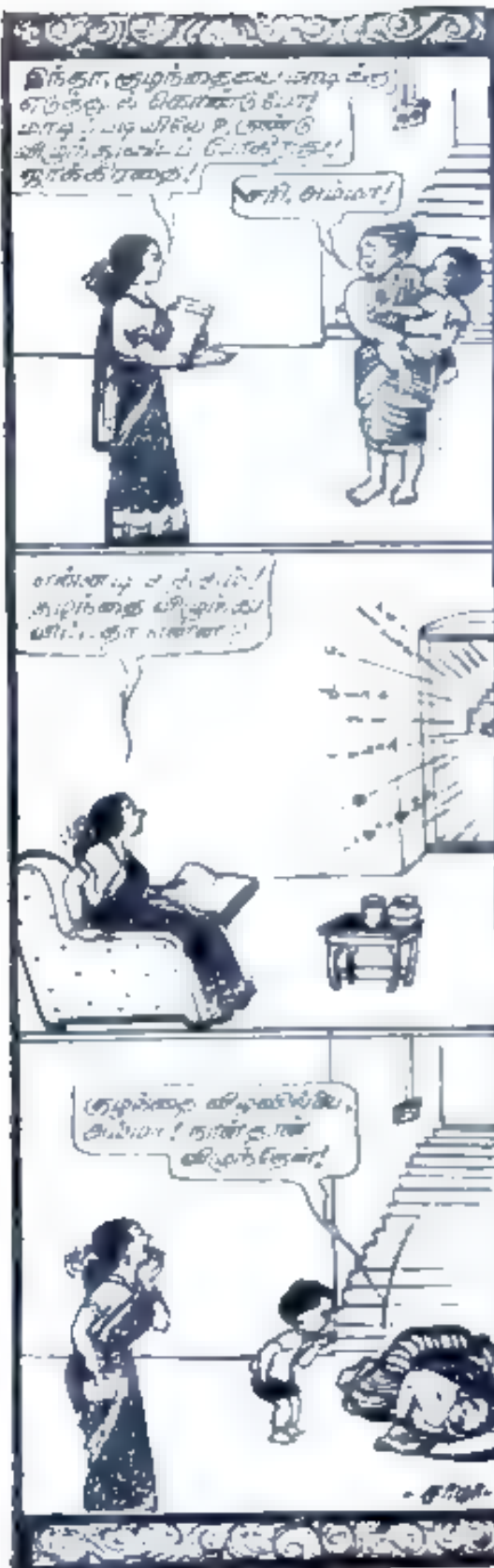
இதைக் கவனித்த முயல் "சிறேன்தரர்களே, நீங்கள் ஏன் ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டுக் கொள்ளுகிறீர்கள்? நானே ஒரு சிங்க முயல். உங்கலில் ஒருவருடைய கடைவாய் ஒக்கட நான் காணமாட்டேன். என்னை யாராவது ஒருவர் மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்!" என்று சொல்லவே, சிங்கமும் ஓராயும் சண்டையா நிறுத்தி விட்டன.

"முயல் சொல்லுவது வாஸ்தவம் தான். ஆனால் யங்குள் யார் முயலை எடுத்துக்கொள்வது?" என்று சிங்கம் ஒரு சந்தேகத்தினை எழுப்பியது.

முயல் பொந்துக்குள் இருந்து கொண்டே "சிறேன்தர்களே, நான் சொல்லுவதைக் கேளுங்கள்! இரண்டு

பேரும் வட்டமாகப் போர் எதே சுற்றி வளைந்த நிலங்கள். ஒருவர் வாலை ஒருவர் வாயினால் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். அப்படியே சுற்றிச் சுற்றி





யாருங்கள். யார் களைப்படையாமல் வெகு நேரம் சுற்றி வருகிறார்களோ அவர்கள் என்னை அவையட்டும்!" என்று சொல்லவே சிங்கமும் ஓடியும் "பேஷ், பேஷ்! சரியா? போகணை!" என்று சம்மதமாக.

"காந்தாய் அதில் பலமுள்ளவன். என்னை களைக்காமல் சுற்றிச் சுற்றி வருவேன். எனக்குத்தான் முயல்!" என்று சிங்கம் களைத்துக் கொண்டது.

"என்னை விட வேயமாகச் சிங்கம் நால் சுற்றி விடியாது. என் களைப்படையாமல் வெகு நேரம் சுற்றி வருவேன். எனக்குத்தான் முயல்!" என்று களைத்து ஓடிய.

பிறகு சிங்கமும், ஓடியும் வெகு நேரம் போகிறதில் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருந்தன. இப்போது மிகவும் களைச் செறிந்த நேரத்துக்கெல்லாம் மிகவும் களைப்படைந்து விட்ட பொயிலும் முயல் எப்படியாவது அடைபட வேண்டுமென்று என்ன ஆத்தோசம்! பிடியாத மாகச் சுற்றிச் சுற்றித் தள்ளாடித் தள்ளாடி நகர்ந்து கொண்டிருந்தன.

முயலுக்கு ஆயத்தம் தாங்க வில்லை. "மிகேயிகர்களே, நீங்கள் களைப்பு மேலிட்டாலும் பிடியாத மாகச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்! இப்படியே இருந்தால் சிங்கமும் ஒரு முடிவற்ற வரமுடியாது; எதுவுமே இதைப் பொருத்தம் இருந்து விட வேண்டியதுதான்! ஒத்திருந்து வெற்றி பெற ஒரு யுக்த சொல்லு மிறேன். இதில் பொருத்திருந்து ஒரே ஓட்டமாக இப்பொழுது ஒடுகிறேன். நீங்கள் இருவரும் என்னைப் பின்பற்றி ஓடி வருங்கள். யார் என்னை முதலில் பிடித்து விடுகிறார்களோ அவர்கள் என்னை எடுத்துக் கொள்ளட்டும்!" என்று சொல்லி முயல் தான் புலித்து கொண்டிருந்த பொருத்திருந்து வேளையே வந்து நாலு கால் பாய்ச்சலில் ஓடியது.

முயல் ஒடுவதைப் பார்த்த சிங்கமும் ஓடியது என்ன செய்யும்? அவதாயம் பொருக்கச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து களைப் படாவிட்ட விட்டனவே! எப்படி ஓட முடியும்? இவ்விதம் நடந்தால் அசடு வழிய, தங்களை அமாற்றிய முயலின் புகழியை மெய்ச்செய்து கொண்டன!



சிதந்திர மாளிகை

ரஜயமணி

8. பார்லிமெண்டின் அதிகாரங்கள்

மசோதாக்கள்:—பண சம்பந்தமான மசோதாக்களைத் தவிர, வேறு எந்த மசோதாவையும் பார்லிமெண்டிலோ அல்லது ராஜாங்க சபையிலோ கொண்டு வரலாம். ஆனால், பண சம்பந்தமான அதாவது நிதி மசோதாக்களைப் பார்லிமெண்டில் மாத்திரமே கொண்டு வர வேண்டும். ராஜாங்க சபையில் கொண்டு வரக் கூடாது.

நிதி மசோதா பார்லிமெண்டில் நிறைவேறியபின், ராஜாங்க சபைக்கு அனுப்பப்படும். ராஜாங்க சபை தன்னுடைய சிபார்சுகளுடன் பதினாறு நாட்களுக்கு முன் அந்த மசோதாவைத் திருப்பவும் பார்லிமெண்டுக்கு அனுப்பிவிட வேண்டும்.

அந்தச் சிபார்சில் எல்லாவற்றையுமே அல்லது சிலவற்றை மாத்திரமோ நிராகரிக்கப் பார்லிமெண்டுக்கு அதிகாரம் உண்டு.

ராஜாங்க சபையில் சிபார்சுகளைப் பார்லிமெண்டு அங்கீகரித்தாலும், அவ்விதமாகவேட்டாலும் நிதி மசோதா இரு சபைகளிலும் நிறைவேற்றி விட்டதாகவே கருதப்படும். பார்லிமெண்டு அங்கீகரிக்கும் சிபார்சுகளின் படி மேற்படி மசோதா சீர்திருத்தப்பட்டு நிறைவேற்றம்.

நிதி மசோதாவை ராஜாங்க சபை மசோகுறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் திருப்பி அனுப்பாவிட்டால், அந்தக் கெடுமுடிக்கவுடனே அந்த மசோதா இது சபைகளிலும் நிறைவேற்றாதாகக் கருதப்படும்.

குறிப்பிட்ட மசோதா நிதி மசோதாவா அல்லவா என்ற கேள்வி எழுமாயின், அதையொட்டிப் பார்லிமெண்டு சபாநாயகரின் தீர்ப்பே முடிவானது.

நிதி மசோதாவைத் தவிர வேறு எந்த மசோதாவும் இது சபைகளினாலும் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். இல்லாவிடில் அது நிறைவேற்றாதாகக் கருதப்பட மாட்டாது.

ஒரு சபையில் நிறைவேற்றிய மசோதாவை மற்றொரு சபை நிராகரித்தாலும், திருத்தங்கள் விஷயத்தில் இது சபை

களுக்கும் அபிப்பிராய வேதம் ஏற்பட்டாலும், அல்லது மசோதா ஆலோசனைக்கு வந்து ஆறுமாத காலம் ஆகிவிட்டாலும், அந்த மசோதாவை யொட்டி விவாதிப்பதற்காகக் குடியரசுத் தலைவர் இது சபைகளும் அடங்கிய கூட்டத்தாங்கு கூட்டலாம்.

அந்தக் கூட்டத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களில் பெரும்பான்மை ஆதரித்து நோட்டுக் கொடுப்பார்களாயின், மசோதா நிறைவேற்றியும்.

நிதி மசோதாவைத் தவிர இது சபைகளிலும் நிறைவேற்றிய வேறு மசோதா குடியரசுத் தலைவரின் அங்கீகாரத்துக்காக அவரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். அவர் மேற்படி மசோதாவைப் புனரலோசனை செய்யும்படி மீண்டும் திருப்பி அனுப்பலாம். அல்லது குறிப்பிட்ட சில திருத்தங்கள் செய்யும்படி கூறலாம். அங்கு நடைய விட்டிருக்கு இவ்வுக, இது சபைகளும் அவ்வாறே புனரலோசனை செய்ய வேண்டும்.

எனினும், குடியரசுத் தலைவர் குறிப்பிட்ட திருத்தங்களை நேரடியாக சபைகள் ஏற்றுக் கொண்டாலும் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும், இரண்டாவது நடவடிக்கை அந்த மசோதாவை அங்கீகரிக்க மாறுக்கு அதிகாரம் தலைவருக்கு இல்லை.

மேலே வருஷமும் இப்போதிக்காரின் அந்தந்த வருஷத்திய வரவு செலவுத் திட்டத்தை இது சபைகளிலும் சமர்ப்பிக்கும்படி குடியரசுத் தலைவர் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தலைவருடைய சிபார்சைப் பெற்று பிரதான மான்வத் தொகை கோரி நிதிமந்திரி பார்லிமெண்டில் தீர்மானம் கொண்டு வரலாம்.

நிதி மசோதாவை யொட்டி பார்லிமெண்டில் என்ன நடவடிக்கைகள் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றனவோ, அந்த நடவடிக்கைகளை மாகாண சட்ட சபைகளிலும் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டும்.

கப்பிம் கோர்ட்டு அல்லது கைபி கோர்ட்டு
 கீதிபதிகளின் நடத்தையையப் பற்றி
 பாஸ்கிமெண்டில் எவ்வித விவாதமும்
 நடைபெறக் கூடாது. எனினும் குறிப்
 பிட்ட கீதிபதினாய் பதவியிக்குத்
 அகற்றுப்படி. குடியரசுத் தலைவரின்
 விண்ணப்பம் மூலப்பிக்க வேண்டும் எனப்
 தீர்மானம் கொண்டு வந்து விவாதிக்க
 வகை.

சுயேச்சுணர்வு மட்டும்தான் பற்றி
 விவாதிக்க வகையான சர்வ சமாதானத்திற்கும்
 சந்தர்ப்பம் இல்லை.

சர்வ சமாதானத்தின் நடவடிக்கைகளைப்
 பற்றி விவாதிக்க கோர்ட்டுகளுக்கு அநி
 யம் இல்லை.

மாகாண சட்டமன்றத்தின் அதிகாரத்
 துக்கு ஒதுக்கி வைத்துள்ள விஷயங்களை
 போட்டியும், தேர்ப் தேவை முன்னிட்டு
 மாகாணங்களுக்காகப் பட்டம் செய்ய
 பாஸ்கிமெண்டுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்
 பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அவ்விஷயமாக
 சர்க்காரின் செயல்பாட்டும் தீர்மானம்
 மூன்றில் இரண்டு மட்டும் அங்கத்தினரின்
 ஆதரவைப் பெற்று சிறைவேறு வேண்டும்.
 அந்தத் தீர்மானத்தை அடிப்படையாகக்
 கொண்டு போஸ்கிமெண்டின் சட்டம்
 சிறைவேறு வேண்டும்.

சர்க்காரின் செயலில் சிறைவேறும் மேற்
 படி தீர்மானம் இரு வருஷ காலம் வரை
 யில்தான் அமலில் இருக்கும். பிறகு
 அந்தக் கால கெடுவை நீடிக்கலாம்.
 அந்தத் தீர்மானத்தின் கால கெடு
 முடிந்தபின்னும் ஆறுமாத காலத்துக்குத்
 தான் மாகாணங்களுக்காகப் பாஸ்கி
 மெண்டு சிறைவேற்றும் சட்டம் அமலில்
 இருக்கும். அதன்பின் அந்தச் சட்டம்
 காலாவதி யாகியிடும்தான்.

கப்பிம் கோர்ட்டு அமைப்பு, அதிகார
 மக்கள் முதலிய கப்பிம் கோர்ட்டு மக்கள்
 மான மக்கள் விவாதிக்கப்படும் ஒட்டிப்
 பட்டங்கள் சிறைவேற்ற பாஸ்கிமெண்டுக்கு
 மாத்திரமே அதிகாரம் உண்டு.

புதிய கோர்ட்டுகளை ஏற்படுத்தவும்
 பாஸ்கிமெண்டுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்
 பட்டிருக்கிறது.

போஸ்கிமெண்டின் சிறைவேறுவது சர்க்கார்
 துக்கு மட்டுமல்லாது பாஸ்கிமெண்டின் சிறை
 வேறுவது பாஸ்கிமெண்டின் முரண்பாடு
 இருந்தமையின் அங்கமாக நடத்தப்படல்
 வேண்டும் என்பதன் மூலம் பாஸ்கிமெண்டின்
 படி உருவம்.

போஸ்கிமெண்டின் மாகாண சட்ட
 மன்றத்தின் சிறைவேறும் சட்டத்துக்
 க் குடியரசுத் தலைவரின் அல்லது அவரின்
 மின் மூலம் மாகாண சட்டமன்றம் நடத்த

வகையான நடத்தப்படல் அந்தச் சட்டம்
 மெய்யுபயோகமாகப் போய்விடாது.

மக்கள் மாகாணத்தின் அதிகார அதிகார
 மும் பாஸ்கிமெண்டின் சட்டத்துக்கு
 அல்லது இதில் மக்கள் தீர்மானம் அதி
 காரத்துக்கு முரணாக இருக்கக் கூடாது.

போஸ்கிமெண்டுக்குச் சட்டம் செய்ய அதி
 காரம் இல்லாத விஷயமாகியும், அதை
 யோட்டியப் பாஸ்கிமெண்டு சட்டம் செய்ய
 வகை என்று இரண்டு அல்லது அதற்கு
 மேற்பட்ட மாகாண சட்ட மன்றத்தின்
 மூலத்தில்தான், அவ் விஷயமாகச்
 சட்டம் கொண்டு வந்து சிறைவேற்றும்
 அதிகாரம் பாஸ்கிமெண்டுக்கு அளிக்கப்
 பட்டிருக்கிறது.

இந்தியா முழுவும் கட்டுப்பாடு, தரை
 மண்டி, ஆகாசம் மண்டி மக்கள்
 போக்கு வரவுப் பாதைகளை நிர்ணயிக்க
 வகை சிறைவேற்றும் பாஸ்கிமெண்டுக்குப்
 புதுமை அதிகாரம் உண்டு. மற்றும் அவ்
 விஷயமாகப் போக்குவரவுப் பாதைகளை
 சீரமைக்கும்படியும் அவற்றைப் பராம
 மரிக்கும்படியும் மாகாண மக்களுக்குத்
 தக் கட்டி வைக்கப் பிறப்பிக்கவும் பாஸ்கி
 மெண்டுக்கு அதிகாரம் உண்டு.

மாகாண அமைப்பின், கவுன்சில் அங்கத்
 தினர்களின் உற்பனம், அவ்வுள்ள முதலிய
 மற்றவை அப்போதைக் கப்பிமெண்டு நிர்ண
 யிக்க அந்தந்த மாகாணக் மாகாணத்துக்கு
 அதிகாரம் உண்டு. அவ்வாறு நிர்ண
 யிக்கப்படும்தான் வரையில், இந்த அரசியல்
 சட்டம் அமுலுக்கு உருவம் அவர்களுக்கு
 வகை சம்பளமும் அவ்வளவு உண்டிடா
 அதேபோல் கொடுக்கப்படும்.



புது அல்லி ஏறக்கூடாது திருவாரூர் தே.
 நடத்தும் அமைப்பின் சேவைத் தீர்மான
 மேல் உடனடியாகத் துறைமுகம் துறைமுகம்
 துறைமுகம் துறைமுகம் துறைமுகம்
 துறைமுகம் துறைமுகம் துறைமுகம்
 துறைமுகம் துறைமுகம் துறைமுகம்
 துறைமுகம் துறைமுகம் துறைமுகம்

அவ்வுடனடியாகத் துறைமுகம்

முன்று வருஷங்களுக்குப் பின்...

11. விழிநாதன்

“நீங்கள், சில் பாபு?”

துந்து வருஷங்களுக்குப் பின் ஒளித்த அந்தக் குரல் அவனுடைய மனதை என் னவோ செய்தது.

அவன் மௌனமாக நின்று கொண்டிருந் தான். ஒரு காலத்தில் மிகவும் நெருங்கிப் பழகிய ஆராய்க்கெற்றோர் என்று அவன் அறிந்தவற்றையெல்லாம் போல நின்று கொண்டிருக்கவேண்டி. யிருந்தது. “ஆம்” என்ற ஒரு சொல்லைத் தவிர அவன் வாயி னின்றும் வேறொரு சொல்லும் எழவில்லை.

“இன்று இந்தப் பக்கம் எங்கே வந்தீர்கள்?”

“கம்மா உன்னைப் பார்த்துப் போய் தற்காலத்தான்.”

அவன் ஏதோ சிலையில் அப்படிச் சொல்லியிட்டான். ஆனால் அடுத்த கணமே அம்மாநிரியான சொற்களை உப யோசிப்பது—அதுவும் விவாகரண பெண் ணைப் பொறுத்தவரை அவதூறுக் கிட மாகும் என்பது அவனுக்கு நினைவுக்கு வந்தது. அவன் அவளுக்கு என்ன வேண்டும்? ஏதோ பாவிய நண்பன். அவ்வளவு தானே!

பல பேருக்கு மத்தியில் தன்னை யாரோ அவமானப்படுத்தியது போலத். தோன் றியது அவளுக்கு. அவளுடைய குழிந்த சிலந்த கவனங்கள் இன்னும் அந்த மாகச் சிலந்தன.

“ஒரு விஷயம் கேட்கலாமா?”

சில் பாபு உட்கார்ந்து கொண்டே அவனைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

“கேட்க வேண்டிய அவசியம்?”

அவன் குரலில் கொஞ்சம் கடுகெடுப்புத் தொனித்தது.

“ஏனெனில் அந்தக் கள்ளியின் பதி லைப் பொறுத்துத்தான் என் வாழ்க்கை யில் கசைமோ துக்கமோ அடைய முடியும்?”

“ஒகோ, அப்படியா?”

“ஆமாம்.”

“சரி, அப்படியானால் உங்கள் கேள் விக்கு, நீங்கள் கேட்காமலேயே நான் பதில் சொல்லிவிடுகிறேன்.”

“உன்னால் சொல்ல முடியாது, ஆரா!”

“இல்லை. என்னால் சொல்ல முடியாது. நான் உங்களைக் காதலிக்க முடியாது. ஏனெனில் நான் விவாகமானவன்.”

சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்திருந்த சில் பாபுவின் கால்கள் சங்கோசம், வாந்தம் வெறுப்பு இவற்றினால் நடுங்கத் தொடர் கின. அவனால் வாய் நிறந்து பேச முடிய வில்லை. ஆனால் ஆரா மேலும் சொல்லிக் கொண்டே போனான்: “கல்யாணம் ஆகா மல் காதலிப்பதும் ஒரு விதத்தில் மாண விக விபரமாதாகும்.”

“எனக்கு அக தெரியும், ஆனால்...”

“ஆனால் என்ன?”

“நான் கேட்க நினைத்தது வேறு.”

“அதென்ன?”

ஆரா ஆதரத்துடன் கேட்டான்.

“ஆமாம், இந்த டாக்டர் உங்களை...”

நானமுற்ற ஆராவின் நீண்ட விழிகள் பலவினமான அவனுடைய முகத்தை ஒரு முறை ஏறிட்டுப் பார்த்தன. பிறகு தானாகவே தரையை நோக்கலாயின.

சில் பாபு மறுபடியும், “காமமில்லாத காதல் ஒன்று இருப்பதாக உங்கள் விவேக புத்திக்கு எட்டவே யில்லை யல்லவா?” என்று கேட்டான்.

தோல்வியே கண்டறியாத ஆராவினால் வெட்கத்தை விட்டு இத்தடவை தன்னைச் சமாளித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அவன் கட கட வென்று நலகத்தான்.

ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு அவர்கள் மஞ்சரியில் இருந்தனர்.

ஒருநாள் காலைப்பெய்யுது வானம் தவிச் சொப்பையுடன் விளங்கியது. அவ்வளவு எழிலுடன் காட்சியளித்த அந்தக் காலை யின் மாக்ஸ் இன்னும் எவ்வளவு எழிலுட னிருந்திருக்குமோ, தெரியாது. அவன் ஜன்னலையே உட்கார்ந்து ஏதோ யாழ் றிக் கொண்டிருந்தான். துன்ன யாக்கு வெளியே இயற்கையின் காதல் நாடகம் எப்பொழுதும் போலவே நடந்து கொண்டிருந்தது.

“மேகம் ஓடியது, ஓடிப் போய்த் தலை நிமிர்ந்து நின்றுகொண்டிருந்த மலையாச லின் கிரதத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது. மெது சேர்த்துக்கெல்லாம் மலையாசலின் கிரதம் மறைத்துவிட்டது. மலையாசலிந்து இருந்திய அருவி ‘சலசல’ என்பதத்துடன் கிர் நோக்கி ஓடி ஒரு பெரிய பள்ளத் தில் துக்கிய மடைத்து விட்டது.”

இவ்வாறு எழுதிக் கொண்டிருந்த அவன் அந்த விருத்தியிட்டுத் திடீரென்று

தன்னுடைய 'டயரீ'யில் ஏதோ குறித்
தக் கொண்டான்.

"காதலுக்கு இரண்டே இரண்டு பக்
கியமான முடியுதான் உண்டு."

அவன் மெதுவாகப் பின்புறமாக
வந்து தனது தனிக் காய்கனாக, அவ
னுடைய கண்களை இறுகப் போத்தியன்.
அவன் அந்தக் கைகளை மெதுவாகத்
தொட்டுத் தடவிப் பார்த்தான். ஆஃ!
எவ்வளவு மிருதுவான காய்கன்! அந்தக்
கர ஸ்பரிசத்தில்தான் என்ன கைப்
இயிறும். அதை நிரூபிப்பதே நான்
புல்லுக்கிறது. அவன் அந்தக் கைகளை
சுத்ததியை முயற்சிக்கவில்லை. ஆனால்
நிறிது கோத்துக்கெல்லாம் அன்னாகிய
சிறித்துக்கொண்டு அவனெவிரே வந்து
கிள்கான். "ஓம் பரபர! என்னை அட
வாளம் கண்டுக்கொள்ள முடியவில்லை
பல்லவா?—ஆஃம், என். ஏழு நி
மிஷங்களுக்கிடையில்?" என்று அவன்
தன் கோதுரக் குளில் கேட்டான்.

"ஓம் ஏன் இங்கே?" என்று அவன்
அவர் நிராகரப் பதில் சொன்னான்.

"சொல்லமுடிக் கனா, சீன் பரபர?"
என்று கேட்ட வண்ணம் அவன் அவ
சமுதிக் கொண்டு வந்திருந்தான்.

"ஓம் ஏன்?"

"அதெல்லாம் முடியாது. சொல்லித்
தான் ஆகவேண்டும்" என்று குறுகளை
புடன் அவன் பிடிவாதம் பிடித்தான்.

கணுவில் அவன் அவளுக்கு அந்த
டயரீயையே எடுத்துக் காண்பித்து
விட்டான்.

"மனிதனுடைய மிகப் பெரிய புக
ளியை காதல்தான். தேவதைகள்
மனிதனுக்கு அளித்த பெரிய சாபமும்
அதுவே" என்று அந்நிய மூழியிருந்தது.

"போய்!"

ஆஃ அந்தத் திருத்தமாக இந்த ஓரோ
ஒரு வாழ்விதையை மட்டும் சொன்னான்.

அப்படி 'கட கட' வென்று
சுருத்த ஆரவாரத்துத் திரென்று
பயினை இத்தாலும் சீன் பரபர இன்று
கருத்தான். அவளை உபாஸிப்பதுதான்
சுமது கடனாம்" என்று தோன்றியது.
கடனே அவன் தன் குரலில் சாத்தியாத
பாசனாபத்துக் கொண்டு. "ஓம் கொண்டு
வரத் சொல்லட்டுமா?" என்று கேட்
ட்டான். அந்தக் கேள்விக்கு அவன் மகா

வது பதிலில் பரபர
வான் என்று அவன்
எதிர்பார்த்தான்.
ஆனால் பரபர நிராகர
காரில் சமயம் கொண்டு
மருத்த சீன் பரபரவார்
திருத்து என்ருர்
கொண்டவில்கு.

"வினாசத்துக்கும்
காதலுக்கும் என்ன சம
பாடம்? ஒன்று இருக்
தும் பொழுது இன்
னென்றுக்கு இடம்
வது? காதலோ, வினா
சோ வினாசத்துக்குள்
ஒன்றுகாணே இருக்க
முடியும்? அப்படி
யிருக்கும் பொழுது
காதலும் காமமும்
ஒன்று அல்லது வெவ்
வேறானவையா? என்று
போசிக்க பாபுக்குள்
சாபுருக்குக்கிறார்?

இவ்வாறு விடுதிக
வாறு ஆஃ தேக்
கொண்டுவர உன்னே
விள்குள்.

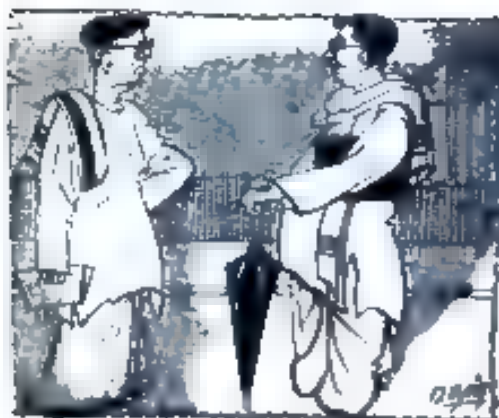
"பரபர பொய்
பன்று யிருக்கிறது!
என்னமெல்லக் கன்



நிர்வாகி :—என். ஸார்! என்னத்திற்காக நீங்கள்
இவ்வளவு கூட்டத்தில் இரண்டு முண்டியடித்துக்
கொண்டு பஸ்ஸில் ஏறுகிறீர்கள்?

ஏறுகிறார் :—நான் என் விட்டுக்கு நான் தே போல்
விட ஸார். ஸார்! ஆனால் நான் ஏதாவது Khoros
(நிர்வாகியோவர்) சொல்லவேண்டும் என்று சொல்
கொண்டிருர். அதற்காகத்தான் பஸ்ஸில் ஏறுகிறேன்!

2016



ததல் ஆயிரம் :- 3தரவுமா சமா
ம்? என் கதைகையப் படிக்கிற
கள் இப்போது இதன் மடங்கு
வெட்டார்கள்!

நெண்டவது துறியை: — ஒகோ!
படியா! உங்களுக்கு எப்பொழுது
பரணமாச்சு?

வீதிக்கு கைநாட்டாய் இறும். — கற்பனை
கதையில் கற்பனைக்கும் கவி இத்தன்
பொருள் விடுவதென்பது.....தொழில்
தந்தால் !!

இதை கேள்வி: அது மிகத் தாமதமாக
இருந்து வந்தது.

ஸ்ரீமதே சைவத் திருமூர்த்தி ஆராதனா சிந்தனை
 சத்தா கோபகலே, "சி" அல்லவ
 மயமானம்" என்று சொல்லி சிவ பரபு
 தந்தான். தனது கோட்டுப் பையனாக
 விராவிட்டுக் கொண்டு பக்கத்திலிருந்த
 னை பிள்ளைகளைப் போய் சிவரூன். சிவ
 னையின் மேல் ஒரு பூத்தொட்டி
 திருந்தது. அந்தப் பூத்தொட்டிக்குத்
 து ஆராவின் பாய் ஒன்று நயக்கக்
 டிருந்தது. டட்டி டட்டி களைத்துப்
 ண ஆராவின் அந்தக் கப்பதருவின் சேதோ
 ப்பாறிக் கொண்டு இருப்பது போல்
 தந்தது. அவள் மூத்தொற்றித்திறம்
 ர்ப்புத் தோன்றியது. அவளுடைய
 தல் சிதறிக் கிடந்தது. இவ்வொரு
 ம் அவள் மூகத்தில் விழுந்து களைப்
 கோபையை இவ்வூம் அதிகத்தன்
 டிக் கொண்டு இருந்தது. அவன் அந்தப்
 தைக் கையில் எடுத்துப் பார்த்
 ன். ஒரு ஓரத்தில் அவளுடைய பெயர்
 மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு
 இயும் எழுதியிருந்தது. சிலப்பா
 தப் படத்தைப் பார்த்தவாரே.
 ஸ்ரீ மூன்று வருஷத்துக்கு முன்பிருந்த
 - ஆராவின்" என்று கப்பிட்டான்.

“ஆனால் இன்ற இந்தப் பது ஆசை என்னை வப்பது அவமானப்படுத்துகிறது. பார்த்தாயா? என்னைப் பார்த்துக் ‘கட கட’ வேண்டுமென்று கிரீக்கிறது. அடிச்சிவமாகப் பேசுகிறது. காதுல் என்பது வேறு; காமம் என்பது வேறு. காதுக்கு ஆத்மாவடி. மனதான் சரப்பந்தம் காமத்துக்கும் ஆத்மாவக்கும் ஒரு சம்பந்தமும் இல்லாமென்று சொன்னால் அவனுக்கு சம்பிக்கை ஏற்பட மாட்டேன் என்பதற்கு”

“கான் உன்னைக் காதலித்தேன்.
மூன்று வருஷத்துக்குப்பின் இன்னும்
உன்னைக் காதலிக்கிறேன். ஆனால் என்னை?
மன்னித்துவிடு. ஆஹா! என்னால் உன்
துறைய இந்தப் புதிய உருவத்தை
அதிக நாடியவனில்லை; முடியவும் முடி-
யாதது. மூன்று வருஷங்களுக்குப் பின்,
பிறைநீர் கூடத்துக்குள்ளிருந்து வெளி-
யெழுகப்பட்டதும், உனக்குக் கல்யாணம்
ஆவிவிட்டது என்ற யோசனையைக் கேள்விப்-
பட்டேன். எனக்கு அப்போது நுது
முனையே குரம்பிவிட்டது. ஆனால் ஏதோ
யான 34ல் உனக்கு உன் விவாகத்தில்
குடியாகத் தமாக என்ன வெகுமதியளிக்க
நாடியும்? என்னுடையது என்றிருந்த
தைத்தான் 34ல் உனக்கு பின்னமேயே
வெகுமதியாக அளித்து விட்டேனே!
என்றதைத் தவிர உயர்ந்த வஸ்து
மேற் என்னிடம் ஏது?” என்று என்-
னென்றமேல் 34 மே 1970 தன் மனக்கருன்
34ல் 36ல் கொண்டு.

கோட்டுப் பையிலிருந்து ஒரு பாக்
கெட்டை எடுத்து மேஜையின்மீது
வைத்தவட்டுப் பித்தகாய் போல அவன்
வெளியேற்றான். ஆர். வாசுதேவய்யர்
மென்னை நிலையாக நின்று அவனுடைய
புறப்பக்கம் கொட்டுக் கொண்டுதானிருந்
தான். "கேப்பாய்! சீப்பாய்! என்னை
பீட்டு விட்டுப் போங்கள். கொல்வதைக்
கேளுங்கள்" என்று அவன் அவர்
வருந்தி வருந்தி அழைத்தான். ஆனால்...
"நீதே"க் "காய்ப்பாலை" மேஜையின்மீது
வைத்துவிட்டு அவர் அவசரமாக அவன்
சுத்தப் பக்கெட்டை அணித்தான். அது
ஒரு கவிதைப் புத்தகம். "நூல்கள்" என்ற
பெயரில் சிவ் பாய் எழுதிய கவிதைகளின்
தொகுதி!

ஆசாமிக்குத் துபாய் தாக்கவில்லை. பக்கத்திலிருந்து சோபானில் அப்படி "தடால்" என்று உட்கார்க்கு விட்டாள். இதற்கு முன்பேய் ஒரு மாலுமல்! உடல் உதறல் எடுத்தது. ஆசானின் தேகத்தில் ஒரு பெரும் பூம்பெய் ஏற்பட்டது. யோசித்தது.

அவன் எத்தனை நேரம் அப்படிப் பேசாமல் உட்கார்ந்திருந்தானோ, தெரிவாது. பிறகு அதைப் பிரித்தான். முதல்

பெலூன்! பெலூன்!
பெலூன் சிவனுமா, அம்மா?
நல்ல பெலூன், அம்மா!



பெலூன்! பெலூன்! பெலூன்!
என்னவோ! என்னவோ! என்னவோ!
சொன்னாயிடுமே! என்னவோ!



பக்கத்தல் -- கடல் அப்பிவிடம் காட்டும்
அன்பை -- பெரிய முத்தினிடம் காட்டும் அன்பை
-- உன்னதத்தைத் துணித்துத்தன்னை மாண்பாக
அணிந்து கொள்வவாடம் முத்து காட்டும்
அன்பை -- இந்த ஏழை ஆரவிடம் காட்டு
கொண். அப்படிப் பட்ட ஆரவுக்கு இத்தால்
சாப்பிடுவார் என்று எழுதியிருந்தது.

ஆரவின் கண்களில் இரு கண்ணீர்
துளிகம் முத்துப் போல் கோத்து நின்றன.
சிவப்புவின் படர் இருந்த அடுத்த பக்கத்தை
அவன் பிடித்தான். அதே மையர் அக் கண்ணீர்
முத்துக்கள் சிவப்புவின் அந்தப் படத்தின்
மீது விழுந்து தெறித்தன.

"புத்தி" என்று ஓராமல் ஒழியாமல்
ஒலிக்காதார் எப்பொழுது மணி ஐந்தடித்
தொடர், அவருக்குத் தெரியாது, டாக்டர்
சிரித்த பக்கத்துடன் தூயின் அறைக்குள்
"இந்த ஒரு வேடிக்கையான சம்பவம் நடத்
தது" என்று சொல்லியவரே துள்ளித்தார்.

"ஒரு பைத்தியக்காரன் ஆய்ந்திருக்குள்
தாழ்ந்த கண்ணில் ஆடி மூன்று வருஷத்
துக்கும் பிறகு எனக்கு வாழ்த்துக் கூற வங்
கிருந்தான். அவன் பிப்பண்டரிடம் ஒரு
குப்பாவில் தன் பிப்பண்டம் வாய்விட அனுதுக்குள்
கொண்டு வந்து சொல்லி அவனை மெதுவாக
மென்மே அனுப்பிவிடப்பட்டு பெரும்பாடாகி
விட்டது! அவர் சொல்லிச் சிரித்தார்.

பிறகு உடைமையக் கொடுத்து மாற்று உடை
அணிந்து கொண்டுருந்த டாக்டர் நிமிசென்று
ஆரவை இருப்பிப் பார்த்து, "என்ன படித்
துக் கொண்டிருக்கிறாய்?" என்று கேட்டார்.

"புத்தி" என்று அவர் ஆர.
டாக்டர் அவருடைய கையிலிருந்து
புத்தகத்தை வாங்கிக் கொண்டார். வெகு
வேரம் வரை அந்தப் பக்கம் நிறைந்திருந்த
ஐஸ், சிவப்புவின் படர் இருந்த பக்கமே
விரும்பவும் பிடித்துக் கொண்டது. "சிவப்புவின்
பா?" என்று டாக்டர் தயக்கத்துடன் கேட்
டார். அவர் கண்களுக்குத் தெரியாதே அதே பைத்
பைக்காரனின் உருவம் காட்டு வரித்தது.

"மூலிகா மலரை எழுதியவர்?"
"என்ன, உனக்கு அவரைத் தெரியுமா?"
"அவ்வாறு?" என்று கேட்ட பொரு
அவன் காத் தடிதர்த்தது. "தெரியும். என்னை
அவர் காதலிக்கிறார்?" என்று எப்படியே
சொல்லி புடித்தான்.

"காதலிக்கிறார்?" என்று கேட்ட ட
டர் அறிவத்தினால் அநாதாமல் அப்படி
கொடுவாரிக்கு.

"ஆமாம்" என்று சொன்ன ஆர
"காமம் இல்லாத காதல் ஒன்று இருக்கிறது
என்பது உங்க விவேக புத்திக்கு எட்டமே
விடும் பல்லவா?" என்று சிவப்புவின் கேட்ட
அதே கேள்வியை டாக்டரிடம் கேட்டான்.
அந்தக் கேட்டும் டாக்டர் 'கட கட
வென்று சிரித்தார்.

— சிந்தித்த உதவின் சொழியெயர்.



ஆரத்தி

உஷணம் 102 டிகிரிக்கு மேலே போனால், உஷண உத்தல் உதிர்வது வீச்சயம். அம்மை யானாலும் சரி, 'கடபாஸி' 'மலேரியா' இன்புரூயஸ்ஸா' முதலிய விஷ ஆரத்தி களாலும் சரி, குடி காயணமாகவே மலிர் அபரிவிதமாகக் கொட்டுகிறது. இஹ சமயங்களில் உஷணம் அதிகமாக ஏரு விடினும், மலிர் உதிர்வது மட்டும் தவறு வதே யில்லை. அப்படி உதிரும்போது தக்க சிகிச்சை செய்து தடுக்காமலிருந்து விட்டால், மலிர் விடாமல் உதிர்ந்த தீயையும் வருக்கையாய் விடும்.

வெள்ளம் வந்த பிறகு அணியிடுவதென் ? மலிர் உதிர ஆரம்பிக்கு முன்னரே, உத்த லைக் காய்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். ஆரத் துக்குப் பிறகு கோசு அணைப் பங்கு கால் பக்காடிக் குதாந்தி விட்டால், கேச வர்த்தினையக் கொண்டு கோசுதா த விருத்தி செய்த பூர்ணமாகித் கொட் ழுங்கள். கடைசியாக எண்ணப் பரிணவு களும் செய்தான பிறகு கேசவர்த்தினைய உத்தலுக்குச் செந்தது என்று தெரிய வந்தால், கோசுவர்த்தினைய முதலிலேயே அடைக்கொள்ளலாமே

கேசவர்த்தினி

உத்தலைப் பாதுகாப்பது விருத்தி செய்வது அறகு படுத்தலுது

விலை அளவு 14

(மேற் கொடி வேறு)

எண்ணக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பவர் :

தென் இந்திய ரணாயனசாலை
மொஸ் கட் ரோடு, கோயமுத்தூர்

க ல் கி

தமிழ் நாட்டின் தலை சிறந்த
வாரி பத்திரிகை

தன்னைக்கு வரவும்
சனிக்கிழமை கொழும்பின்
விற்பனைக்குக் கொடுக்கும்

இலங்கையில் எலுண்டுளில்
உதிரைக்கிச் எலுண்டுகள்
தேவை. விவரங்களுக்கு
அமக்கு வருதவும்

வெஸ்டன் நியூஸ்

எ லு ன் னீ ன்

170, ஆட்டுப்பாடி ருத் தெரு
கொழும்பு

கம்பர்தரும் காட்சி

258. ஜாக்மெதையாபே இரூங்கன் !

விஷுவர் என்ன என்ற விசாரிப் பதற்கு மானாப் பஸ்டரின் காலவளரான மயிர்த்தம், குமிர்தம் என்ற இருவரும் வந்தார்கள் என்பதைப் பார்த்தேன்.

வந்த அந்தர்களைப் பார்த்து மயிர்தம் விசாரிக்குறன். "சீக்கன் யாசி என்ன ஜோகியா? இங்கே வந்தீர்கள்? யார் தொழித்தாள் என்னமா, அப்பாது வேற பாரியா?"

யாசி, இவன் எய்திய கருமம் வரவது.

யோகித் துர்திரோ, புறத்தோர் எண்ணமோ.—

சாம்புல தின்றுதிர் தாமத்த ஆதேனார்

சோகிவிர் மெய்முறை சோன்று சிர்!" என்றே.

[யாசி தங்கள் யாசி இவன் எய்திய கருமம் வரவது: இங்கு வருவதற்கான காரியம் எதுமோ: சாம்புல தின்று தீர்: எய்கன் பக்கத்திலே ஐம்புல வரவ தித்தேரிகன் திங்கள், ஆகவக சித்தேர்ப் பாய்கு மெயே தித்திரிகன் என்று கருமதேன்: ஸோத்த ஆதேனார்: எய்கன் எய்கன் தெர்திடுக்குறிய அற யென்கார்: சோகிவிர் மெய்முறை சோகிவிர்: சித்தும் தயக் காமம் உய்கமகய அப்படியே சோக அய்கன்: எய்குக் காமம் சித்தும் மயிர்தம்.]

..

விஷுவர் தோடு வந்த அந்தகனான ஜாகன் பதில் சொல்லுமின்:

"குரார் வந்தது திரிபத்தனத்தே, யார் கருமம் மாய் அகத்தித்தவன் மானம், மானியே சான் அகடய வந்திருக்கிறன் இந்த விஷுவன்."

யகவன் வழிமுதல்
யாசித் தாயகன்,
யகவன் கரகடைத்(து)
உய்யப் போத்தனன்;

தகவுது சித்தையன்
தரும தீதியன்
மகன்மகன் மானத்தன், தான்
முத்தரு வாய்மையகன்."

[யகவன் வழிமுதல்: சூரிய மந்தமாதர் சேர்த்த தனிச் சித்திபத்த அரண் தாயகன்: யாசித் தாயகன்: துறாகச் சக்கரவர்த்தி: யகன் அகன் கருக் அகடத்து: அகடக்கன் மான அகனார் சான் முத்தரு தன் கதிரை அகடய வந்திருக்கிறான்.]

அப்படியிட்ட இவன் யாசி என்று சொல்லுமின்: தகவுது சித்தையன்: உயர்த்த மய்யு காய்த்த உய்கத்தவன்: தாக்குகத்த மகன் மகன் மயத்தன்: தோமையுக்கு தெர் வரிக: வாய்மையகன்: இவனுடைய சத்திய சேர்த்தார் சோகன் வேண்டுமானால் அப்படித் தான் சொல்ல வேண்டும்.)

..

விஷுவன் கம்பர்தமாத என்ன சித்தித்தது என்ற கேட்ட மயிர்தருக்து விஷுவனுடைய குணதிரையினைப் பற்றிச் சொல்லி ஆசிரித்தது.

பிறகு, சித்தித்த செய்தியைப் பற்றிச் சொல்லுகிறான் அனவன்.

"முரார் இத் தனத்திலேயே மானம் சொன்று அதிலில்வாமல் இருக்கிற சாவணன் விஷுவனார் பார்த்து இப்படிச் சொல்லி விட்டான்."

பிறகு விட்டான் என் தப்பியாக, அதனும்த தான் உயிர்போழத்துப் போகிறது. இவர் என்னோவது

போய்த்தோகை. இங்கே நிற்கையானால்
செந்தாய் என்றே எண்ணிக் கொள்!"

மறத்தகு சேவையன்
மதியில் தீங்கினான்,

தேத்தனை பின்(பு)-அறிந்
பிறழத்தி! போகுதி!—

இறத்தனை நின்றியோல்
என்ன, — இய்யாவன்

முறத்தான் எனவிந்(து)
அனான் கொல்லினான்.

[இய்யாவன்: இந்த விபரம்: தந்த
தான்: தமையன் விட்டு இங்கே வந்து
விட்டான்: என விடுத்த அவன் கொல்லி
னான்: என்று விஷயத்தை தெரிவு படுத்தி
அரக்கன் பிரதானியை அழைக்கொண்டான்.]

..

விடல்: சோனாதிபதியான மலர்
காக்கி: இவ்வளவும் உண்மைதான்
என்றால்: அதுவும் அரக்கன்
இருக்கிறான் விடுவான் என்ற
பொருத்தம் கொண்டு: அதிகாரமே
பாடுகொண்டான் இருக்கிறான்.

மயித்தனும் அய்யுரை
மலத்து மலத்து, '2

இயைத்தது நாயகத்(கு)
இயம்பு வேள்'என்று

பெயர்த்தான், — 'தம்பியும்
பெயரில் சேனையும்

அயர்த்தினி காரின்'என்(து)
அமைவ(து) ஆகியே.

[மயித்தனும் அய்யுரை மலத்து மலத்து:
அனான் கொன்ன கார்த்தைய தன்கும்
குபகம்படுத்தி கொண்டு: 2 இயைத்தது
நாயகத்த இயம்புவன் என: எவ்வளவு
தம்பியாவே 2 காண்புக வந்த விஷயத்தை
எழுத்துக்கு சொல்லுகிறான் என்று சொல்லி
விட்டு: பெயர்த்தான்: அயர்க்கின் விட்டு
தடத்தான்:—தடத்து செய்கும்போது தம்பி
யும் பெயரில் சேனையும்: தம்பியே: சேனை
செல்கிறான்: அயர்த்தினி காரின் என்று:
அனாக்கொதையால் இரகம் காவல் புரிந்து
கொண்டிருக்கிறான் என்று: அமைவது ஆக
கைய: அந்த இடத்திலேயே தங்கும்படி—
கட்டின இட: பிறகு பெயர்த்தான்.]

இந்த விவரம் துருவியதை பண்ண
விட்டு எமனின் பேரே சென்ற
பெயர் கொள்க தகையன் பரிகீதன்.



வீஷயா

முதலிய கதைகள்..

சசிதேவி

விசுவநாதன்-8-0

கல்கி காரியாலயம்

கீழ்ப்பாக்கம்: சென்னை

சந்திரா

○ ● □

58

ஒன்று வருஷங்களுக்கு மேலாக பம்பாயிலே
காத்திருக்கிறது. சொந்த ஊரிலே நான்
கொண்டிருக்கிறேன் ஆகையினால் வருஷ
வாரியம் அதுபற்றித் தம்பலம்மில்லை தன்
கூக்கு வருஷமேதான்.

இரவும் பகலும் என் விழித்து இருக்க இட
மில்லை. உட்காத்திருக்கிறேன் வண்டியை ஒரு
வீதம் இருக்கேயெனவே வந்தடைந்தேன்.
ஆனால் இதோ பிறையம் துரத்தான். சொந்த
ஊரில் பார்த்துப் போகிறேன் என்ற ஆசை
யில் பண்டலில் ஏறினேன். புது சமையல் வண்டி
தான். ஆனால் இருக்கேயெனவிருந்த நான்
தொடிக் கொண்டும் சொட்டும் அழகம் என்
வென்று சொல்வது!

ஒரு மையம் தொடிக் கொண்டு வரும்: மது
மையம் குழியில் இருக்கேயென இருக்கும். திசு
சென்று ஒரு மெட்டும் வரும். பிறகு ஒரு சில
மீட் வந்தும். ஒரு தாழ்வு: அப்பப்பா! அ
யிற்று முடியாது.

“இருக்கேயென விடுக! போட்டு என்னை”
என்று ஓர் வண்டிக்கு அங்கு காணப்படு
கிறது. அதுவகையிலுமாயது சொடுகையாக
இருக்கிறது. ஆக வாய்ப்போடு வந்ததற்கும்
பிறகு உன் பாதையம் திரைதான் இன்
பொழுதே குடல் கொளிய வந்துவிடு
வென்றுகிறது.

அங்கு ஓட்டித் கொண்டு வந்தான் உத்தர:
“ஓ! இது என் சொடுகையி. இருக்கேயென சொடு
கையி இருக்கிறேன் ஒரு தாழ்வு மண்டி
கொண்டு தான் உண்டாயிடுக! இதை
சொடுகையி உண்ட செய்து ஆகிறது. புதிய
மெட்டில் வந்து விடுகையெனவிடுக! சொடு
பாதையம் மாற்றியதான் இருக்கும்.” உன்
வீடு சொல்வது ஒத்திதான் உன்மையதான்.

ஊர் சொடுகையிருந்த வந்தவர்களை பாடு
கையி வந்து. இருக்கேயென சொடு
கையி சொடுகையிட்டு விட்டுக் வந்தான்.
ஒருவரின் மருத்துவமையிலுமாயது.

இருக்கேயெனவிடுகிறது. தான் கொளியில்
வந்தாலும் உன் பாதையம் வந்த சொடுகையி
சொடுகையிருந்தாலும் உன் குறியில் வந்த சொடு
கையி வந்த ஆகும். அதுவும் ஆக வாய்
பொழுது தான் கொளியில் வந்தவன் உட்கா
கையிட்டு வந்தேன்.

தான் கொளியில்
31-3-69 வே. சாமநாதன்

“தீய்மதி இல்லை” “தீய்மதி இல்லை”
என்று பகர் வட்டமேனாகக் கருதிக் கொள்
வது தீய்மதிதான். தீய்மதியாக என்
இந்த உலகில் வாழ முடியும்? ஒருவரும
தீய்மதி ஒருவருமே தீய்மதி இருக்கையென
தான் வருகிறது. தீய்மதியும் தீய்மதியாக
வந்துவிட்டால் பிறகு உலகத்தில்தான்
என் இருக்கிறது? அதற்கு என்மையும்
கூடப்படுகையிலும் வந்து தான் சொல்
கின்றேன். இவ்வுலகும் அதுமையும் மாறு மாறி
வந்ததற்கு வாய்ப்பு உண்டாகும். அதற்கு
தீய்மதியாக வரும் இந்த உலகில் வாழ்வே
முடியாது. என்மையத் தருவது அந்தத்
தீய்மதியாக தான் தீய்மதியாக வாழ்வான்.

மட்டுக்கொண்டே வேள. நெய்யத்திராயம்
7-8 48

○○○

பெயர் மாற்றம்

இந்தியாவின் குடியே வட்டமையிலே ஒரு
கிட்டு வந்திருக்கிறேன் குடியே வந்ததற்கு
அவ்வுலகப் பெயரை வைக்கும் சொடுகையி
வந்திருக்கையில் வந்திருக்கிறேன். தந்தையின்
வந்த பார்த்தாலும் பெயர் மாற்றமையென
இருக்கிறது. வந்த தந்தை வந்திருக்கிறேன்.
பிறகு வந்த வந்த தந்தை இடையிலுக்
கொண்டேன் சொடுகையிலுமாயது பெயரை வைத்
திருக்கிறேன். இதற்கு அவ்வுலகில் தந்தை
கொண்டேன் சொடுகையிட்டு வந்த தந்தை
தந்தை இருக்கிறேன். “அந்தத் தந்தை வந்த
வந்தது?” என்று சொல்லும் “அதுவா
வந்திருக்கிறேன் தந்தை?” என்று சொல்
கிறேன். பெயர் மாற்றமில்லை பெயரை
வைத்தவிட்டு அங்கு வட்ட வந்த தந்தை
தான் அதில் என்மையத் தருகிறது!
ஒரு பிறகு வந்த தந்தை வந்திருக்கிறேன்
வந்திருக்கையில் வந்தது. அப்படி இருக்க
“வந்திருக்கிறேன்” என்று வந்திருக்கிறேன்
வந்திருக்கிறேன் தந்தை மாற்றமையா?

பெயர்மாற்றம் பெயரை வைத்ததன் மட்டும்
பெயர்தான். அவ்வுலகையிலே சொடுகையி
வைப்பதற்குமே. அவ்வுலகில் பிறகு
குடியே வந்தாலும். அதுமே தான் அவ்
வந்திருக்கிறேன் வந்திருக்கிறேன்.

வந்திருக்கிறேன் குடியே வந்ததற்கு
வந்திருக்கிறேன் வந்திருக்கிறேன் வந்திருக்கிறேன்

மந்திரி சபை விளையாட்டு!



“அப்பா—அம்மா விளையாட்டு விளையாட்டான்; ஒரு
வந்திருக்கிறேன்” “அப்படியானால் வந்திருக்கிறேன்”
“தான் சொடுகையி!” “தான் சொடுகையி!”
“அதற்குமே ஒரு வந்திருக்கிறேன்”

டயபெப்ளின்



கூதரம் சரிவர தீரணமாக டயபெப்ளின், பெப்ளின் என்னும் இருவகைப் பொருள்கள் அந்நவசியமானவை. இவைகள் இரண்டும் உயர்ந்த சராயண முறையில் சேர்த்ததனால் டயபெப்ளின், கூதரத்திற்குப் பின் ஒரு உயர்ந்த டயபெப்ளின் உட்கொண்டால் தீரணம் செயல் தகவனமே ஆகும்பித்த, பங்கி தீரணம் உயர்வு வலிந்தாக்கு மிக பயிதாதெத. உங்கள் கூதரத்தின் முழுப் போவணியை அடைய இதமே தெந்த மார்க்கம்.

யூனியன் டிரக், கல்கத்தா

சுதந்திரம் : அப்பா அருள் தேவன், மதவான் மற்றும் கல்கத்தா மருத்து சிவபாண்டியம் கல்கத்தா

UNION DRUG. CALCUTTA

**வாட்டரும், கஞ்சியும்
இவ்விதம் கலையர்கத் தயாரிக்கலாம்**



பாண்டி வாட்டர் : பியூரி பாண்டி இரண்டு உயர்ந்த மட்டத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு தீர்ப்பு தரும் சேத்துக் கெத்து ஒரு வயன், துறம் கிட்டு தீர்ப்பு தீர்ப்பும் கொடுக்கலாம். பிறகு குடிக்குத் தக்கபடி உயர்வு சர்க்கரை அகத்து எதுபிசெம்பறு தரும் சேத்துவும்.

கஞ்சி : இதை வறுக்கெப்போதத் தயாரிக்கலாம். ஆனால் தயாரிக்க இருபது தீர்ப்பு தோம் தான் ஆகும். ஒரு உயர்வு பியூரி பாண்டி எட்டி உயர்வு சதாரண பாண்டி அசிக்கல் எம்ம் என்பது குபகமிகுக்கட்டும்.

**பியூரி
பாண்டி**

வாட்டரும், கஞ்சி : அப்பா அருள் தேவன், மதவான் மற்றும் கல்கத்தா மருத்து சிவபாண்டியம் கல்கத்தா

இணைவினா எவ்வாறு!

தொடர்ந்து நடக்கவேண்டும்!

அங்கு சந்தர்ப்பம்!

இந்த கடிதங்கள் பெயர்பெற்ற டைம்ஸ், டி.என்.சி., மென்சன் கம்பெனிகளின், மூலம்
தயாரிப்பு. ஒவ்வொன்றும் மூன்று கருத்து உத்தரவுகள். இருபத்தி மூன்றாவது பணம்
காபல் செய்யப்படும். ஒரு கடிதம் காங்கிரஸ் ஒரு பார்க்கெட் கடிதமும், இரண்டு
கடிதங்கள் காங்கிரஸ் ஒரு அகாடமி கடிதமும் இவ்வகை அளிக்கப்படும். அவை
இடங்களிலும் எல்லாருக்கும் தேவை.



மேலும் 40 ரூபாய் 23/-	மேலும் 40 ரூபாய் 25/-	3 ரூபாய் மேலும் 33/-	மேலும் 40 ரூபாய் 34/-
6 ரூபாய் .. 24/- 28/-	7 ரூபாய் .. 34/- 39/-
7 ரூபாய் .. 32/- 35/-	15 ரூபாய் .. 46/- 51/-
18 ரூபாய் .. 38/- 45/-	10 ரூபாய் மேலும் 10/-	மேலும் 40 ரூபாய் 22/-

JOHNSON WATCH CO., 137, Cotton Street (K. M.) CALCUTTA 7

போனோமிண்ட்

பேதியாகும்
சூயிங்கம்



திருவிடைமருள் பட்டி
ண்ட் மிட்டாய் போல்
கவையுள்ளது. அந்
துள்ள மருத்துவத்து

க்கள் உயிர் தராத கலத்து உதர கோசங்களில் போ
கின்றன. இது மலபொக்கை செம்மையாக எளிதில் சரி
ப்படுத்துகிறது.

போனோமிண்ட் பேதியாகும் சூயிங்கம்

கொண்டி மலபொக்கை உயிர் தராத கலத்து உதர கோசங்களில் போகின்றன. இது மலபொக்கை செம்மையாக எளிதில் சரிப்படுத்துகிறது. 39-2. அரங்குலாந்தேரு, மதுரை - 1



கிரப்ஸிரப்



உயிற்றாப்பின்பையும், உப்புதன்மையும் தீங்கும். ஜான்வந்தது

குழந்தைகள் அதை விரும்புவர்

ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு பட்டி எகவரம் வைத்திருப்பது அவசியம்.

தயாரிப்பவர்கள்
கலிபோர்னியாவில் உள்ள மெண்டாகோ ஸ்பிரிட்ஸ்
பெக்ஷெயம், பெக்ஷெட்.

மெண்டாகோ & கம்பெனி லிமிடெட்.
தயாரிப்பவர்கள், மெண்டாகோ, கலிபோர்னியா.

**இருமல், அவஸ்தை யளிக்கும் ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி
3 நிமிஷங்களில் ஒழிக்கப்படுகின்றன**

ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி நரக்குதலால் முக்கத் திணிர் துக்கமின்றி அகதியுறுதிக்கலா? அதிகமாக இருமுதுதால் பிராணவாய்நலவாக இருக்கிறதா? பாதாள உணர்ச்சியினால் வேலை செய்ய அசக்தராவதும், குளுமையான சின வண்டுகளையும் உணவுகளையும் சரப்பிட முடியாதிக்கலா?

எய்வளவு நாட்களாக உபாந்தயுந்து எதை உபயோகித்திருப்பினும் சரி, மெண்டாகோ (Mendaco) ஓர் புதிய தங்கித்தக அளிக்கும் மயக்க மருத்துவன்கினை, புதுக பிடித்தன்கினை, இயுச்சினைகினை, ஆட்டோமயஸர் நேவை கினைகினை செய்வ மயக்கவுவதெனாம் குவீர்த்த இரகம் ஓ பினைகினை சரப்பாட்டியுய்யோது உட்டகோரண வேண்டியுய்யே. உபத்திரவங்கள் மாலமகமதைத்து கிடுமும், முத்தே நிமிஷங் களில் மெண்டாகோ (Mendaco) இரத்தத்துடன் கைத்து வேலை செய்வத் தொடங்கி, கபந்தாக் கரைத்து சிரமியிற் கிவாரத்தாத அபி விருத்தி செய்து முதல் நாள் இரவே நலன் ித்திய ரதைய அளித்து கிவாரனில் பக வருஷங்கள் வேனவன உணர்ச்சியையும் பகந்ததயும் பெறுதிக்கல்.

2 வருஷங்கடாக ஆஸ்துமா இக்கி

மெண்டாகோ (Mendaco) அநேகமாக உடனே நுண்பன்த்த கிவாரத்தாத இனருவாக்குவது மட்டுமின்றி எதிர்கால நாட்களுதல் ஏற்படாது செய்கிறது. உதாரணமாக ரே, ரிச்சர்ட்ஸ்,

ஜாமிக்டன், நன்ட், கானடா, இருமல் முக்கத் திணதலால் இரவு துக்கமின்றி 10 மயங்கு எடை குறைத்து. இரத்த கிடுவாசீ மன எதிர்காலக்கப்பட்டது. மெண்டாகோ (Mendaco) ஆஸ்துமாவை முதல் நாளே திதுத்தி கிட்டது. இரக்டு வருஷங்களில் அய்யுபாந்ததேய கிண்டும் ஏற்பட்டதிக்கினை.

பணம் வரப் உத்தாவாதிப்

மெண்டாகோ (Mendaco) முதல் வேலை சரப் பிட்டதமே நேரடியாக சத்தத்துடன் கைத்து ஆஸ்துமாவை ஒழிக்கிறது. மெண்டாகோ (Mendaco) அதிகிணாசில் வயதில் பக வருஷம் வேனவன உணர்ச்சி, பணம் இவற்றை அளித் தித்து, வரப் உத்தாவாந்ததில் கிழ் மெண்டாகோ (Mendaco) உபயோகித்தும் பர்த்து தீர்ப்பனியுங்கள். மெண்டாகோ (Mendaco) சரப் பிட்டபின் புரண குளம் பெத்து திருப்பி வன்காவியில் வேற்றுப் பெட்டியைவ அதுப் பிணம் முதல் தொக்கயும் வரப் செய்வப் படுமும். இத்தே மருத்து கிவாராசீய்டமிருத்து மெண்டாகோ (Mendaco) வாய்குங்கள். இக் திரவு எய்ப்புத் துங்குதிக்கல், மதுதான் கான எய்கிதமால தெம்புன்கினை ஏற்படுதி

Mendaco

மெண்டாகோ

தென்பதையும் பாருங்கள், உத்தாவாதம் உக்களுக் குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது.

★ ஆஸ்துமா ★ மார்ச்சனி நேரம் ★ நேர ஜூரம் இவற்றை நிவர்த்திக்கிறது

இத்தகைய தோற்றத்தை அளிக்கும்
தீங்கள் செல்வு
செய்கிறீர்கள்



தங்கள் ஒரு வார்த்தை மூன்று கடினங்களுக்கு
மட்டுமே தாவினால் ஒரு அளவு செயல்
செய்கிறதோடு. ஒரு நாட்டின் தாக்கு
நாட்டின் இத்தகைய — அக்கடக்கையால்,
அகத்தமாய் நமைய — தோற்றத்தையே
அளிப்பினால்.

இத்தகைய தோற்றத்தை அளிக்கும்
உங்களுக்கு
லாபத்தைக் கொடுக்கிறது



தங்கள் "7 ஒ'கலாக்" பிரிஸ்டோக்ஸ் தோல்
அளவை செயல்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.
தெரிசியை அளிக்கும் உயர்மான சி
பிரிஸ்டோக்ஸ் தோற்றத்தைப் பெறலாம்.
தங்கள் தங்கள் உயர்மான பிரிஸ்டோக்ஸ்
தோல் — ஒரு நாட்டின் பிரிஸ்டோக்ஸ் தோல்
அளவைக்கு ஏற்றம்.

மார்க்கட்டில் "7 ஒ'கலாக்" பிரிஸ்டோக்ஸ்
தான் நிகர்க்கிறதனை. அவைகள் மிகவும் கத்தமைய அக்கி
னில் செயல்பட்டவை. அதிகக் கடுக்கை அளிப்பதன்
மேலுக்கு முற்றுவதை காண திட்டப்பெற்றவை.

தோல் "7 ஒ'கலாக்" பிரிஸ்டோக்ஸ் அளவை செயல்படுத்தும்.



உயர்மான தோலில் அதிக அளவை
அளிக்கும் பிரிஸ்டோக்ஸ்

5 பிரிஸ்டோக்ஸ் ஒரு நாட்டின் ஒரு அளவு 7

കൾകി



-KALKI ജൂൺ 3, 1949

4

അനു

கோவல் ஆரீகம் :

செய்வகம், நிருவாகியகம், கவுன்டு ஹவுஸ்,
ராயல்பேட்டை, மயிலாப்படி, திருவாரூர்,
புரணாக்கம், கரும்புடி, சைபாடி

•

செய்வகம் மாவட்டத்தில் எல்லா ஊர்களிலும் இடங்களிலும்
பயன்பாட்டில் பிரதானமாகவும், ஆபத்தாகவும் உள்ள

வழங்கி வரக்கூடியப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 72,00,000

கேள்வத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 53,00,000

• என்.சி.சி. ரூ. 62,00,000

செய்வகம் மாவட்டத்தில் அனைத்து இடங்களிலும் நடத்தப்படும்

என். கோபால ஹவுஸ், கோட்டை



இந்தியன் பங்கு

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம்

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிட்.

மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 ஷர்டும் கரீகன் ஷர்ட் 80 வரை ஷர்டன்

எல்லா வகையான நூல்கள்: ஒத்த நூல், இரட்டை நூல்,
பனியன் நெசவுக்கேற்ற கோன் நூல், மில் நெசவுக்கேற்ற சிஸ்
நூல், முறுக்கேற்றிய நூல்.

நூல்கள் எல்லா வகையான: கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறி
கூடுக்கு வேண்டிய காலிக்கன் நூல்கள், இயந்திர நெசவுக்கேற்ற
வார்ப்பு நூல்கள் கைத்தறி லெப்பிங். கைவாஸ் முதலியவைகளைக்
கேற்ற மடக்கு இரட்டை நூல்கள், மற்றும் பின்னல் இயந்திர
நெசவுக்கேற்ற மிருதுவான என்ன நூல்கள். எங்கள் எகிப்திய
பருத்தி நூல்கள் இறக்குமதியாகும் நூல்களைப்போல் எவ்வாறு வகை
யிலும் கீர்ந்தி பெற்றவை, எங்கள் நூற்பகைத் தவிர எவ்வாறில்லை.

மாணேஜர்கள்: ஏ. & எம். ஹார்லி மிமிடெட்



கிற குழந்தைகள் கைகளில் அழுக்குப்படி கின்றது...
எங்கு அழுக்கிருக்கிறதோ அங்கு கிருமிகளான
அபாயம் ஏற்படும்!

அருக்கடி லைப்பாயிலும் சுத்தம்
செய்துகொள்ளுங்கள்!



**லைப்பாய்
சோப்**

அழுக்கெல்லாம் கிருமிகளிலிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றுகிறது

L. 115-178 TM